

உ

அன்பளிப்பு

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பரந்தாதி.

சுருஷம்

திருவாவடுதுறையாதினததுச

9936
(8181)

சிவஞானசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இராமநாதபுரம்

இராமசுவாமிப்பிள்ளை

செய்த உரையுடன்

செனனபட்டணம்:

களாநிதியசசுககூடத்திற

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிரபவஸ்ர பங்குனி 1868

MAHAMAHOPADHYAYA,
DR. U. V. SWAMINATHAN IYAR LIBRARY,
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41,

10/12/68

ஆக்கியோன்பெயர்.

சங்கையு மலரின் மங்கையும் பரசங்

காமநோக் கம்மைவண் டங்கை

கொங்கைகண் ளெழுங்கத் தழுவலு முழுதுங்

குழைந்தருள் கம்பரந் தாதி

சங்கையின் முமமைத் தமிழ்ப்புல வோர்க

டமக்கொரு காட்டதா வமைத்தான்

செங்கைகள் கூப்பித் தவர்புகழ் துறைசைச

சிவஞான முனிவரன் மாதோ.

இவ்வந்தாதியிலே காப்பும் முதலிறுதிகளில்
ஆறுசெய்யுட்களும் இறந்துபோயின.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றமபலம்.

திருவேகம்பரந்தாதி

மூலமும் உரையும்.

கருமங்கையாரமருமத்தோத்துசெங்காந்தனைநி
கருமங்கையாரமருமத்தாவாழகச்சிபோலவெப்பாங்
கருமங்கையாரமருமத்தர்வாய்மைசுதிர்ப்பசசென்ற
கருமங்கையாரமருமத்தமுங்கடந்தெயதலென்றே.

இதனது பதப்பொருள். கரு மங்கை ஆர் அ மருமத்தர்
ஏத்து - பெருமையாகிய இலக்குமி தங்கிய அந்தமார்பினையு
டைய விஷ்ணுமூர்த்தி துதிக்கின்ற—செங்காந்தனை நிகரும்
அங்கையார் அமரும் அத்தர் வாழ் கச்சி போல - செங்காந்த
ண்மலர் போலும் அகங்கையினையுடைய உமாதேவியார் பொ
ருந்திய பாதித்திருமேனியையுடைய திருவேகம்பராதர் வா
முங் காஞ்சிநகரம்போல,— எப்பாங்கரும் அம் கையார் அ
மரும் அத்தர் - எவ்விடத்துமுள்ள நல்லொழுக்கத்தினையுடை
யார் விரும்புந் தலைவர்—வாய்மை சுதிர்ப்பச் சென்ற கரும
ம் கையார் - (இந்தநாள் வருவேமெனத் தாங்குறிய) மெய்
மை விளங்குச் சென்ற கருமத்தின்கண் உவர்ப்புரார்;—

அமரும் அத்தமும் கடந்து எய்தல் என்று - (ஆதலால் அந்தப்) போனாயுங் காட்டையும் நீந்தி (இத்தேயத்தை) அணுகல் எந்நாளோ என்றவாறு. பாங்கியே யான் அறியேனென்பது எஞ்சி நின்றது. முதலடியில் அம்மருமத்தொன்பது அமருமத்தொன மகரவொற்றுத் தொக்கு நின்றது. செங்காந்தள் ஆகுபெயர். இரண்டாமடியில் அகங்கையென்பது அங்கையென நின்றது. நல்லொழுக்கமுடையராலே காஞ்சிநகரம் போல விரும்பப்படுந் தலைவரென்க. ஏ ஈற்றகை. [போவயிற் சென்ற தலைவனிடத் தலைவி வருந்தல்.] (உ)

என்பங்கம்பங்கம்படச் சூழெனிலெங்குஞ்செல்சரணுக்
கென்பங்கம்பங்கம்பதித்திரான் கச்சியெய்துவம்வா
வென்பங்கம்பங்கம்பிகையுறச்சேர்த்தவனெம்பெருமா
னென்பங்கம்பங்கம் பியாவண்ண மேத்துவ மேழைநெஞ்சே.

(இ - ள்.) என்பங்கம் பங்கம் படச் சூழ் எனில் - எனது பாவம் பின்னமடையும்வண்ணம் பிரதக்ஷிணஞ் செய்வென்றால்,—எங்கும் செல் சரணுக்குப் பங்கு என் - எவ்விடத்தும் ஓடித் திரியும் பாதங்களுக்கு முடம் யாது!—அம்பு அம் கம் பதித்த பிரான் கச்சி எய்துவம் - (ஆதலால்) கங்கையை அழகிய முடியிலே தரித்த திருவேகம்பநாதருடைய காஞ்சிபுரத்தை (நாம்) அடைவேம்,—வா - (நீ) வருவாயாக,—என்பு அங்கம் பங்கு அம்பிகை உறச் சேர்த்தவன் - (அடைந்து) எலும்புகளையணிந்த திருமேனியிலே வாமபாகத்திற் உமாதேவியார் தங்கும்வண்ணம் வைத்தவொன்றும்,—எம்பெருமான் என்பம் - எமது பெருமானென்றும் ஒதி—கம்பம் கம்பியா வண்ணம் ஏத்துவம் - (அந்நகரத்துள்ள) திருவேகம்பமாகிய ஆலயத்திலே (புகுந்து) சலியாது துதிப்பே

கம்பரந்தாதியுரை.

ம,—ஏழை நெஞ்சே = பேதைமனமே. எ-று. மனமே பிரதக்ஷிணஞ்செய்யென்றால் பாதங்களுக்கு முடம் யாது ஆதலால் காஞ்சிபுரத்தை நாம் அடைவேம், அடைந்து வைத்தவொன்றும் பெருமானென்றும் துதிப்பேம் வருவாயாகவெனக் கூட்டுக. இறுதியடியில் என்பம் முற்றெச்சம். (2)

சேகரநதோயமுடித்தோயிருள்சிறதையார்க்கப்பரி
சேகரநதோயமலாகச்சியேகம்பகோளரநஞ்
சேகரநதோயனலாவென்றுசிறதைசெய்யாதமலச்
சேகரநதோயமனாள்வருங்காலைசெய்யருவோ.

(இ - ள்.) சேகரம் தோயம் முடித்தோய் - திருமுடிக்கண்ணை கங்கையைத் தரித்தவனோ,—இருள் சிற்தையார்க்கு அப்பரிசே கரந்தோய் - இருண்ட மனத்தையுடையவர்களுக்கு அப்படியே ஒளித்தவனோ,—அமலா - மலமுத்தனோ,—கச்சி ஏகம்ப - காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்குந் திருவேகம்பநாதனோ,—சேரலர் நஞ்சே - அடையாதவர்களுக்கு விஷமாயுள்ளவனோ,—கரம் தோய் அனலா - கையிலே பொருந்திய அக்கினியையுடையவனோ,—என்று சிறதை செய்யாத மலச் சேகர் - என்று சிந்தியாத ஆணவவிரமுடையவர்கள்—அந்தோ யமன் ஆள் வரும் காலை என் செய்குவர் - ஐயோர் யமனாதர் வந்து நெருங்கிய காலத்தே யாது செய்வர்கள். எ-று. (ந)

குவலையமாமைவிழியார்மயக்கிற்கொட்கும்புலையேன்
குவலையமாமையுருவெனக்காலன்குறுகிலென்செய்
குவலையமாமைதருங்கச்சியேகம்பகோளரவா
குவலையமாமைமீனோடணியுர்க்கொண்டகொள்கையனே.

(இ - ள்.) குவலையம் ஆம் மைவிழியார் மயக்கில் கொ
ட்கும் புலையேன் - கருங்குவளை மலர்போலும் மையணிநத
கண்களையுடைய பெண்களது மையலிற்பட்டுழலும் புன்மையேன்,—கு அலைய மா மை உரு எனக் காலன் குறுகில் என
செய்குவல் - பூமி அலையும்படி பெரிய மேகத்தின்வடிவம்
போல இயமன் அணுகில் யாது செய்வேன்!—ஐய - ஐயரோ,—
மாமை தரும் கச்சி ஏகம்ப - அழகினைப் பொருந்திய காஞ்
சீபுரத்தில் வாழந் திருவேகம்பநாதரோ,—கோள் அர வாசு
வலையம் ஆமையின் ஓடு அணியாக் கொண்ட கொள்கையனே -
வலிய பாம்பைத் தோளணியாகவும் ஆமையினோட்டை மார்
பணியாகவும் பூண்டருளிய கோட்பாட்டினையுடையவரோ.
எ-று. மூன்றாமடியில் அராவென்பது அரவென நின்றது.(ச)

கைக்கடக்கும்பக்களிருமைவாயிலுங்கவசஞ்செய்
கைக்கடக்கும்பக்கமேகவொட்டாதெமர்காள்பொன்னுல
கைக்கடக்கும்பக்கபூஞ்சினைமாவுறைகம்பன்வெண்ண
கைக்கடக்கும்பக்கதிர்முலைபாகனைக்கண்ணுமினே.

(இ - ள்.) கைக் கடக் கும்பக் களிறு ஆம் ஐ வாயில் -
துதிக்கையையும் மதத்தையும் மத்தகத்தையுமுடைய யானை
களாகிய ஐம்பொழிகளையும்—உம் கைவசம் செய்கைக்கு.
உங்கள் வசமாக்கற்பொருட்டு—பக்கம் ஏக ஒட்டாது அ
டக்கும் - பக்கத்திலே செல்லவொட்டாமல் (அவைகளை) அ
டக்குங்கள்;—எமர்காள் - நம்மவர்களே,—பொன் உலகைக்
கடக்கும் பக்க பூம் சினை மா உறை கம்பன் - சுவர்க்கலோ
கத்தைக் கீழ்ப்பித்து மேற்செல்லும் வகுப்பினவாய பொ
லிவுபெற்ற கவிகளையுடைய மாமரத்தடியில் எழுந்தருளி
யிருக்குந் திருவேகம்பநாதரும்—வெள் நகைக் கடக் குமப

க் கதிர் முலை பாகனைக் கண்ணுமின் • வெள்ளிய தந்தங்களை
யும் சூடமாகிய சும்பம்போலும் ஒளிபொருந்திய தனங்களை
யுமுடைய உமாதேவியாரை வாமபாகத்தேயுடையவருமாகி
ய சிவபிரானைத் தியானியுங்கள். எ-று. கதிர்முலை அன்மொ
ழித்தொகை. (௫)

மின்னலங்காரம்புபெய்யாதுறமிக்கிராசிகடம்
மின்னலங்காரகனிற்பினுமென்மின்னஞ்ஞாருமினகு
மின்னலங்காரம்பெறநடஞ்செயவியன் கச்சியைச்சேர்
மின்னலங்காரப்பணியான்கம்பந்தொழுவீரன்போ.

(இ - ளீ.) மின்னல் அம் காரா அமபு பெய்யாது உற - மீ
ன்னலையுடைய அழகிய மேகம் ஜலத்தை வருஷியாவண்ண
ம்—இராசிகள் தம்மின் நல் அங்காரகன மிக்கு நிற்பினும்
என் - (கடக மகர மீனங்கள் அல்லாத நிராச்சல) ராசிகளில்
நல்ல செவ்வாய் காலநீட்டித்து நின்றாலும் யாது (இடைபூ
று நிகழும்!)—மின் அனார் குமின் குமின் அலங்காரம் பெற
நடம் செய் வியன் கச்சியைச் சேர்மின் - மின்போலும் பெ
ண்கள் குமின் குமினென்னும் ஒலிக்குறிப்போடி அழகு வா
ய்ப்பு நிருத்தஞ்செய்கின்ற பெருமையாகிய காஞ்சிபுரத்தை
அடையுங்கள்,—அன்போ அலங்கு ஆரப் பணியான் கம்பம்
தொழுவீர் - தொண்டர்களே அசைகின்ற சர்ப்பாபரணத்
தையுடைய சிவபெருமானது திருவேகீர்ப்பத்தை வணங்குங்
கள். எ-று. இரண்டாமடியில் நல்லங்காரகனென்பது நலங்
காரகனென லகரவொற்றுத் தொக்கது. அன்னொன்பது
அனொன இடைக்குறைந்து நின்றது. ஏனையடிகளில் னக
ரவொற்றுக்கள் விரிந்தது நின்றன. (சு)

அன்பரவைக்களஞ்செல்லேன்கம்பம்பணியாதபுலையன்
 பரவைக்களநதீமழுலோயென்றரற்றித்துழாயன்
 பரவைக்களநதன் புசெய்யேன்மெய்யறிவுகுறியன்
 பரவைக்களங்கத்தேனெவ்வாறருள்கூடுவதே.

(இ - ள்.) அன்பர் அவைக்களம் செல்லேன் - (யான்) அடியாகளுடைய சபையிலே போகின்றிலேன்;—கம்பம் பணியாத புலையன் - திருவேகம்பத்தை வணங்காத புனமையேன்;—பரவைக்களம் தீ மழுலோய் என்று அரற்றித் துழாயன் பரவு ஐக்கு அளந்து அன்பு செய்யேன் - கடலினின்றும் தோன்றியு விடம் நெருப்பாய்ச் சுடுகின்றது மழுப்படையையுடையவரோ என்று ஒலிட்டுத் துளசிமாலையையணிந்த விஷ்ணுமூர்த்தி துதிக்கப்பெற்ற கடவுளாகிய திருவேகம்பநாதருக்கு அளவிடாதல் பத்திசெய்கின்றிலேன்;—மெய் அறிவு குறியன் - உண்மைஞானத்தைக் கருதுகின்றிலேன்;—பரவைக்களங்கத்தேன் - (இங்ஙனம்) பெருங்குற்றத்தையுடைய அடியேன்—எவ்வாறு அருள் கூடுவது - எவ்வண்ணம் திருவருள் பெறுவது, எ-று. (எ)

தேங்கடியாரரவார்சடையார்திருக்கம்பந்தொழு
 தேங்கடியாரரவந்திகழகாஞ்சியிற்சென்றுசிவந்
 தேங்கடியாரரவோசைசெவிமித்தேமினிமூந்
 தேங்கடியாரரந்தைப்படுங்கும்பியிற்செல்வழிக்கே.

(இ - ள்.) தேங்கடி ஆர் அரவு ஆர் சடையார் திருக்கம்பம் தொழுதேம் - தேனையும் மணத்தையுமுடைய ஆத்திமாலையும் பாம்பும் பொருந்திய சடையையுடைய சிவபெருமானது திருவேகம்பத்தை வணங்கினோம்;—கடி ஆர் அரவம் திகழ

காஞ்சியில் சென்று - கலியாணத்தினது பேரொலி விளங்குங் காஞ்சிபுரத்திற் போய்,—சிவம் தேங்கு அடியார் அர ஓசை செவி மடுத்தேம் - சிவானந்தவெள்ளநததும்பும் உள்ள முடைய அன்பர்கள் அரகரவென்னும் முழக்கத்தை இரண்டி காதகளாலும் உண்ணப்பெற்றேம்,—இனி முந்தேம்—(ஆதலால்) இனி யாங்கள் முற்படமாட்டோம்,—கடியார அர நதைப்படும் சும்பியில் செல் வழிக்கு - கொடிய பாவிகள துன்பப்படும் நரகத்துக்குச் செல்லும் மார்க்கத்தில். எ-று' வழிக்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். மார்க்கத்தில் யாங்கள் முற்படமாட்டேமெனக் கூட்டுக.

(அ)

கேதனக்கேதனமன்வரி லச்சங்கெடுத்தருள்சங்
கேதனக்கேதனவல்லார்மதி கெடக்கட்டியனைக்
கேதனக்கேதனமாமுமைபாற்கிளர்வோன்கச்சிநி
'கேதனக்கேதனவானுன்கம்பந்தொழக்கேடினையே.

(இ - ள்.) கேதன் - ஒளியையுடையவரும்—அக்கேத நமன் வரில் அச்சம் கெடுத்தருள் சங்கேதன் - அததுணபத்தைச் செய்கின்ற இயமன வரும்வழி (அடியாருக்குப்) பயத்தைப் போக்கியருளும் நியமத்தைபுடையவரும்—அக்குத்தன வல்லார் மதி கெட அணாக்குக் கட்டி - சங்குமணியை முலைகளாகிய சூதாடுகருவியையுடைய பெண்கள் மனம் அழியும்படி அராயின்கண்ணே அணிந்தவரும்—தனக்கே தனம் ஆம் உமைபால் கிளர்வோன் - தமக்கேயுரிய பொருளாகிய உமாதேவியாரிடத்தே மனவெழுச்சியுடையவரும்—சச்சி நிகேதனக்கேதன் ஆனான் - காஞ்சிநகரத்துத் திருக்கோயில் எழுந்தருளியிருக்கும் இடபக்கொடியையுடையவருமாகிய சிவபிரானது—கம்பம் தொழக்கேடி இலை - திருவேகம்பத்தை வண

அ

கம்பரந்தாதிபுரை.

ங்கத் திங்கிலையாம். எ-று. கேது¹ ஒளி. கட்டி என்பது பெயர். அரைக்கு வேற்றுமை மயக்கம். ஏ இரண்டும் அசைகள்.

கேட்டையனாமயமாங்கம்பங்கிட்டவொட்டாதமதன்
கேட்டையனாமயன்மீறச்செய்திங்கைக்கெடுத்தியெனக்
கேட்டையனாமயங்கேலெனவாண்டனன்கேழரியாங்
கேட்டையனாமயனாழிவாரவன்கீர்த்திகளே.

(இ - ள்.) அனாமயம் ஆம் கம்பம் கிட்ட ஒட்டாத கேட்டை - நோயில்லாததாகிய திருவேகம்பத்தை அணுகவொட்டாத பொல்லாங்கையும்—மதன் தையல்கேள் நாம் மயல் மீறச் செய் திங்கை - மன்மதன் பெண்களுறவால் (விளையும்) அச்சாதரும் மயக்கத்தை விருத்திசெய்தலாலாகும் கேட்டையம்—கெடுத்தி எனக் கேட்டு - (நீர்) போக்கியருள்வீராக என்று அடியேன் விண்ணப்பஞ்செய்யத் திருச்செவிசாத்தி,—ஐயன - திருவேகம்பநாதர்—ஆ மயங்கேல் என ஆண்டனன்—ஆ மயக்கமுருதேயென்று சொல்லி அடிமைக்கொண்டருளினர்;—கேழ் அரியாம் கேட்டையனாம் அயனும் அவன் கீர்த்திகள் அறிவார - (கரிய) நிறத்தைபுடைய விட்டுணுவாம் இந்திரனும் பிரமதேவனும் அப்பெருங்கருணப்பெருமான் பெருமபுகழ்களை அறியவல்லவர். எ-று. ஆ அருளின்கட்டுறிப்பு(க0)

திகழுமலத்தகத்தாளாடொழக்கம்பஞ்சேர்ந்துறைசோ
திகழுமலத்தகப்பட்டுழல்குண்டரைச்சேர்த்திடுமூர்த்
திகழுமலத்தகத்தெங்கோன்றன்கோன்சிவஞானமளித்
திகழுமலத்தகட்டாள்வாயென்பார்க்கருள்செய்திடுமே.

(இ - ள்.) திகழும் அலத்தகத்தாளாள் தொழக்கம்பம்

கம்பரந்தாதிபுரை

பாதங்களை யுடைய உமாதேவியார் வணங்கத் திருவேகம்பத்
திலே பொருநதி எழுந்தருளியிருக்கின்ற சோதியாகியும்—
கழு மலத்து அகப்பட்டு உழல் குண்டகாச் சேர்த்திடு மூத்
தி - கழுமரத்திலே மும்மலங்களாற்பந்திக்கப்பட்டுச் சுழலு
ஞ்சமணரை ஏற்றுவித்த மூர்த்தியும்—கழுமலத்து அகத்து எ
ங்கோன் தன்கோன் - சீர்காழியின்கண் (அவதரித்த) எங்கள்
தலைவருமாகிய ஆளுந் தாயிள்ளையாருடைய இறைவராகிய
முள்ள சிவபெருமான்—அத்த சிவஞானம் அளித்தி கழுமல்
கட்டு ஆள்வாய் என்பார்க்கு அருள் செய்திடும் - பிதாவே
சிவஞானத்தைத் தந்தருளும் துன்பத்தைக் களைந்து அடிமை
க்கொண்டருளும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்பவர்களுக்கு
(அங்கனமே) கருணைசெய்வார், எ-று. (கக)

செய்யவையம்புயம்வைத்தாளும்வேந்தர்திருவுங்கைப்பச
செய்யவையம்புயம்போலுநோக்கியர்தீமையர்ச்
செய்யவையம்புயமார் கச்சியேகம்பஞ்சென்றுபத்தி
செய்யவையம்புயனேர்களத்தாயெங்கள்சிறபரனே.

(இ - ள்.) செய்ய வையம் புயம் வைத்து ஆளும் வேந்தர்
திருவுங்கைப்ப - செவ்விதாகிய உலகத்தைத் (தமது) புயத்தி
ற்பொறுத்து ஆளுகின்ற அரசர்களுடைய செல்வமும் உவா
க்கவும்,—செய்ய வை அம்பு யமன்போலும் நோக்கியா தீ
மை அற - சிவந்த கூர்மையாகிய பாணமும் இயமனும்போ
லும் கண்களையுடைய பெண்களாலாகிய தீங்கு கெடவும்,—
செய் அவை அம்புயம் ஆர் கச்சி ஏகம்பம் சென்று பத்தி செய்
ய - கழனிகடோறும் தொகுதி தொகுதியாகத் தாமரைகள
நிறைந்த காஞ்சிபுரத்துள்ள (உமது) திருவேகம்பத்திற்போ
ய் அன்புசெய்யவும்,—வை. கருணைசெய்தருளும்,—அம் பு

யல் நேர் களத்தாய் - நீருண்ட மேகம் போலும் கரிய கண்
டத்தையுடையவளோ—எங்கள் சிற்பரனே - எமது ஞானரூபி
யாகிய பரம்பொருளே. எ-று. (கஉ)

பரவாதவந்தனையன்போல்வளர்த்துப்படித்தளறும்
பரவாதவந்தனையநதோவிடேனினிப்பார்வெறுந்தா
பரவாதவந்தனைசெய்யடியார்தம்பணிசெயென்றம்
பரவாதவந்தனையீந்தனையேபழங்கம்பத்தனே.

(இ - ள்.) பரவாது அவம் தனையன்போல் வளர்த்துப்
படித்து உளறும் பரவாத - (குருலிங்கசங்கமங்களை) வழிபா
டுசெய்யாது பயன்படாத உலகவியல்களைப் புதல்வனபோல
விருத்திசெய்து (அவற்றிற்குரிய ஞால்களைக்) கறறுப் பிதற்
றுகின்ற மிக்க தருக்கத்தையுடையாய்—அந்தோ வந்தனை
இனி விடேன் பாடுவெனும் தாபர ஆத - ஐயோ வர்தகப்பட்
டாய் இனி விடேம் காண்பாயாக பயனற்ற மரம்போலும்
அறிவில்லாதவனே—வந்தனை செய் அடியார்தம் பணி செய்
என்று - (நம்மை) வழிபடுந்தொண்டாகளது தொண்டைச்
செய்வாயாக என்று சொல்லியருளி,—தவந்தனை நீந்தனை
யே - சிவபுண்ணியத்தைக் கொடுத்தருளினீரன்றே,—அம்பர
வா பழங் கம்பத்தனே - ஞானாகாசமாயுள்ளவரே பழமையா
கிய திருவேகம்பவாணனோ. எ-று. (கங)

பத்திக்கணங்கணமாறினுபோற்றும்பழவடியா
பத்திக்கணங்கணவேதம்பத்தாய்பத்துமுற்றுகருப
பத்திக்கணங்கணங்கெய்தலென்றன்னையென்பாகியென்னு
பத்திக்கணங்கணபாதகிர்த்தாண்டருள்பாலிப்பையே.

(இ - ள்.) பத்திக் கணம் கணமா நின்று ஷோற்றும் - வரிசையுற்றுக் கூட்டங்கூட்டமாக நின்று துதிக்கும்—பழ அடியார் பத்திக்கண் அங்கு அணவு ஏகம்பத்தாய் - பழைய அடியார்களுடைய அன்பினிடத்து அங்கே கலந்தருளும் திருவேகம்பநாதனோ,—பத்தம் முறறு கருப்பத்திக்கு அணங்கு அணங்கு எய்தல் என்று அன்னை பண்பாகி - பத்துமாதமும நிறையப்பெற்ற கருப்பவதிபொருட்டுப் பெண்ணே துனபமடையாதேயெனச் சொல்லியருளித் தாயுமானவனோ,—கணபா - கணங்களைக் காப்பவனோ,—என் ஆபத்து இக்கணம் தவிர்த்து ஆண்டு அருள் பாலிப்பை - அடியேனது துக்கத்தை இப்போதே போக்கி அடிமைக்கொண்டு கருணைசெய்தருளும். எ-று. அன்னை பண்பாகியெனபது பெயா. (கஉ)

பாலிக்குமரிக்குந்தாணிமூலவெப்பம்பணிமொழியாற
பாலிக்குமரிக்குமாறுசெய்வாரபடிந்தாடிடத்தன
பாலிக்குமரிக்குடினைக்குமெய்தரும்பாக்கியங்கொள்
பாலிக்குமரிக்குவாழ்வானகச்சிப்பதிக்கம்பனே.

(இ - ள்.) தாள் நிழல் பாலிக்கும் வெப்பம் அரிகரும்-
(அடைந்தவர்களுக்குத் தமது) திருவடிநீழலைக் கொடுத்தருளுவர் பிறவி வெம்மையைக் கெடுத்தருளுவர்,—பணி மொழியால் பால் இக்கு மரிக்குமாறு செய்வார் தன்பால் படிந்து ஆடிட - மெல்லிய வசனத்தாற் பாலினசுவையும் கரும்பின்சுவையும் கெடும்வண்ணம் செய்யும் பெண்கள் தன்னிடத்தே அமைந்து மூழ்கும்பொருட்டு—இக் குமரிக் குடினைக்கும் எய்த அரும் பாக்கியம் கொள் - இந்தக்குமரியாற்றுக்கும் பெறுதற்கரிய செல்வம் பெற்ற—பாலிக் குமரிக்கு வாழ்வானகச்சிப்பதிக் கம்பனே = பாலிநதியாகிய கன்னிக்கு இடமா

கிய காஞ்சிபுரத்து வீற்றிருக்கும் திருவேகம்பநாதரோ எ-று.
திருவேகம்பநாதரோ திருவடிநீழலைக் கொடுத்தருளுவர் பிறவி
வெம்மையைக் கெடுத்தருளுவனாக் கூட்டுக. எய்த அரு
மென்பது எய்தருமென அகரந்தொக்கது. ஏனையரிபிரமேந்தி
ராகியரைப பிரித்து நின்றலால் இதுதான் ஏகாரம்பிரிநிலை. (கரு)

பதிகம்பரம்பரர்க்காவது காஞ்சிபணிபணியென்
பதிகம்பரம்பரசாயுதமாம்பத்திசெய்பவனோற
பதிகம்பரம்பரவுந்தொடைமூவர் பகர்ந்தருளும்
பதிகம்பரம்பரமானந்தமேயுருப்பார்ப்பவர்க்கே.

(இ - ள்.) கம்பர் அம்பர்க்குப் பதி ஆவது காஞ்சி - திரு
வேகம்பரும் ஞானாகாசருபியுமாகிய சிவபெருமானுக்கு நக
ரமாவது காஞ்சிபுரமாகும்,—பணி பணி என்ப - ஆபர
ணமாவது பரம்பாகும் என்று சொல்லுவர்,—அம்பரம் திக்
ஆடையாவது திக்காகும்,—ஆயுதம் பரசாம் - படைக்கலமாவ
து மழுவாகும்,—பத்தி செய்பவர் ஏற்பது இகம் பரம் - அன்
புசெய்வோர் ஏற்றுக்கொள்வது இம்மை மறுமைப்பயனாகு
ம்,—பரவும் தொடைமூவர் பகர்ந்தருளும் பதிகம் - துதிக்க
ப்பபிம் மாலையாவது (திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தி
ருநாவுக்கரசுநாயனார் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் என்னும்) மூவர்
முதலிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தேவாரப்பதிகமாகும்,—
பார்ப்பவர்க்கு உருப் பரம் பரமானந்தமே - (பதிஞானத்தால்)
நோக்குவோர்க்குத் திருமேனியாவது மேம்பட்ட பரமசுக
வடிவமாகும். எ-று. (கக)

பவனனகன்றலைவன்காஞ்சிவாழ்பழங்கம்பமெனும்
பவனனகன்றலைஞாலமெலாந்தொழப்பட்டகடம்

பவனனகன்றலைவற்றநெஞ்சோர்வினைப்பஞ்சினுக்கின்
பவனனகன்றலைமாலையென்றென்றுபாடுதுமே.

(இ - ள்.) பவன் - விசுவகாரணர்—அனகன் - மலரகி
தர்—தலைவன் - (எப்பொருட்கும்) இறைவர்—காஞ்சி வா
ழ் பழம் கம்பம் எனும் பவனன் - காஞ்சீபுரத்தில் இருக்கின்
ற பழைய திருவேகம்பமென்னும் ஆலயத்தையுடையவா—
தலை அகல் ஞாலம் எலாம் தொழபபட்ட கடம்பவனன் - இட
மகன்ற உலகமுழுதும் வழிபடப் பெற்ற கதம்பவனத்தில
வீற்றிருப்பவர்—அகன்று அலைவு அற்ற நெஞ்சோர் வினைப்
பஞ்சினுக்கு அனல் நக இன்பன் - பிரிந்து (விடயங்களிற்)
சுழலுதலில்லாத மனத்தையுடைய பரிபக்குவரது கன்மபா
சமாகிய பஞ்சிற்கு அக்கினிமலைபோன்றும் ஆனந்தவடிவா
யுள்ளவா—தலை மாலையன் - சிரமாலையையுடையவா—என
று என்று பாடுதும் - என்று பலமுறை (சிவபிரானைப்) பாடு
வாரீ, ஏ-று. (கௌ)

பாடலம்போதுநிறைசிவகங்கைபடிந்துநித்தம்
பாடலம்போதுதொறுமீசன்கம்பன்பரனெனும்வாய்
பாடலம்போதுகுழல்விழிநாலென்பகுப்பும்வளர்ப்
பாடலம்போதுதுமென்னேமெவ்வாறருள்பற்றுதுமே.

(இ - ள்.) பாடலம் போது நிறை சிவகங்கை நித்தம்
படிந்து - பாதிரிமலர் நிறைந்த சிவகங்கையிலே நாடோறும்
ஸ்நானஞ்செய்து—போது தொறும் ஈசன் கம்பன் பரன் எ
னும் வாய்பாடு பாடலம் - காலந்தோறும் ஈசன் கம்பன் பர
ன் என்று (ஆன்றோர்) திருவாக்கின் ஆட்சிப்பட்டு வரும் தி
ருநாமங்களை உச்சரிக்கமாட்டேம்,—அல் அம்பு ஓது குழல்
விழி நால் என் பகுப்பும் வளர்ப்பாளர் தலம் போதுதும் ஏ

ன்னேம் - இருளும் பாணமும் (முறையே) கூறுகின்ற கூந்தலும் கண்களுமாகப் பெற்று முப்பத்திரண்டு பிரிவினவாய் தருமங்களை விருத்தி செய்கின்ற காமாக்கியம்மை யுடைய காஞ்சிநகரத்திற்குச் செல்லுவேமென்று சொல்லமாட்டேம்,—எவ்வாறு அருள் பற்றாதம் - (இங்ஙனமாயின்) எங்ஙனம் திருவருள் கூடுவாம். எ-று. சிவபுண்ணியங்களைச் செய்வேமெனச் சிரத்தையோடு வாக்காற் சொல்லுதலும் செய்தலோடொக்குமென்பார் தலம் போதுதுமென்னேமென்றார்.

மேதகரக்கருந்தேவரும்யாவரும்வேட்கும்பரி

மேதகரக்கருமன்பருள்வாய்வெண்டரளம்பொன்கோ

மேதகரக்கருந்துன்றியகாஞ்சியின்மிக்ககம்ப

மேதகரக்கருங்கூந்தலுநீயும்விரும்பினேயே.

(இ - ள்.) மேதகு அரக்கரும் தேவரும் யாவரும் வேட்கும் பரிமேத - மேன்மை பெற்ற அசுரரும் தேவரும் ஞானுடருமாகிய எல்லாரும் செய்கின்ற அசுவமேத வேள்விக்குத் தலைவனோ,—கரக்க அரும் அன்பு அருள்வாய் - ஒளித்தலில்லாத மெய்யன்பை (அடியேனுக்குத்) தந்தருளும்,—வெண்டரளம் பொன்கோமேதக ரக்கரும் துன்றிய காஞ்சியின்—வெள்ளிய முத்தையும் பொன்னையும் கோமேதகரத்தினத்தையும் பேணும் வாணிகரும் (ஏனைச்செல்வரும்) நெருங்கிய காஞ்சி நகரத்தில்—மிக்க கம்பமே - மேம்பட்ட திருவேகம்பத்தின்கண்ணே,—தகரக் கருங் கூந்தலும் நீயும் விரும்பினே—மயிர்ச்சார்தினை அணிந்த கரிய அளகத்தையுடைய உமாதேவியாரும் நீரும் காதலோடு வாழ்ந்திருக்கின்றீர். எ-று. இரண்டாமடியில் கரக்க அருமென்பது கரக்கருமென அசுரர்தொக்கது. கருங்கூந்தல் அன்மொழித்தொகை. (கசு)

விரும்பாவலருடம்பாய்மங்கைமார்கொங்கைமெல்லிதழ்க்க.
விரும்பாவலருடங்கும்படி கேண்மனமேயச்சந்த
விரும்பாவலருடனூர்த்தழைவேயந்தவமெய்யறிவா
விரும்பாவலருடங்கேத்துகம்பாவென்றுவேண்டிவைவே.

(இ - ள்.) விரும்பா அலர் உடம்பு ஆய் - (ஒருவரும்) தி
ச்சியாத பழிமொழிக்கே உடலாகி—மங்கைமார் கொங்கை
மெல இதழ்க் கவிரும் பாவல் - பெண்களுடைய தனங்களை
யும் மென்மைபொருந்திய அதரமாகிய முருக்கம்பூவையும்
விரும்பாதே,—மனமே அருள் தங்கும்படி கேள் - நெஞ்ச
மே திருவருள் பதியும்வண்ணம் (என் சொல்லைக்) கேட்பா
யாக,—அச்சம் தவிரும் - (சனன) பயம் கெடும்,—பா அ
லருடன ஆர்த்தழை வேயந்தவ - அழகிய மலர்களோடு நி
ருவாத்தித்தனிரும் சூடியவரோ,—மெய் அறிவு அவிரும் பா
வலர் உடங்கு ஏத்து கம்பா என்று வேண்டிவை - மெயருளு
னம் விளங்குகின்ற கவிவாணர்கள் ஒருவரு துதிகளுந் திரு
வேகம்பநாதரோ என்று (துதித்து) வேண்டிவாயாக. எ - று.
வையம்பணிசிலைவேதற்குன்பாலினிவாழியெனருன்
வையம்பணிசிலைதென்காஞ்சிகாற்றனன்மாலென்பறம்
வையம்பணிசிலைவாழிடமீக்குவட்காணாவெல்லும
வையம்பணிசிலையேருகக்கொண்டு வளர்கம்பனே.

(இ - ள்.) வேதற்கு உன்பால் இனிச் சில் பணியை
வையம் வாழி என்றான் - பிரமதேவனுக்கு நிற்பக்கல இனி
ச்சிறிதும் தொழிலை இடமாட்டேம் (நீ பேரின்பப் பெருவா
ழ்வு பெற்று) வாழக்கடவாய் என்று சொல்லியருளினார்,—
வையம் பணி சிலை தென் காஞ்சி காற்று அனல் மால் என்பு
அறம் - ஸூரியையும் பாம்பையும் மதாமேருமலையையும் அழ

“கிய திருக்கச்சிரகரத்தையும் வாயுதேவனையும் அக்கினிதேவனையும் விஷ்ணுமூர்த்தியையும் எலும்புகளையும் , தருமதேவதையையும் (முறையே)—வையம் பணி சிலை வாழ் இடமார்க்கு வட்காணாவெல்லும் வை அம்பு அணி சிலை ஏருககொண்டு வளா கமபன் - தேரும் ஆபரணமும் வில்லும் வறறிருக்குந் தலமும் (அம்பின்) இறகும் பகைவரை வெறந் கொள்ளத்தக்க (அஸ்திர) துதியும் பாணமும் மாலையும் முழுகததையுடைய இடபமுமாகக் கொண்டு வாழாரின்ற திருவேகம்பநாதா. எ-று. திருவேகம்பநாதர் சொல்லியருளினானக் கூட்டுக. முதலடியில் சில்லென்பது சிறிதெனனும் பொருள் படவந்தது. இறுதியடியில் அணி - மலை. (உக)

கம்பரந்தாதிநிலம்வலென்றதிசளங்கண்முகம்
சம்பரந்தாதியைகஞ்சமன்னாள்பங்கனேமுத்தியே [சொற்
கம்பரந்தாதிருப்பூங்கொன்றையோடென்புங்கட்டியென்
சம்பரந்தாதியுங்கூட்டுக்கொண்டவாகச்சிகாவலனே

(இ - ள்.) கம் பரந்து ஆதி - ஆகாயத்திலே நிரந்தரமாதலையுடையவோ,—நிலம் வல் என்று ஆதி - பிருதிவியிலே “கடினமாதலையுடையவோ,—களம் கண் முகம் கம்பு அரம் தாது இயை கஞ்சம் அன்னாள் பங்கனே - கழுத்தும் கண்ணும் முகமும் (முறையே) சங்கையும் அரத்தையும் மகரந்தம் பொருத்திய தாமரைமலரையும் போலாகப்பெற்ற உமாதேவியாரை (வீரம்) பாகத்தில் வைத்தருளியவோ,—ஏகம் பரம் முத்தி தா - ஒன்றாகிய பரமுத்தியைத் தந்தருளும்,—திருப்பூம் கொன்றையோடு என்பும் கட்டி - அழகிய பொலிவுபெற்ற கொன்றைமாலையுடன் (இழிந்த) எலும்புமாலையையும் அணிந்தவோ,—ஆன் சொல் கம்பர் அந்தாதியும் கை

க்கொண்டவா - (ஆன்றோருடைய பாமாலையுடன்) எளியேனு
டைய பாமாலையாகிய இத்திருவேகம்பரந்தாதியையும் அங்
கீகரித்தருளியவனோ, —கச்சி காவலனை - காஞ்சீபுரத்தைக்
காப்பவனோ. எ.று. பரமுத்தியைத் தந்தருளுமென்பதை இ
றுதியிற்கூறிக்கொள்க. (௨௨)

வலங்கொடியானத்தன்பாளர்கள் சூழ்செந்தின் மாநகர்ச்சே
வலங்கொடியானத்தனாங்காமக்கோட்டிமணானை நா [க
வலங்கொடியானத்தன்போலானென்றேத்தல்செய்வாயினிக்
வலங்கொடியானத்தன்மன்வாதனையைமருவலமே.

(இ - ள்.) தியானத்து வலங்கொள் அனபாளர்கள் சூ
ழ் - (திருவடிச்) சிந்தனையோடு பிரதக்ஷிணஞ் செய்கின்ற
மெய்யடியார் சூழ்கின்ற—மா'செந்தில நகர்ச் சேவல் அம
கொடியான் அத்தன் ஆம் காமக்கோட்டி மணானை - பெரிய
திருச்சென்னராகிய திருப்பதியில் வாழ்கின்ற சேவலை (வ
ரைந்த) அழகிய கொடியையுடைய முருகக்கடவுளது பிதா
வாகிய காமாநுதியம்மைக்குத் தலைவராகிய திருவேகம்ப
நாதரை, —நாவலம் கொடியான் நத்தன் போலான் என்று ஏ
த்தல் செய்வாம் - நாக்கின்கணுள்ள கொடிபோலும் சர
சுவதியையுடைய பிரமதேவரும் சங்கையுடைய வித்தணு
மூர்த்தியுமாய பசுக்கள் போலாத பரமபதிபென்று துதிகக
ப்பெற்றேம், —இனிக் கவலம் - இனி வருந்தேம், —கொடியா
ன் அத்தன்மன் வாதனையை மருவலம் - சூருராகிய அவ்
விபுமன் செய்யுந் துன்பத்தை (மனமே யாம்) எய்தமாட்
டேம். எ - று. மூன்றாமடியில் வலம் ஏழனுருபு. (௨௩)

வல்லமாயக்கண்டகரளவென்றேத்திடினவல்வினைய
வலமாயக்கண்டகத்தேகுடிக்கொண்டிடுநக்கினைய

வலமாயக்கண்டகத்தான்பானுவாரின்றுவாழ்வித்திடும்
வலமாயக்கண்டகருொரித்தேகம்பம்வாழ்முதலே.

(இ - ள்.) வலமாய் ஆக் கரள கண்ட என்று ஏத்திடி
ன் - (நாம் சிவாலயத்தைப்) பிரதக்ஷிணஞ்செயது அந்நரு
சையடக்கிய கழுத்தையுடையவனோ என்று துதிக்கின்,—அ
வலம் வல் வினை மாயக் கண்டு மநக் களைய வலமா - துன்
பத்தைத்தருகின்ற வலிய கன்மத்தைக் கெடச்செயது மல
கிரோதீங்களை நீக்க வல்லேமாகும்படி—அகத்தே குடி கொ
ண்டு - (எமது) நெஞ்சத்தில் வதிநதருளி,—யக் கண் தசத்
தான் பானுவா நின்று வாழ்வித்திடும் - ஆன்மக் கண்போ
லாகத் தாம் ஆதித்தனாக நின்று (எம்மைத் தந திருவடிக்கீழ்
இருத்தி) வாழ்செய்வார்,—வலம் மாயக் கண்டகா ணர் எரி
த்து ஏகம்பம் வாழ் முதல் - வெற்றியையும் வஞ்சகத்தையு
முடைய அசுரரது முப்புரத்தையும் தகித்துத் திருவேகம்ப
த்தின் வீற்றிருக்கின்ற முதற்கடவுள். எ-று. (உச)

முதலையையாவிகரந்திபங்காத்தவன்மொய்மலர்த்தான்
முதலையையாவிகவானஞ்சமாடிமுழுமலர்விம்
முதலையையாவிகீழ்க்கஞ்சனாவுமுற்படுமம்
முதலையையாவிகலனையென்னுண்டமுறைகம்பனே.

(இ - ள்.) முதலையை ஆவி கரந்து இபம் காத்தவன்
முதலையை உயிர் கவர்ந்து யானையைக் காத்தவராகிய விஷ்
ணுமூர்த்தி—மொய் மலர்த் தாள் முதலை (நாடவும்) - இதழ்க
ள் செறிந்த தாமனாமலர் போலும் பாதங்களாகிய அடியை
த் தேடவும்,—ஐ ஆ இக ஆன் அஞ்சம் ஆடி முழு மலர் விம்
மு தலையை - அழகிதாக(இப்) பூயியினுள்ள பசுக்களது பஞ்
சகவ்வியத்தினும் மூழ்கிச் சிதையாத அலர்கள் நிறையப்பெ

கம்பாரந்தாதியுரை. ௭௭3 ௧. ௨௧

ற்ற முடியை—ஆவி கமழ் கஞ்சன் நாடவும் - மணங்கம
ழ்கின்ற செந்தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரமதேவர் தேடவும்,
—முற்படும் ஆம் முதலை - கடந்து செல்லும் அந்தத்தலைமை
ப்பாட்டையுடையீர், — (அங்ஙனமாகவும்) — ஐயா - ஐயோ,
—கம்பனே - திருவேகம்பநாதனே, — விகலனை ஆண்ட முறை
என் - அறிவுக்குறைபாடுடைய அடியேனை அடிமைக்கொண்
ட நெறி யாது. எ-று. (௨௫)

பன்னந்தனவனமாக்கேங்கம்பன்பழையோனெனும்போ
பன்னந்தனவனப்பிற்கழிவேம்பசுநதாமரையின்
பன்னந்தனவனம்போற்பற்றறேமெப்படி கொல்வெள்ளி
பன்னந்தனவனம்போதெனய்தாப்பதஞ்சார்வதுவே.

● - ள்.) பல் நந்தன வனம் ஆக்கேம் - பலவாகிய பூ
ந்தோட்டங்களை வையேம், — கம்பன் பழையோன் எனும்
பேர் பன்னம் - திருவேகம்பநாதர் அந்நதியேயுள்ளவர் என்
னுந் திருநாமங்களை உச்சரியேம், — தன வனப்பிற்கு அழிவே
ம் - (பெண்களுடைய) முலைகளின் அழகுக்கு அறிவு பறி
போவேம், — பசும் தாமரையின் பன்னம் தன வனம்போல்
பற்று அறேம் - பசிய தாமரையிலேயிலே தங்கிய அறமமாகிய
ஜலம்போலப் பற்று ஒழியேம், — வெள் இப்பன் நந்தன் அவ
அனம் போதன் எய்தாப் பதம் சார்வது - (இங்ஙனமாகிய
நாம்) வெள்ளையானையுடைய இந்நிறனும் சங்கையுடைய
விஷ்ணுமூர்த்தியும் அவ்வன்னவாகனத்தையுடைய பிரமதே
வரும் அடையாத பரமுத்தியை அடைவது — எப்படி கொல்-
வெவ்வுண்ணம்! எ-று. மூன்றாமடியில் தன்னவென்பது தன
வென இடைக்குறைந்து நின்றது. இகால் அசை. (௨௬)

சாறுவதீர்த்தநறுநீரிலேகம்பர்தாமுலவுஞ்
சாறுவதீர்த்தனென்றேத்திடுமேதியைத்தண்கருப்பஞ்
சாறுவதீர்த்தலைக்குங்காஞ்சிகாசிகமலைதண்கஞ்
சாறுவதீர்த்தவொப்பின்பெயர்நீங்கிடச்சார்மனமே.

(இ - ள்.) சாறுவதீர்த்த நறு நீரில் ஏகம்பர் தாம் உலவும் சாறு உவ - சறுவதீர்த்தத்தின் மணம் பொருந்திய சலத்திலே திருவேகம்பநாதர் பவனிவரும் தெப்போற்சுவத்தை (த்தரிசித்து) மகிழ்வாயாக, —தீர்த்தன் என்று ஏத்திடு - சுததொன்று (அவரைத்) துதிப்பாயாக, —மேதியைத் தண்கருப்பம் சாறு அது ஈர்த்து அலைக்கும் - ஏருமைகளைக் குளிர்ந்த கருப்பஞ்சாறு இழுத்து அலைக்கின்ற —காஞ்சி காசிகமலை தண்கஞ்சாறு - காஞ்சிபுரம் வாராணசி திருவாரூர்தண்ணிய கஞ்சாறு (என்னுந்தலங்களை) —உவதீர்த்த ஒப்பின்பெயர் நீங்கிடச் சார் மனமே - உகார வகாரங்களாகிய இரண்டெழுத்துக்களை நீத்த உவமை என்னும் மையாகிய ஆணவமலங்கெடச் சார்நது வசிப்பாயாக நெஞ்சமே. எ-று, (௨௭)

மனவகங்கைக்கனத்தானனற்போற்றிமறுக்கவெய்யுர
மனவகங்கைக்கனற்காரற்குமைக்குமகவைத்தொழ
மனவகங்கைக்கனக்கோனன்பர்தாடொழுவைத்திகம்ப
மனவகங்கைக்கனத்தார்முத்தஞ்சேர்கச்சிவானவனே.

(இ - ள்.) மன அகம் கைக் கனத்து ஆனனற் போற்றி - மனத்தினிடத்தே கையாகிய பாரத்தைபுடைய முகத்தினராகிய விராயகக்கடவுளை வழிபட்டு, —மறுக்க எய்யாமல் - மீட்டு இனியாமல் —நவ கங்கைக்கு அனற்கு ஆரற்கு உமைக்கு மகவைத் தொழ - புதுமையாகிய கங்காதேவன்

க்கும் அக்கினிதேவனுக்கும் கார்த்திகைப்பெண்கள் அறுவ
 ர்க்கும் உமாதேவியார்க்கும் குமாரராகிய முருகக்கடவுளை
 வணங்கவும்,—மனவ - சங்குமணியையுடையவரே,—கம்
 கைக கனக் கோன் - தலைமாலையாலாகிய அலங்காரத்தை
 யுடைய சீர்மை பொருந்திய இறைவரே,—அன்பர் தாள்
 தொழ - அடியார்களுடைய திருவடிகளை வணங்கவும்,—
 வைத்தி - (திருநோக்கஞ்)செய்தருளும்,—கம்ப மனவ - தி
 ருவேகம்பத்திறகுத் தலைவரே,—கங்கைக் கனத்து ஆர் மு
 த்தம் சேர் கச்சி வானவனே - வரம்பை மேகத்திலே பொ
 ருந்திய முத்துக்கள் சேர்கின்ற காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளி
 யிருக்குங்கடவுளே. ௭-று. (௨௮)

வானங்களைகடலாய்ப்பரந்தான் வன்கரிகரக்க
 வானங்களைகடவாநடஞ்செய்கச்சிவாணனபொன்னேர்
 வானங்களைகடமாவுரியான்கம்பமாவடிவாழ்
 வானங்களைகடனீதெனக்காட்டிவந்தாண்டனனே.

(இ - ள்.) வானம் களை கடலாய்ப் பரந்தான் - ஆகாய
 மாயும் நிலக்கின்ற சமுத்திரமாயும் வியாபித்தவரும்,—வன்
 கரிகரக் கவான் அங்களைகள் தவா நடம் செய் கச்சிவாணன்—
 வலிய யானையினது துதிக்கைபோலும் தொடையையுடைய
 பெண்கள் நீங்காது நிரூத்தம்புரினின்ற காஞ்சிபுரத்து வாழ்கி
 னறவரும்—பொன் நேர்வான் - பொன்போல்பவரும்—ஆம்
 கல நை கடம் மா உரியான் - அழகிய மலையும் நையத்தக்க
 மதம் பொருந்திய யானைத்தோலையுடையவரும்,—கம்ப மா
 அடி வாழ்வான் - திருவேகம்பமாகிய மாமரத்தடியில் வீற்றி
 ருப்பவருமாகிய சிவபெருமான்—அங்கு அனை கடன ஈது
 எனக் காட்டி வந்து ஆண்டனன் - அங்கே மாதாவின் முறை

மை இஃதென்று அறிவித்து வந்து (அடியேனை) அடிமைக் கொண்டருளினர். எ-று. (௨௧)

ஆண்டவனான கம்பனென்றேத்தவயன்சுரர்பல்
லாண்டவனானோடடியேனுமனைந்திழற்பே
ராண்டவனானந்தீசன் கணங்களிவ்வாலயத்து
ளாண்டவனானவற்றானென்னுதுள்ளழைத்தருளே

(இ - ள்.) ஆண் தவன் ஆரணன் கம்பன் என்று ஏத்த - ஆடவருள் நாயகனோ வேதார்த்தமாயுள்ளவனோ திருவேகம்ப நாதனோ என்று துதிக்கும்பொருட்டு—அயன் சுரர் பல்லாண்டவன் நாரணனோடு - பிரமனும் தேவர்களும் பல்லாண்டையுடைய விட்டினுவுமாகிய இவர்களோடு—அடியேனும் அணைந்திழல் - அடியேனும் (உமது சந்நிதானத்தை) அடையபெற்றால்,—பேர் ஆண்டவன் நார் அண் நந்தீசன் கணங்கள் - சீர்த்திபெற்றவராகிய அன்பு செறிந்த திருநந்திதேவரும் (அவரானைவழி ஒழுகும்) சிவகணர்களும்,—இவ் ஆலயத்துள் ஆண்டு அவன் ஆர் அணவற்றான் என்னுது - இத்திருக்கோயிலின்கண்ணே அவ்விடத்தே அவன் யாவன் அணுகினானென்று சுட்டிப் புறக்கணித்துக் கூறுவண்ணம்—உள் அழைத்தருள் - அத்திருவேகம்பத்துள்ளே (அடியேனைக்) கூவியருளும். எ-று. (௩௦)

உள்ளலைவானைதலைப்படுமோடையுடுத்தகச்சி
யுள்ளலைவானைநன்னீலஞ்செங்காசுமிழ்கம்பத்தனே
யுள்ளலைவானையரிக்கண்ணிகாமனுக்குமம்புக்
குள்ளலைவானையதார்க்கொன்றையீந்தவருயவண்ணமே.

(இ - ள்.) உள்ளலை வானை தலைப்படும் ஒடை உடுத்த கச்சியுள் - உள்ளலாகிய மீன்களை வானமீன்கள் அகப்படு

த்துகின்ற வாஸிகள் சூழப்பெற்ற காஞ்சி நகரத்துள்ள—
அலை வாளை நல், நீலம் செங்காச உமிழ் கம்பத்தனே - இரு
ளையும் ஒளியையும் நல்ல மாகதமணியும் செம்மணியும் உமி
ழப் பெற்ற திருவேகம்பவாணரோ,—உள்ளலை - (நீர் திருவு
ளத்தே) கருதவில்லை,—வாள ஐ அரிக் கண்ணி காமன் உகுக்
கும் அம்புக்கு உள் அலைவாள் - வாள் போன்ற அழகிய வரி
பரந்த கண்களையுடைய இப்பெண் மன்மதன் ஏவும் பஞ்ச
பாணத்தகப்பட்டுச் சுழல்வாள் (என்பதை அறிந்தும்)—ஐ
ய - ஐயரோ—கொனறைத் தார் ஈந்து அவள் உயவண்ணம -
கொன்றைமாலு தந்தருளி அப்பெண் பிழைக்கும் முனறமை
யை. எ-று. திருவேகம்பவாணரோ ஐயரோ அறிந்தும் பிழை
க்குமுறைமையைக் கருதவில்லையெனக் கூட்டுக. [நற்றாயிர
ங்கல்.] (௩௧)

வண்ணஞ்சிவந்தவரேகமபாக்கார்மொழிவார்மறையின்
வண்ணஞ்சிவந்தவமானார்பிரானமுடிவாழ்மதிக்க
வண்ணஞ்சிவந்தவமேயீரவாடிநனமாமைகெடும்
வண்ணஞ்சிவந்தவரங்கனுக்கேங்கிவருநதுவதே.

(இ- ள்.) வண்ணம் சிவந்தவர் ஏசம்பாக்கு ஆர் மொழி
வார் சிவந்த திருமேனியையுடையாராகிய (அத) திருவேக
ம்பநாதருக்கு யாவர் (சென்று) சொல்வா!—மறையின் வ
ண்ணம் தவம் சிவம் ஆனார் பிரான் முடி வாழ் மதிக்கு - வே
தத்திற் (கூறப்படும்) திருவைந்தெழுத்தை (உச்சரித்தலாகி
ய) சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியினாலே (ஒருவாற்றாற) சிவமா
ன அடியாராதனுடைய இறைவரது சென்னிக்கண்ணே வசி
க்குமி பிறையின்பொருட்டு—அவண் அஞ்சி வந்து அவ
மே ஈர வாடி - அங்கே (கண்ணுற்றுப்) பயந்த போந்து

வீணாக (மதி) பிளக்கப்பட்டு மெலிந்தும்,—நன் மாமை தெ
டும் வண்ணம் சிவந்த அநங்கனுக்கு ஏங்கி வருந்துவது - ந
ல்ல அழகு அழியும்படி கோபங்கொண்ட மனம்தன்பொரு
ட்டு அழுதம் என் புதல்வி துன்பம் அடைவதை. எ-று. துன்
பம் அடைவதை அத்திருவேகம்பநாதருக்கு யாவர் சொல்
வாரொனக் கூட்டுக. இரண்டாமடியில் வண்ணம் அக்கரம்.
[நறரூயிரங்கல.] (௩௨)

வருந்தலைவாமனனேமதன்சாபம்வணக்கியெய்ய
வருந்தலைவாமனனேயயனேமறறைவானவர்யா
வருந்தலைவாமனனேகம்பனென்னுமெம்மானகரந்தை
வருந்தலைவாமனனேகனுதற்கணைவாழ்த்துதியே.

(இ-ள்.) மனனே வா வருந்தலை - நெஞ்சமே வருவா
யாக வருத்தமுருதே,—மதன் சாபம் வணக்கி எய்ய வரும்
தலை - மனமதன் வில்லை வளைத்து (ப் பாணங்களை) த்தொடிக்
க வந்தவிடத்து—வாமனனே அயனே மற்றைவானவர் யாவ
ரும் - விஷ்ணுமூர்த்தியும் பிரமதேவரும் ஏனைத் தேவர்களு
மாகிய எல்லோரும்—தலைவா மனனே கம்பன் என்னும் எம்
மான் - இறைவரோ நிலைபெற்றவரோ திருவேகம்பநாதரோ எ
ன்று துதிக்கப்பெற்ற எங்கன்பெருமானும்—கரம் தைவரு
ம தலை வாமன - திருக்கரத்திற் பரிசிக்கப்பெற்ற (பிரம, க
பாலத்தையுடைய அழகரும்—அனேகன் - சர்வான்மாககளு
மானவருமாகிய சிவபிரானது—துதற் கணை வாழ்த்துதி-
நெற்றிக்கண்ணைத் துதிப்பாயாக. எ-று. துதிக்கின் அமமன்ம
தன் அகலுவனென்பது எஞ்சி நின்றது. காமம் அங்குரிக்கும்
போழ்தே கணைதல்வேண்டுமென்பது கருத்து. (௩௩)

துதிகானனந்தலையேகம்பவாழ்வையந்தோமிக்கிரந்
துதிகானனந்தலையுமுள்ளாரத்தொழந்தேவெனவாழ்த்
துதிகானனந்தலையீர்த்தடந்தீர்த்தணமைஞளையருந்
துதிகானனந்தலையார்பதியென்றெண்ணிச்சூழ்மனனே.

(இ - ள்.) நம் தலை ஏகம்ப வாழ்வை அந்தோ மிக்கு இ
ரந்து கானம் துதி - நமது முதற்பொருளாகிய திருவேகம்ப
ப் பெருவாழ்வை ஐயோ பெரிதும் யாஜித்துப் பண்ணு
னே துதிப்பாயாக, — திக் ஆனனம் மூன்று தலை ஆளரைத்
தொழும் தேவு என வாழ்த்துதி - நான்கு முகங்களையும் மூ
ன்று சிரசங்களையுமுடைய பிரமதேவரும் விஷ்ணுமூர்த்தியுமா
கிய இராவரையும் வழிபடு கடவுளென்று கருதிப் புகழ்கின்
றாய் (அங்ஙனம் புகழ்தலை விட்டொழிந்து) [அடியாராக மதி
த்தல் வேண்டுமென்றபடி], — கானல் நமது அலை நீர்த் தடய-
பெய்த்தேவாச் சங்குகள் அலைகின்ற ஜலத்தையுடைய வா
வியென்றும் — தீர்த் தணமை - அங்கியைக் குளிராத நீரென
றும் — ஞானே அருந்ததி - வளாவின்மகளிரா (க்கடவுட்கறபி
ணையுடைய) அருந்ததியென்றும் — கான் நனந்தலை ஆம் பதி
என்று - சுடலையை (நாட்டினது) நடுவினுள்ளதாகிய நகர
மென்றும் — எண்ணிச் சூழ் மனனே - (திரிபாகக்) கருதிச் சு
ழல்கின்ற நெஞ்சமே. எ-று. நெஞ்சமே இருவரையும் புகழ்
தலைவிட்டொழிந்து திருவேகம்பப்பெருவாழ்வைத் துதிப
பாயாகவெனக் கூட்டுச்.

(௩௪)

மனமாலையாற்றவகைகடல்வீரமடியநல

மனமாலையாற்றனலிவத்தருமன்மதன்மதச

மனமாலையாற்றண்ணனிசுரந்தாங்கச்சிமாநகர்க்கு

மனமாலையாற்றவனேகம்பமேவிப்பான்பெய்யா,

MAHAMAHESWARYA,
Dr. J. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY.

(இ - ள்.) மனம் மாலை ஆற்ற - நெஞ்சமானது மயக்கத்தைச் சகிக்கவும்,—அலை கடல் வீரம் மடிய - திளையுடைய சமுத்திரத்தினது வலி குன்றவும்,—நலம் மன - நன்மையானது பொருந்தவும்,—மாலை ஆற்றல் நலிய - அந்திக்காலத்தினது வலிமை கெடவும்,—தருமன் மதன் மதசமனம் - இயமனும் மன்மதனும் கொண்ட சினம் சார்தமுறவும்,—மாலையால் தண் அளி சுரந்து ஆள் - (உமது) மாலையினால் குளிர்ந்த அருள் சுரந்து ஆண்டருளும்,—மா கச்சி நகர்க்கு மன - பெருமையாகிய காஞ்சிபுரத்திற்குத் தலைவனோ,—மால் ஐயாற்றவனே - பெருமையாகிய திருவையாற்றையுடையவனோ,—கம்பம் மேவிய வான் பொருளே - திருவேகம்பத்தில் வீற்றிருக்கும் பரம்பொருளே. எ.று. (௩௫)

பொருந்தங்குமரிக்குறும்பறறிருவர்புகழ்சிவநதாபு
பொருந்தங்குமரிக்குமுள்ளேவினையென்றுபோய்க்கம்பே
பொருந்தங்குமரிககுங்காறுமமர்பொன்னிசானவிதண்
பொருநதங்குமரிககுமேலாங்குதம்பைப்புனலாடுநெஞ்சே.

(இ - ள்.) பொரும் தம் குமரிக் குறும்பு அற்று இருவபுகழ் சிவம் - (யான் பரம் யான் பரம் என்று) பேரர்புரிதற்குக் காரணமாகிய தமது அழிவில்லாத (மலத்தானாகிய) பொல்லாங்கு நீங்கிப் (பிரம விஷ்ணுக்களாகிய) இருவரும் துதிக்கும் பரசிவமானது—தாய் பொரும் - மாதாவைப் போலும்,—உள்ளே தங்கும் - இருதயத்திலே வசித்தருளும்,—வினை அரிக்கும் - கன்மபாசத்தைக் கெடுத்தருளும்,—என்று போய் - என்று (சுந்தித்துச்) சென்று,—கம்பமே பொருநது - (அப்பரம்பொருள் சிவலிங்கமுர்த்தங்கொண்டு வாழும்) திருவேகம்பத்தை யே சார்வாயாக,—அங்கு மூரிக்கு

3936x81

கம்பரந்தாதியுரை.

3936x81

செய்யுள்

ம் காறும் அமர் - அங்கே நீ இறக்கும்வரையும் வசிப்பாயாக,
—பொன்னி சாணவி தண் பொருந்தம் குமரிக்கு மேலாம்
கம்பைப் புனல் ஆடு - காவேரி கங்கை குளிர்ச்சிபெற்ற தா
மிரபுர்ணி கன்னியாநதி (முதலிய) நதிகளுக்கு மேம்பட்டதா
கிய கம்பரந்தியினது தீர்த்தத்தின் மூழ்குவாயாக,—நெஞ்
சே - மனமே. எ-று. மூர்த்தி தல தீர்த்தங்களாகிய மும்மை
ச்சிறப்புமுள்ள சைவதலங்களிற் சிறந்ததாகலின், இவ்வா
று கூறினார்.

(௩௬)

சேயரியம்பகமானேபொருள்வயிற்சென்றவர்தாஞ்
சேயரியம்பகவாத்திடுங்காவிரிற்செய்வதெனஞ்
சேயரியம்பகவறகீங்கெனாச்சிறுத்தொண்டாதந்தஞ்
சேயரியம்பகம்பாவென்றென்றேததுநதிநல்லதே.

(இ - ள்.) சேய் அரி அம்பக மானே - சிவந்த வரி பொ
ருந்திய கண்ணையுடைய பெண்ணே,—பொருள் வயின் சென
றவர் தாம் சேயர் - பொருண்மேற் சென்ற தலைவரானவர்
னாரதேயத்தர்,—இயம்பக ஆர்த்திடும் கார் வரின் நாம் செ
ய்வது என் - (ஆதலால்) வாச்சியங்கள் பிளவுபட முழங்கு
கின்ற கார்காலம் வந்தால் யாம் செய்வது யாது!—பகவற
குச் சேய் அரியம் ஈங்கு என்னாச் சிறுத்தொண்டர்தம் தஞ்
சே - (வைரவவேடம் பூண்டெழுந்தருளிய) கடவுள்பொ
ருட்டுப் புதல்வனை அறுக்கமாட்டேம் இவ்விடத்தென்று ம
றுத்துக் கூறாத சிறுத்தொண்டராயனாது பற்றுக்கோடாயு
ள்ளவரோ,—அரி அம்ப - விஷ்ணுமூர்த்தியாகிய பாணத்தை
யுடையவரோ,—கம்பா - திருவேகம்பநாதரோ,—என்று என்
று ஏத்தும் திறன் அல்லது என்று பலமுறை துதிக்குந்தகு

தியன்றி. எ-து. வேறு புகலின்றென்பது எஞ்சி நின்றது.
[கார்காலக்குறி கண்டு தலைவி கவன்றுணாத்தது.] (௩௭)

அல்லாக்குமாரணங்குற்றுயிர்த்தேங்குமருள்பொறைதை
யல்லாக்குமாரணன்னாரருளாரென்னுமம்பகலை
யல்லாக்குமாரமடர்கச்சிககம்பரருட்குரிய
னல்லாக்குமாரணையின்பயனீதென்னுமாயிழையே.

(இ - ள்.) அல்லாக்கும் - துன்பமுறுவள்,—ஆர் அண
ங்கு உறறு உயிர்த்து வங்கும் - மிகவருத்தமெய்திப் பெரு
மூச்செறிநது அழுவள்,—அருள் பொறை தையல் ஆ குமார
ன் அன்னார் அருளார் என்னும் - கருணையினும் கூடியினு
ம் அழகினும் பசுவும் பூதேவியும் மன்மதனும் போன்ற தலை
வர் கருணையெய்யாரென்று சொல்லுவள்,—அம் பகலை அல்
லாக்கும் ஆரம் அடர் கச்சி - (அதற்குக்காரணம்) அழகிய ப
கலை (சந்திரகிரணம் வீசும்) இரவாகச் செய்கின்ற முத்துக்
கள் நெருங்கிய காஞ்சிபுரத்தில் வாழும்—கம்பர் அருட்கு
உரியன் அல்லாக்குமாரனை ஈன் பயன் ஈது என்னும் - திரு
வேகம்பநாதரது கருணைக்கு உரியவனாகாத புத்திரனைப் பெ
ற்ற பேறுகிய இதுதானென்றும் சொல்லுவள்,—ஆய் இழை-
ஆராய்ந்து செய்யப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய தலைவியா
னவள். எ-து. [புல்லவனெடுமி புலத்தல்.] (௩௮)

ஆயாதிருக்கச்சியேகம்பநின்னடியார்க்கடியே
னாயாதிருக்கச்சிவென்பதென்றிதையாய்ந்துமற்றென்
றாயாதிருக்கச்சிதானந்தமாயுமர்வண்ணமனி
யாயாதிருக்கச்சி தரித்தறிவுருவார்த்திருவே.

(இ - ள்.) ஆயா - (சர்வாண்மர்க்கருக்கும்) தாயாயுள்ள
வளே,—திருக்கச்சி ஏகம்ப - அழகிய காஞ்சிபுரத்தில் வாழும்

திருவேகம்பநாதனோ,—நின் அடியார்க்கு அடியேனாய் - (நாயினேன்) உமது தொண்டர்க்குத் தொண்டனேனாகி,—ஆதிருக்கு அச்சிவம் என்பது என்று அதை ஆய்ந்து - ஆன்மாவானது கண்ணும் அகரம்போன்ற சிவமானது சூரியனும் (எனச் சிவாகமங்களிற் கூறும்) அந்தஞானபாதப்பொருளை ஆராய்ச்சிசெய்து—மற்று ஒன்று ஆயாது இருக்க - வேறொன்றனை ஆராய்ச்சிசெய்யாதிருக்கும்வண்ணமும்,—சிதானந்தம் ஆய் அமர் வண்ணம் - ஞானானந்தவடிவமாய் (நிடைபொருந்தி) இருக்கும் வண்ணமும்,—அசகத திருக்கு இது நீத்து - சரீரத்தை (யானெனப் பறறச்செய்கின்ற மலக்) குற்றமாய இதனைப் போக்கி—அறிவு உருவாம் திரு - சிவஞானவடிவமாகிய செல்வத்தை—அளியாயா - தந்தருள மாட்டீரா. ஏ-து. (௩௬)

திருக்காமக்கோட்டமுதல்விபங்காண்டருள்செல்வன்வினை
திருக்காமக்கோட்டமமாற்றிடுங்கம்பனறிருந்தெழின்மு
திருக்காமக்கோட்டமளித்தானென்றேத்திருந்திவினைப்பி
திருக்காமக்கோட்டமுறும்பாம்பரைக்கசைதேவனையே.

(இ - ள்.) திருக்காமக் கோட்ட முதல்வி பங்கு ஆண்டருள் செல்வன் - அழகிய காமக்கோட்டத்தில் வாழங்காமாட்சியம்மையைப் (பாதித்திருமேனியில்) வைத்தருளிய செல்வனொன்றும்—வினை திருக்கு ஆமக் கோள் தமம் மாற்றிரும் கம்பன் - கன்மபாசத்தையும் மாயாபாசத்தையும் ஆன்மாவைப் பந்தித்த மலமாகிய வலிய இருனையும் (தம தடியாருக்குப்) போக்கியருளும் திருவேகம்பநாதரென்று ம்,—திருந்து எழில் முதிருக்கு ஆம் அக்கோட்டம் அளித்தான் என்று ஏத்தி - திருந்திய அழகின் முகிச்சிப்பொருட்டி

(க் காஞ்சிநகரத்திற்கு) நீராயுடைய அநத்தடாகங்களைக் கொடுத்தருளிநூரென்றும் துதித்து,--நம் தீவினைப் பிதிர் உக்காம் - (மனமே) நமது தீவினையாகிய பொடியை உதிர்த் தொழித்தேம்,--அக்கு ஒட்டம் உறும் பாம்பு அரைக்கு அசை தேவனை - சங்குமணியையும் ஒடுந்தொழில் பொருந்திய சர்ப்பத்தையும் அரையின்கண்ணே அணிந்தருளிய கடவுளை, எ-று. மனமே கடவுளைச் செல்வரென்றும் திருவேகம்பநாதரென்றும் கொடுத்தருளிநூரென்றும் துதித்து உதிர்த்தொழித்தேமெனக் கூட்டுக. இரண்டாமடியில் திருக்கு மாயாபாசத்தின்மேறஹு. அரைக்கு வேற்றுமைமயக்கம். (சு0)

வனசத்தவனபுரவாளனவன்மதியம்பசிய

வனசத்தவனபுரவிப்பகலோனவன்மன்னுசத்த

வனசத்தவனபுரம்வென்றோனவனவனேநலஞ்சு

வனசத்தவனபுரவோரவாழ்கலிக்கச்சிவாழ்கம்பனே.

(இ - ள்.) வனசத்தவன் (அவன்) - தாமசாயாசனராகிய பிரமதேவரும் அவர்,--புரவாளன் அவன் - காதத்தற்றொழில் புரியும் விஷ்ணுவும் அவர்,--மதியம் (அவன்) - சந்திரனும் அவர்,--பசிய வன சத்த வன் புரவிப்பகலோன் அவன் - பச்சைநிறமுள்ள சப்தாவென்னும் வலிய குதிரையையுடைய சூரியனும் அவர்,--மன்னு சத்து அவன் - நிலைபெற்ற சத்துப் பொருளும் அவர்,--அசத்து அவன் - அசத்துப்பொருளும் அவர்,--புரம் வென்றோன் அவன் - மூப்புரத்தையும் வெற்றி கொண்டவரும் அவர்,--அவனே நல் அஞ்சு வன சத்த அன்பு உரவோர் வாழ் கலிக் கச்சி வாழ் கம்பன் - அவனோ நல்ல ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரோச்சாரணத்தையுடைய பத்திபொருந்திய அறிஞர்கள் வரிக்கும் முழக்கம் பொருந்திய காஞ்சிபுரத்தில் வாழ்கின்ற திருவேகம்பநாதர். எ-று. (சுக)

கங்கணம்பன்னகஞ்சாந்தமுநீறுகருதொருபா
கங்கணம்பன்னகருங்குமுன்மேனிகழுதுகழ
கங்கணம்பன்னகமேகம்பமன்பரசுங்கள்சிரங்
கங்கணம்பன்னகவில்லானுக்கோதக்கடவனவே.

(இ - ள்.) கங்கணம் பன்னகம் - அஸ்தகடகம் சர்ப்ப
மும், - நீறு சாந்தமும் - விபூதி சந்தனமும், - கருவி ஒருபா
கம் அம்பு அன்ன கண் கருங்குமுல மேனி - (அனபாகள்) சி
ந்திக்கும் ஒருபாகம் புணம்போலும் கண்களையும் கரிய
கூந்தலையுமுடைய உமாதேவியாரது திருமேனியும், - கழகம்
கணம் கழுது - நிருத்தம்புரியுமிடத்துள்ள கூட்டம் பேயக
ளும், - பண அகம் ஏகம்பம் அன்பர் அகங்கள் சிரம் - சொல
லப்பமும் வீதி திருவேகம்பமும் திருத்தொண்டாகருடைய
இருதயங்களும் வேதசிரசாகிய உபரிடதங்களும், - கம்
கணம் பன் நக வில்லானுக்கு ஒதக்கடவன - ஆகாயத்துள்ள
நகத்திரங்கள் நெருங்கிய மேருமலையாகிய விலலையுடைய
சிவபெருமானுக்குச் சொல்லத்தக்கனவாம். எ-து. (ச-உ)

கடவாதவன்பருவராதவன்பரசுந்தொறுஞ்சங்
கடவாதவன்பருவராவின்யிருட்கார்க்குவன்றேர்
கடவாதவன்பருவராலுள்கம்பைக்கம்பனலங்
கடவாதவன்பருவராதனித்தெனைக்காத்தனனே.

(இ - ள்.) கடவாத அன்பர் உவராத அன்பர் அகம் தொ
றும் - (வேதசிவாகமங்களின் விதியின்னும்) விலகாத மெ
ன்மொண்டரும் (ஒருபோதும் திருவடியை) வெறுக்காது வி
தி கடந்தொழுகும் வன்மொண்டருமாகிய திருவடியாராகள்
நெஞ்சந்தோறும் - சங்கட வாத வன்பு அருவரா வின் இ
ருள் கார்க்கு வன் தேர் கடவு ஐதவன் - வகுத்தமாகிய தரு

க்கத்தின் வலிமைக்குக் கருவியாகிய மாயாமலமும் (உபரிபகருவர்) உவர்ப்புறத கன்மமலமும் ஆணவமலமுமாகிய அநதகாரத்தைப் புலரச்செய்யும்வண்ணம் வலிய வைதிகரத்ததை நடத்தும் ஞானஞூரியனும்,—பரு வரால் உசள் கம்பைக் கம்பன் - பரிய வரான்மச்சங்கள் பாய்கின்ற கம்பாநதியினாலே சூழப்பட்ட திருவேகம்பத்தில் வாழ்பவரும்—நலங்களை தவாதவன் - (எல்லா) நன்மைகளும் நீங்காதுடைய வருமாகிய சிவபெருமான்—பருவராது அளித்து எனைக் காத்தனன் - (பிறவியின் அகப்பட்டுத்) துன்பமுறவண்ணம் (இன்பவீட்டைத்) தந்து அடியேனைக் காத்தருளினார். எ-று. இரண்டாமடியில் வன்பு ஆகுபெயா. (சாந்.)

தனம்பொடியாதுமுனையாதெயிர்த்தத்தையல்கம்பத்
தனம்பொடியாதுமவளராப்பிறைமுடித்தானுக்கென்பா
தனம்பொடியாதுதைசாந்தமெனுங்கொன்றைதந்திடினம்
தனம்பொடியாதுதையாகென்னுமென்கட்டனித்துவந்தே.

(இ - ள்.) தனம் பொடியாது - முலை அரும்பாது,—எயிறு முனையாது - தந்தம் முனையாது;—இந்தத்தையல் - இந்தப்பெண்—கம்பத்தன் அம்பொடியாதும் வளராப்பிறை முடித்தானுக்கு - திருவேகம்பநாதரும் கங்கையுடன் சிறிதும் விருத்தியில்லாத பிறைமதியைச் சூடியவருமாகிய சிவபிராணுக்கு—என்பா தனம் பொடியாதுதை சாந்தம் எனும் - அஸ்திகளோ திரவியும் திருநீரோ மூலிர்த சந்தனமென்று சொல்லுவள்,—கொன்றை தந்திடினம் தன் அம்பு ஒடியாது தையாது என்னும் - (அஃதென்திக்) கொன்றைமாலையைத் தந்தருளினால் மன்மதனுடைய பாணங்கள் கிடைத்து தாக்குமென்றும் சொல்லுவள்,—என்கண் தனித்து வந்து - என்னிடத்தே த

னித்து வந்து. எ-று. இந்தப்பெண் என்னிடத்தே வந்து சொல்லுவனெனக் கூட்டிக். சிதைந்து தாக்குமென்பற்கு அவமாய்ப் போமென்பது கருத்து. [தோழி செவிலிக்காததொடு நின்றல்.] (சச)

வந்தனையாவதுஞ்செய்தறியாமனமேமறலி
வந்தனையாவதுபார்நரகென்னுமுன்வாய்த்திடுத
வந்தனையாவதுசெய்தார்க்கருண்மயிலுரருட்ப
வந்தனையாவதுலாகம்பனேயென்றுவாழ்த்துவையே.

(இ - ள்.) வந்தனையாவதும் செய்து அறியா மனமே-வழிபாடு சிறிதாயினும் புரிந்தறியாத நெஞ்சமே,—மறலி வந்தனையா அது நரகு பார் என்னும் முன் - இயமன் வந்தாயா அந்நரகத்தைப் பார்ப்பாயாக என்று சொல்லுமுன்பே,—வாய்த்திடு தவம் தனை ஆவது செய்தார்க்கு அருள் - சிறந்த தவத்தை (ப்பயன்) உண்டாகும்வண்ணம் செய்தவாக்குக் கருணைசெய்கின்ற—மயில் ஊர் அருள் பவம் தன் ஐயா - மயிலை நடாத்துகின்ற அருளவதாரத்தையுடைய முருகக்கடவுளுக்குப் பிதாவே—அதுலா - ஒப்பில்லாதவனோ—கம்பனே என்று பாழ்த்துவையே - திருவேகம்பநாதனோயென்று துதிப்பாயாக. எ-று. (சரு)

வைகாத்திருப்பதிநாள்கோள்வழங்குங்கதிகளென்ற
வைகாத்திருப்பதிகைப்பதிநாள்கோள்வழங்குங்கதிகளென்ற
வைகாத்திருப்பதிமூற்பேறுமுன்வரைப்பாயினுஞ்செய்
வைகாத்திருப்பதியான்கக்கியேகம்பமாவடியே.

(இ - ள்.) திரு வைகாப் பதி - திருவைகாவென்னுந்தலமும்—நாள் கோள் வழங்கும் கதிகள் என்றவை காத்திரு

ப்பு அதிகைப்பதி - நகூத்திரங்களும் கிரகங்களும் செல்நின்ற வேகங்களென்பவைகளைச் சோலைகள் (தகைந்து) மீட்கின்ற திருவதிகையென்னுந் தலமும்,—காசி - வாராணசியென்னுந் தலமும்,—தன் மார்பம் அன்றி வைகாத்திருப் பத மாறபேறும - தனது நெஞ்சமன்றி வசியாத இலககுமி தங்கிய திருமாற்பேறென்னுந் தலமும்,—உன் வலாப்பு ஆயினும் - (திருவேகம்பநாதரோ) உம்முடைய கேஷத்திரங்காபிருப்பினும்,—யான் காத்திருப்பது கச்சி ஏகம்பம் மா அடியே - அடியேன் இடையறுது வசிப்பது காஞ்சிபுரத்தில திருவேகம்பமாகிய மாமரத்தடியே,—செய்வை - (ஆதலால்)-கருணை புரிந்தருளும். ஏ-று. (சசு)

மாவடிவாயவதாரஞ்செயேகம்பவாணாகெடு
மாவடிவாயவம்பிஞ்சியிலேவியமன்னர்புள்ளு
மாவடிவாயவாகாணத்தொணவரோதயர்த
மாவடிவாயவந்தீர்சிந்தையாரெம்மையாள்பவரே.

(இ - ள்.) மா அடி வாய் அவதாரம் செய் ஏகம்பவாணர் - மாமரத்தடியிலே சிவலிங்கமூர்த்தங்கொண்டருளிய திருவேகம்பவாணரும்—கெடுமா வடி வாய அம்பு இஞ்சியில் ஏவிய மன்னர் - (அசுரர்கள்) அழியும்வண்ணம் கூரிய துதியையுடைய பாணத்தை மூழ்த்திலிலே பிரயோகித்த தலைவரும்—புள்ளு மா வடிவு ஆயவ் வாணத் தவர ஞான உதயாதம்—அன்னப்பட்டியும் பந்தியிருக்கும்மான பிரமதேவரும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் அறிவாத பரவுணர்வின்கண்ணே விளங்குகின்ற தருமராகிய சிவபிரானுடைய—மா அடி வாய் அவம் தீர் சிந்தையார் - வெரிய திருவடி பெற்றுத்திற்பயனின்மை நீங்கிய

உள்ளத்தையுடைய அடியார்களே—எம்மை ஆள்பவர் - எம்மை அடிமைக் கொள்பவர்கள். எ-று. (சௌ)

ஆனந்தவெள்ளம்புயத்தாள்பணிகம்பவானவத்தி
யானந்தவெள்ளமலவுடற்பாரமநிபுமிசை
பானந்தவெள்ளவதியேனுங்கன்மமடாதுருப்பட்
டானந்தவெள்ளநதுனந்தாடவைத்தியருமணியே.

(இ - ள்.) ஆன் அந்த - இடபவாகனத்தைபுடைய அழகோ,—வெள் அம்புயத்தாள் பணி கம்ப - வெண்டாமமாமலரிலிருக்கின்ற சரசுவதி வணங்குந் திருவேகம்பநாதனோ,—ஆணவத்தி யான் நந்த - ஆணவமலமாகிய அக்கினியும் யானென்னும் போதமாகிய தாமமும் கெடவும்,—மல உடற பாரம எள்ள - மலநிறைந்த சரீரசசுமையை இகழ்ந்தது கைவிடவும்,—அறிவு மிகையான அந்தக் கனமம் எள் அவதி ஏனும் அடாது - ஞானமிருதியினாலே அக்ஷன்மலம் எட்டுணையாயினும் பொருநதாமலும்,—உருபபட்டி - (சுதத) ரூபமுடையேனாகி,—ஆனந்த வெள்ளம் துனந்து ஆட வைத்தி - இன்பவெள்ளத்தின் மூழ்கியாடும்வண்ணம் திருநோக்கம் வைத்தருளும்,—அரு மணியே - அரிய மாணிக்கம்போல்பவனோ.எ-று. ஆணவத்தைத் தீயாகக் கூறினமையால் போதத்தைத் தாமமாகக் கூறினார், தற்போதநிகழ்ச்சிக்கு மலம் காரணமென்பது சிவாகமநூற்றுணிபாகலின் (சஅ)

மணிகண்டவாதிரைநானரணிகுழுவானனென்கண்
மணிகண்டவாதினிதாள்வென்றனைப்புத்தர்வாமிகள
மணிகண்டவாதிபுலென்றுண்மைதேர்மன்வியாகரண
மணிகண்டவாதிபுத்தரனுடொழும்வாழ்த்துமினே.

(இ - ள்.) மணி தண்ட ஆதிரை நாளான் - கிரிய கண்டத்தையுடைய திருவாதிரைநகரத்திரத்தினரும்—அரன் - பாசத்தை, அரிப்பவரும்—கம்பவாணன் - திருவேகம்பத்திலுள் வாழ்பவரும்—என் கண்மணி - அடியேன் கண்மணியாயுள்ளவரும்,—கண் தவாது இனிது ஆள்வோன் தனை - அறிவுகெடாமல் இனிமையாக அடிமைக்கொள்பவருமாகிய சிவபிரானை,—புத்தர் வாயிகள் அமண் நிகண்டவாதியை வென்று—பெளத்தரும் சாக்தீயரும் சமணரும் நிகண்டவாதியருமாகிய சமயிகளை ஜயித்து—உண்மை தேர் மன் வியாகரண மணி கண்ட ஆதி விபுதர்கள் - தத்துவப் பொருளை ஆராய்தற்குக் கருவியாகிய நிலைபெற்ற இலக்கணமாகிய இரத்தினத்தைக் கைக்கொண்ட தலைமையுள்ள அறிஞர்களே,—நாள் தொறும் வாழ்த்துமின் - நாடோறும் துதியுங்கள். எ-று. () வாராரிடைமருமான் ஞெழவேகம்பமன்னிவளர் வாராரிடைமருநூரார்தமதன்பர் மாரருங்கொல் வாராரிடைமருவிபுகல்வேனில்வருத்தமந்தோ வாராரிடைமருளப்பண்புண்முலைமேதரசே.

(இ - ள்.) வாரார் - (வினாந்து) வரார்,—இடை மருமான் தொழ ஏகம்பம் மன்னி வளர்வார் - இடையர்குலத்திற் பிறந்த கண்ணன் வழிபடும்வண்ணம் திருவேகம்பத்திலே நிலைபெற்று ஓங்குபவரும்—ஆர் இடை மருநூரார் தமது அன்பர் - ஆத்திமாலையுணிந்த மத்தியாச்சனருமாகிய சிவபிரானுடைய அடியாராகிய தலைவர்,—மாரரும் கொல்வார் - (ஆதலால்) மன்மதனாகும் கொல்வார்;—அந்தோ இவ்வருத்தம் ஆர் இடை மருவிப் புகல்வேன் - ஐயோ இதுன்பத்தை யாவரிடத்தே சென்று சொல்வேன்!—இடை ம

ருளப் பணை வார் ஆர் பூண் முலை மாதரசே - 'இடை தளரு
ம் வண்ணம் பருத்த கச்சிப்பொருநதிய ஆபரணத்தினை
அணிந்த தனங்களைபுடைய மங்கையர்க்கரசே. எ-று. மங்
கையர்க்கரசே தலைவர் விளைந்து வரார் ஆதலால் மன்மத
னாரும் கொல்வார் யாவரிடத்தே சொல்வேனெனக் கூட்டு
க. [தலைவனிடத் தலைவி வருந்தல்.] (௫௦)

மாதேவனீசர்மொழியாற்சிறுதெய்வம்வந்தித்துவிம்
மாதேவனீசதூவேதங்கடாமன்னுதற்புருடன்
மாதேவனீசனெனவுரியானவனன்பர்கட
மாதேவனீசலியாதுசெய்யேகம்பவைப்பிற்சென்றே.

(இ - ள்.) மாதே - பெண்ணே, - நீசா வல் மொழியா
ல் சிறுதெய்வம் வந்தித்து விம்மாத - (புறச்சமயிகளாகிய)
கீழ்மக்கள் வலிந்து கூறும் வசனத்தால் சிறிய தெய்வங்களை
வணங்கி ஏங்காது, - ஏவன் நீ - யாவர் நீ ஞென்றாய்ச்சி செ
ய்து - சதுர் வேதங்கள் தாம் - நான்கு வேதங்களும் - மன
னு தற்புருடன் மாதேவன் ஈசன் என உரியான் - நிலைபெற்
ற தற்புருடரும் மகாதேவரும் ஈச்சுரருமென்று சொல்லுத
ற்குரியவராகிய - அவன் அன்புட்கன் தமாத ஏவல் - அச்சிவ
பிரானுடைய அடியார்களது ஏவற்றொண்டை - ஏகமப வை
ப்பில் சென்று நீ சலியாது செய் - திருவேகம்பமென்னும்
எல்லையிற்போய் நீ சலனமின்றிப் புரிவாய். எ-று. ஈண்டுப
பெண்ணென்றது ஆன்மாவை. (௫௧)

வைப்பதமத்தமுடிமீதுநாட்கவர்க்கமென்ச
வைப்பதமத்தகமேலுநாட்டமருவுகம்பம்
வைப்பதமத்தமறுய்ப்புபாரவைப்புகாண்வெண்பா
வைப்பதமத்தனென்றென்னையோநங்கைமால்கொள்வதே.

கம்பரந்தாதுரை.

(இ - ள்.) முடிமீது வைப்பது மத்தம் - சென்னியின் மேலே தரிப்பது ஊமத்தமலரோ,—எண் சுவைப்பது நாடக வாக்கம் - அஷ்டவிதரசமுள்ளது கிருத்தத்தின் முறைமையே,—மத்தகமமேலது நாட்டம் - நெற்றியின்மீதுள்ளது கண்ணே,—வைப்பது மருவு கம்பம் - வீற்றிருக்குந்தானமாயுள்ளது பொருநதிய திருவேகம்பமே,—மத்தம் அறுப்பது பார்வை - (தமதடியாருடைய) செருக்கைக் கெடுத்தருளவது திருநோக்கமே,—அப்பாகன் வெண்பாவைப் பதும்த்தன் எனரூல் - அநதவைதிகரத சாரதி கலைமகள் கணவராளிய பிரமதேவரோயென்றால்—நங்கை மால் கொள்வது என்னையோ - இப்பெண் (அப்பெற்றியுள்ள திருவேகம்பநாதாமிது) ஆசைகொண்டு மயங்குவது யாது காரணமோ. எ-று. [பாங்கி தலைவி குறிப்பறிதல.] (ருஉ)

மாலையடியடிசெண்முனந்தேடவைத்தாய்சமனா
மாலையடியடியென்னுமற்காத்துவளநதருபா
மாலையடியடிதோறுஞ்சுவைபெறப்பாடமையின்
மாலையடியடியோங்கட்கருள்கச்சிவாழ்கம்பனே.

(இ - ள்.) அடிகேள் - சுவாமிகாள்,—ஐ அடி முனம் மால் தேட வைத்தாய் - அழகிய பாதங்களை முற்காலத்தில் வண்ணுமூர்த்தி தேடும்வண்ணம் செய்தவரோ,—சமன் நாம் ஆலை அடி அடி என்னுமல் காத்து - இயமன் அச்சம்பொருநதிய கரும்பாலையிலிட்டு அடி அடி யென்னுமற்றித்த—வளம் தரு பா மாலை அடி அடி தோறும்சுவை பெறப் பாடமாட்சிமை பெற்ற பரமாலையை அடிகள்தோறும் சுவை பொருந்தும்படி பாடிப்பொருட்டு—மை இல் மாலை அடி அ

டியோங்கட்கு அருள் - குற்றமில்லாத தனமையை வழிவழியடியோங்கட்குத் தந்தருளும்,—கச்சி வாழ் கம்பனே—காஞ்சிநகரத்தில் வாழும் திருவேகம்பநாதரோ. எ-று. (ரு௬)

வாதங்கமண்டலநீரழலாயக்கம்பமன்னிரின்ற
வாதங்கமண்டலம்பாயுறிபோய்வன்கமும்பொருந்த
வாதங்கமண்டலத்தார்செய்யவென்றவாவாழ்த்துமததா
வாதங்கமண்டலமூன்றுங்கடந்தென்மனத்தகத்தே.

(இ - ள்.) மண் தலம் நீர் அழல் வாதம் கம் ஆயக் கம்பம் மன்னி நின்றவா - பிருதிவி அப்புத் தேயு வாயு ஆகாசம் ஆகிய பஞ்சபூதங்களுமாகித் திருவேகம்பத்தில் நிலைபெற்று வாழ்பவரோ,—தம் கமண்டலம் பாய உறி போய வன்கமும் பொருந்த - தங்களுடைய கரகமும் பாயும் அங்கும் நீங்கி வலிய கமும்ரத்திலே அங்கும்வண்ணம்—அங்கு அமண் தலத்தார வாது செய்ய வென்றவா வாழ்த்தும் அத்தா - அம்மதுரைத்தலத்தே ஆருகதசமயக்கூட்டத்தினா தருக்கம் புரிய (அவர்களை) வென்ற திருஞானசம்பந்தமூரத்திராயனானுதிக்கும் பிதாவே,—மண்டலம் மூன்றும் கடந்து - (அங்கி பாணு மதியாகிய) மண்டலங்கள் மூன்றையும் பேதித்து—என் மனத்தகத்துத் தங்க வா - அடியேனது நெஞ்சத்தின்கண் இருக்கும்வண்ணம் வந்தருளும். எ-று. அங்கும்வண்ணம் வென்றவென்க. (ரு௭)

அகத்தியனாரதன்பூவிற்குநாகியரிந்திடுசெய்
யசுத்தியனாரதவத்தியென்றாதுத்தான்முதலோ
ரகத்தியனாரதனற்றொழுகும்புரறிவிற்கெம்போ
ககத்தியனாரதமாக்கொளித்தேமனநிலாடுவரோ.

(இ - ள்.) அகத்தியன் - அகத்தியமுனிவரும் - நாரதன் - நாரதமுனிவரும், - பூவிற்கு நாசி அரிந்திடு செய்ய கததியன் - பூவிற்பொருட்டு (க்கழற்சிவக்கராயனான தேவியாருடைய) மூக்கை அரிந்த செவ்விய கத்திகையுடைய செருந்துணைநாயனார்—அவ் அத்தி ஆரது என்னாது அறுத்தான் முதலோர் - (சிவகாமியாண்டாரது திருப்பூங்குடையைப் பறித்து மலர்களைச் சிதறிய அந்தயானை யாவருடையதென்றாயாது சேதித்த எறிபத்தநாயனார் முதலாகிய நாயன்மாரும்—அகத்து இயல் நார் அதனால் தொழும் கம்பர் - (தமது) உள்ளத்தமைந்த அன்பினால் வழிபடுந் திருவேகம்பநாதர்—அறிவில் அகத்திச் செம்போது அனார் அதமர்க்கு ஒளித்து மன்றில் ஆடுவர் - (பரிபக்குவருடைய) அறிவிலே செவ்வகத்தியின் சிவந்த மலர்போல விளங்குவாராகி அபரிபக்குவருக்கு மறைந்து கனகசகபயிலே திருநிருத்தஞ்செய்தருளுவர். எ - று.

(ருரு)

ஆடானையம்பலமேயானைக்கம்பனையன்பிலர்பா
லாடானையம்பலமீலானைக்கண்டனளாகிமங்கை
யாடானையம்பலகொண்டுசென்றாள்வனெனெடுகிழந்த
தாடானையம்பலநதோவெங்குமாயதலர்த்திருவே.

(இ - ள்.) ஆடானை அம்பலம் மேயானை - திருவாடானையிலும் சிதம்பரத்திலும் இருப்பவரும்—அன்பிலர்பால் ஆடானை - பத்தியில்லாரிடத்தே பொருந்தாதவரும்—அம்பலம் ஈவானை - அழகிய (முத்திய) பயனைத் தந்தருள்பவருமாகிய—கம்பனை - திருவேகம்பநாதரை—கண்டனளாகி மங்கையாள் தான் பல் ஐயம் கொண்டு சென்றாள் - (பவனிவருங்காலத்தே) தரிசித்தவளாகி இப்பேலையானவள் (அ

வ்விறைவனது நுண்செய்வரோ செய்யாரோ என்று) நானா
விதசந்தேகமெய்திப் போயினள்,—அங்ஙனே ஆள் தானே
நெகிழ்ந்தது - அவ்விடத்தே கட்டிய ஆடையானது அவிழ்
நதது,—அம்பல் அந்தோ எங்கும் ஆயது - (அப்பொழுதே)
பழிமொழியும் ஐயோ எங்கும் பரந்தது,—அலர்த் திருவே-
செந்தாமரைமலரிலிருக்கும் இலக்குமிபோல்பவளே. எ-று.
[அலரறிவுறுத்தல்.] (௫௬)

திருமேற்றளிவளர்கம்பன்பனியுந்திண்கோடையுங்கு
திருமேற்றளியுடன்செய்தவத்தோர்க்கிற்றேழிந்மு
திருமேற்றளிமுரல்கொன்றையன்றான்சிற்தியார்சமன
திருமேற்றளிவிடவேறேதுறுதிதிருத்துவரோ.

(இ - ள்.) திருமேற்றளி வளர் கம்பன் - திருமேற்ற
ளியெனனூர தலத்தில் வாழந் திருவேகம்பநாதரும் — பனியு
ம் திண் கோடையும் கூதிரும் ஏறறு அளியுடன் செய் தவத்
தோர்க்கு இறை - பனியையும் முதுவேனிலின் வெப்பத்தை
யும் குளிரையும் பொறுத்து அன்போடு செய்யுநதவதையு
டைய முனிவர்களுக்குத் தலைவரும்—சீர் எழில முதிரும
ஏற்றளி முரல் கொன்றையன் னான் சிற்தியார் - சிறந்த
அழகு முதிர்ந்த ஆண்வண்டிகள் ஒலிக்கின்ற கொன்றைமாலை
யை அணிந்தவருமாகிய சிவபிரானுடைய திருவகடினைத் தியா
னியாதவர்—சமன் அதிருமேல் தனி விட வேறு ஏது உறுதி
திருத்துவர் - இயமன் ஆரவாரித்து வந்தவிடத்து விலக்கும்
வண்ணம் வேறே யாது நிச்சயத்தைக் கைக்கொள்வரோ!
எ - று. இறதியடியில் தள்ளிவிடவேறற்பாலது தனிவிட
வென இடைக்குறைந்து நின்றது. (௫௭)

திருவோணகார்தன்றளிவளரேகம்பன்சீர்த்தருள் என்கண்ட
திருவோணகார்தன்றன்கோன், வரைப்பாற்சென்றியான்மு
திருவோணகார்தன்பேசாமெனுந் திண்விரதத்தின்மு
திருவோணகார்தம்பிறிதொனரெவ்வாணன்பிற்சீரியனே.

(இ - ள்.) திருவோணகார்தன்றளி வளர் ஏகம்பன் சீரக்
கூ அருக - திருவோணகார்தன்றளியென்னுந் திருப்பதியில்
வாமுந் திருவேகம்பநாதரது புகழைப் பாடுதற்குரிய பாங்க
னே,—திருவோணகார்தன் தன் கோன் வரைப்பால் சென்று-
திருவோணநகைத்திரததிற்குரிய விஷ்ணுமூர்த்திக்குத் தலைவ
ராகிய அவ்விறைவரது மலையிடத்தை அடைந்து—யான் மு
ன கண்ட திருவோன் - நான் முன்பு கண்ட இலக்குமிபோ
ன்ற தலைவியானவள்—நகாம் தனி பேசாம் எனும் திண் விர
தத்தின் முதிருவோன் - நகைக்கமாட்டேம் தனிமைபாக வச
னிககமாட்டோம் என்கிற வலிய நோன்பில் முறுகுபவள்,—
நகாரதம் பிறிதொன்று ஒவ்வாள் - (அன்றிச்சீரமுதல்) நகமி
றுதிபாக மற்றொன்றால் உவமிக்கப்படாள், [அவைகட்கு அ
வையே ஒப்பென்றபடி]—நண்பில் சீரியனே - சிநேகத்திற்சி
றந்துள்ளோம். ஏ-று. [தலைவியியலிடம் பாங்கற்குணாத்தல.]

அனேகதங்காவதம்புகழ்க்கம்பவறுத்தருள்வா
யனேகதங்காவதம்பற்பலவேடியலைநீதுவதி
யனேகதங்காவதன்பால்வரைப்பாற்றவமாற்றிக்கச்சி
யனேகதங்காவதனையலைபாவகைநன்னெறியே.

(இ - ள்.) அனேக - உலகெலாமானவனே,—அதமப் புக
ழ் தங்காக் கம்ப + உதமமாகிய கீர்த்தி பொருந்தாத திருவே
கம்பநாதனே—அனே - மாதாவே,—அதம் பற்பல காவதம்

ஒடி அலைந்து ஓறியன் ஏகு அதம் அறுத்து - வலிமையோடு பலபலகாதவழி விரைந்து சென்று திரிந்து வறியேன் செல் நின்ற அதத்தை நீக்கி—கா அதன் பால் வரைப் பால் தவம் ஆற்றி அலையாவகை நன்னெறி அருள்வாய் - சோலையின் ணனும் மலையினகண்ணும் (வசித்துக்) கதியதவங்களைச் செய்து அலையாவண்ணம் நன்மார்க்கமாகிய சிவஞானத் தத் தந்தருளும்,—கச்சி அனேகதங்காவதனே - கச்சியனேகத நுகாவதமென்னுந்தலத்தில் வாழபவனோ. எ-று. நீக்கித் தந்த ருளுமெனக் கூட்டுக.

(ருக)

நெறிக்காரைக்காட்டுகுழலார்பின் சென்று நிற்பீருயிர்போ
நெறிக்காரைக்காட்டுவிராகம்பனுக்காலையினேர்ந்தநெறு
நெறிக்காரைக்காட்டுப்பள்ளிக்கோவுக்கன்புநிகழ்த்திககச்சி
நெறிக்காரைக்காட்டுச்செல்லீர் துனையாவருநீர்மையனோ.

(இ - ள்.) நெறிக்காரைக்காட்டு குழலார்பின் சென்று நிற்பீர் - நெறிப்பையுடைய மேகத்தைப்போலும் அள கத்தையுடைய பெண்கள் பின்னே போய் நிற்கின்ற மூடாக ளே,—உயிர் போம் நெறிக்கு ஆரைக் காட்டுவிர் - ஆனமாச் சரீரத்தை விட்டுப்போம் மார்க்கத்தில் யாவரை இலக்காகக் காண்பிப்பீர்—கம்பனுக்கு - (ஆதலால்) திருவேகம்பநாதரு ம்—ஆலையின் நேர்ந்த நெறுநெறு இக்கு ஆர் ஐக் காட்டுப்ப ள்ளிக் கோவுக்கு—கரும்பாலையில் அகப்பட்ட நெறுநெறு என்னும் ஒலியுள்ள கரும்புகள் நிறைந்த அழகிய திருக்காட் டிப்பள்ளியென்னுந்தலத்தில் வாழும் இறைவருமாகிய சிவ பிரானுக்கு—அன்பு நிகழ்த்திக் கச்சிநெறிக்காரைக்காட்டுத் துனையாச் செல்லீர் - புத்திசெய்து கச்சிநெறிக்காரைக்காட்

டில் விநாந்து போய் வசியுங்கள்—அரு நீர்மைபோ - குண
மில்லாதவர்களே. எ - று. (சு 0)

மையானப்பதிவளர்கச்சிப்பிரான்வருமேறெனுந்தன்
மையானப்பதிமினையூர்ந்தருளேகம்பவாணனின
மையானப்பதிமினிலாநீந தவேணிமௌலியன்கா
மையானப்பதினைநதுமுவேமூரீக்கவரந்தருமே.

(இ - ள்.) மயானப்பதி வளர் கச்சிப் பிரான் - திருமயா
னமென்னுந் தலத்தில் வாழுங் காஞ்சிநாதரும்—வரும் தன்
ம ஏறு எனும் யானப் புதியினை ஊர்ந்தருள் ஏகம்பவாணன -
வாராநின்ற தருமநந்தியென்னும் தலைமையாகிய வாகனத்
தை நடத்தியருளுந் திருவேகம்பவாணரும்—இளமையான
அப்பதில் நல் நிலா நீந்து வேணி*மௌலியன் - சிறுபருவ
த்தாற கங்கையின்கண்ணே நல்ல பிறையானது நீநதி வி
ளையாடப்பெற்ற சடைமுடியையுடையவருமாகிய சிவபெரு
மான்—கமையான் அப்பதினைந்தும் மூவேழும் ரீக்க வரம்
தரும்—(தமதடிச் சார்ந்தார்க்குண்டாகிய) சார்தம் பற்றி அ
ம் முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் நேதிசெய்யும்படி திருவ
ருள்புரிவர். எ-று. முதலடி இரண்டாமடிகளில் மயானப்ப
தி தன்மயானப்பதி என்பன மையானப்பதி தன்மையான
ப்பதியெனப் போலியாய் வந்தன. தத்துவம் முப்பத்தாறு
வன ஆன்மதத்துவம் இருபத்தான்கும், வித்தியாதத்துவம்
ஏழும், சிவதத்துவம் ஐந்துமென இவை. (சு ௧)

தருமந்தரதமந்தேர்கல்விவேட்டுத்தனையினுருத்
தருமந்தரதமந்தேய்தாரெனுஞ்சொத்தனைக்கம்பம்வாழ்
தருமந்தரதமந்தேய்தாரெனுஞ்சொத்தனைக்கம்பம்வாழ்
தருமந்தரதமந்தேய்தாரெனுஞ்சொத்தனைக்கம்பம்வாழ்

(இ - ள்.) தருமம் தர தமம் தேர் கல்வி வேட்டு . புண்ணியங்களிலே தாழ்ச்சி உயர்ச்சிகளை ஆராய்ச்சிசெய்தற்கருவியாகிய வித்தையை விரும்பி—தமையின் உருத்து - பூமிழிப்பிறநதும்,—அருமந்த ரதம் அங்கு எய்தார் எனும் சொல் தனை - அருமருந்தன்ன (அக்கல்வி) இன்பத்தை அவகே அடையாது தாழ்த்திருக்கின்றார்களென்று நீர் சொல்லும் விர்த்தையை—கம்பம வாழ்தரும் மந்தர் அதமார்க்கு எட்டா வரைதனில் - திருவேகம்பத்தில் வாழும் (பரிபக்குவராகிய உத்தமார்க்கேயன்றி மற்றை அபரிபக்குவராகிய) மத்திமர் அதமார்க்கு எட்டாத திருவேகம்பநாதரது மலையின்கண் (வசிக்கின்ற)—கை புயம் ஆம் தரு மந்தர - கையும் புயமும் கற்பகதருவும் மந்தரகிரியும் போலப் பெற்ற தலைவனோ,—தமக் கூந்தற்கு நீ சென்று சாறறுக - இருள்போன்ற கேசத்தையுடைய தலைவிக்கு நீ போய்ச் சொல்வீராக. எ-று. முதலடியில் உருத்துமென்னும் உயர்வுசிறப்பும்மை விசாரத்தாற்றொக்கது. [கல்விமேற் பிரிவு நீயே கூறென்றல்.]

கவளக்கரியன்றுவென்றாரன்பாற்சொன்னகட்டுரைக்காங்
கவளக்கரியுன்கொல்லாயித்தெய்வங்கனையிருளாங்
கவளக்கரியன்றுதந்தநஞ்சுண்டிருள்கண்டனென்று
கவளக்கரியன்றுறைகுழ்கம்பன்வரைக்காரிகையே.

(இ - ள்.) அன்று கவளக் கரி வென்றார் - அந்நாளிலே கவளத்தையுண்ணும் யானையை வென்ற தலைவரானவர்—அன்பால் சொன்ன கட்டுரைக்கு ஆங்க இத்தெய்வம் வளக்கரி அன்று கொல் ஆம் - அன்போடு சொன்ன உறுதிமொழிக்கு இம்மலையின்கண் வாழ்க்கடவுள் மாட்சிமை பொருந்திய

சாட்சியன்றோ,—களை இருள் ஆங்கு அவ் அளககர் இயன்று
தந்த நஞ்சு உண்டு இருள் கண்டன - செறிந்த இருள்போ
னற அந்தச்சமுத்திரமானது (துன்பம், உற்றுக் கொடுத்த வி
டத்தை அருந்திக் கறத்த மீடற்றையுடையவரும்—ஒருருக்
அளகக் அரியன் - (மற்றைக்கடவுளரில்) ஒருவராக வைத்தெ
ண்ணக்கூடாத மகாதேவருமாகிய—துறை சூழ் கம்பன் வ
ளாக காரிகையே - நீர்த்துறைகள் சூழந் திருவேகம்பவா
ணரது மலையின்கண் வசிக்கின்ற பெண்ணே. எ -று. சுவ
ளம் வாயளவு கொண்டவுணவு. ஆங்க உரையசை. ஆம்
அசை. [தலைவனிடத் தலைவி வருந்தல்.] (சுஅ)

காரியங்காரணமாம்பஞ்சபூதக்கலப்பின்மயங்
காரியங்காரணங்கெய்தாவகையருளகாட்டிமவி
காரியங்காரணஞ்சூழ்சம்பனூரலலங்காய்பகலும்
காரியங்காரணவோசையைக்காட்டிங்கலிக்கச்சியே.

(இ - ள்.) காரணம் காரியம் ஆம் பஞ்ச பூதக் கலப்பி
ல் மயங்கார் இயங்கார - சூக்கும் தூலங்களாகிய இரு தி
றத்தைம்பூதப்புணர்ச்சியாலாய் தேகாதிப பிரபஞ்சத்தின
மயக்குற்றுச் சரியாத பெரியராயினார்—அணங்கு எய்தாவ
கை அருள் காட்டிம் அவிகாரி - (பிறவிக்கடலுளமுர்தி) வ
ருத்தமடையாவண்ணம் (அவர்கட்குத்) திருவருளை விளக்கி
யருள்கின்ற கிருவிகாரியும்—அங்கு ஆரணம் சூழ் கம்பன்
ணர் - அங்கே வேதங்கள் (முழங்கிச்) சூழ்கின்ற திருவே
கம்பரந்தருமாகிய சிவபிரானுடைய தலமாவது—அல்லும்
காய் பகலும் கார் இயம் கார் அணவு ஒசையைக் காட்டிம்
கலிக் கச்சியே - இரவினும் வெப்பம்பொருந்திய பகலினும்

கம்பராந்தா தியுரை. ௩ 9 36 - சுசு

பெருமை பெற்ற வாத்தியங்கள் மேகங்களிடத்தே பொருந்திய முழக்கத்தைப்போலும் காஞ்சிநகரமே. எ-று. மயங்கார முறறெச்சம். (சுசு)

கச்சித்தெருவில்வந்தார்நெகிழ்த்தாரொன்களபமுலைக்
கச்சித்தெருளினர்யாவரென்பேற்குக்கல்லாலமாயோ
கச்சித்தெருதினையுருஞ்செயுங்கனனல்கலலிபந்துயக்
கச்சித்தெருவையுஞ்சூலமேந்திடுங்காணென்பரோ.

(இ - ள்.) கச்சித் தெருவில் வாதார - காஞ்சிநகரத்தினது திருவீதியிலே பவனிவந்தவரும்—என்களப முலைகசசு நெகிழ்த்தார் - எனனுடைய சாந்தணிந்த தனங்களின்கண்ணதாகிய கச்சை அவிழ்த்தவருமாகிய—இத்தெருளினர் யாவர் என்பேற்கு - இந்தத்தெளிவினையுடையார் எப்பெற்றியரென்று வினவிய எனக்கு,—கல்லால் யோகம் அமர் சித்து - கல்லாலநீழல்லே நிட்டையிலிருந்தருளிய இந்தச்சித்தானது—எருதினை ஊரும் - இடபத்தை நடத்தும்—கல் இடம் கன்னல துய்ககச் சித்துச் செய்யும் - கல்லானையானது கரும்பினை அருந்தும்வண்ணம் சித்தைச் செய்யும்—எருவை உறும் சூலம் ஏந்திடும் காண் என்பர் - இரத்தம் பொருந்திய சூலாயுதத்தைத் தரிக்கும் என்று சொல்லுவர். எ-று. காண் அசை. [திருவேகம்பராந்தர் பவனிவருதலைத் தரிசித்து மால் கொண்டு நிறையழிந்த மாதா சொல்லியது.]

பராவைவரைவரைபோல்வனைக்குஞ்சம்பரைத்திருவம்
பராவைவரைவரையோவறியநர்புன்னெடுங்கணக்கும்
பராவைவரைவரையத்தெரியார்படித்தோரிற்செம்மாப்
பராவைவரைவரைவிட்டொழிப்பாரவ்விதன்டையாக்கே.

(இ - ள்.) பரானா வரை வரைபோல் வளைக்கும் கம்பரை - பரிய அனாயினையுடைய மேருமலையை மூங்கில்போல வில்லாக வளைத்த திருவேகம்பராதரும்—திரு அம்-ராரா - திருவம்பொன்னூர் தலத்தையுடையவருமாகிய கடவுளை—வரைவா ஐயோ அறியார் - (இவ்வடிவினொன்று யாவா) எழுதுவர் ஐயையோ (ஒருவரும்) உணரார், —(இங்ஙனமாகவும்)—பன் நெடுங் கணக்கு உம்பர் ஆர் ஐவரை வரையத் தெரியார் - (சிறுவர்களா) ஒதும் நெடுங்கணக்கினமே? ல பொருந்திய (அகாரமுதல்) ஐகாரம் இறுதியாக எழுத அறியாத மூடர்கள்—படித்தோரின் செம்மாப்பர் - (உருவம் அருவம் உபயமாகிய வடிவங்களைக் கடந்துள்ள அவ்விறைவரையும் வரையக்) கற்றவர்போல் இறுமாந்திருப்பர்;—அவ்விதண்டையாக்கு ஐவரை வரையிட்டு ஒழிப்பாரா ஆ - அந் தவிதண்டாவாதிகட்குப் பஞ்சப்பொறிகளையும் களைந்தொழித்து உண்மையுணர்த்த வல்லவர் யாவர். எ-று. விதண்டையா தம்மதமே நிறுத்துப் பேசுவோர். (சூசூ)

தண்டகநாடகமாடுமெந்தாய்தண்குறங்கரம்பைத்
தண்டகநாடகலல்குல்பங்காபொற்றடவரைக்கோ
தண்டகநாடகராதிமண் காற்றங்கிதண்புனலார்
தண்டகநாடகம்வாழ்கம்பனெனின்சரண்சரணே.

(இ - ள்.) தண்டக நாடகம் ஆடும் எந்தாய் - தண்டகமென்னும் தாண்டவத்தைச் செய்தருளும் எமது பிதாவே,—தன் அரம்பைத் தண்டு குறங்கு அகல் அல்குல் அகம்நாடு பங்கா - குளிர்ச்சி பொருந்திய வானைத்தண்டிபோன்ற தொடையையும் விசாலமாகிய அல்குலையும் உடைய உமாதேவியார் திருவுளம் விரும்பப்பெற்ற பாதித்திருமேனியை யுடை

யவளோ,—பொன் த - வளாக் கோதண்ட - பொன்மயமாயு
ள்ள பெரிய மேருகிரியாகிய வில்லையுடையவளோ,—நாள் தக
ரா ஆதி மண் தண் புனல் அங்கி காற்று கம் ஆம் - நகைத்திர
ங்களும் மேடமுதலிய இராசிகளும் பிருதிவியும் குளிர்ந்த அ
ப்பவும் தேயுவும் வாயுவும் ஆகாசமுமாகிய—தண்டக நாட
கம் வாழ் கம்பனே - தொண்டைநாட்டின்கண் வாழும் தி
ருவேகம்பநாதனோ,— நின் சரணே சரண் - உம்முடைய பா
தங்களே (அடியேற்குப்) புகலிடமாகும். எ-று. (௬௭)

சரமைந்தனங்கனொருங்கேவுமுன்கொன்றைதந்திருக்குஞ்
சீரமைந்தனங்கண்மெலியச்செய்யார்பொய்மைசாற்றுபரா
சரமைந்தனங்கணபோற்றியென்றேத்தக்கைதந்தருளி
சரமைந்தனங்கண்மகிழ்கம்பைசூழ்கம்பஞ்சார்ந்தவளோ.

(இ - ள்.) அனங்கன் ஐந்தது சரம ஒருங்கு ஏவுமுன்
கொன்றை தந்தது - மன்மதனானவன் பஞ்சபாணங்களையும்
ஒருசேரப் பிரயோகிக்குமுன்னனோ கொன்றைமலை தந்தரு
ளி,—அல் இருள் குஞ்சர மைந்தது நங்கண் மெலியச் செய
யாரா - இராக்காலத்தே அந்தகாரமாகிய யானையின் வலிமை
யை நம்மிடத்தே இளைக்கும்வண்ணம் புரியார்,—பொய்மை
சாற்று பராசரமைந்தன் அங்கண போற்றி என்று ஏத்தக்
கைதந்தருள் ஈசர் - (விஷ்ணுவே பரமென்று) அசத்தியங்கு
றிய வியாசமுநிவர் அருட்கண்ணனோ இரஷிப்பீராக என்று அ
தித்தமையால் (தம்பித்த) கரத்தைக் கொடுத்தருளிய இறை
வரும்,—அனங்கள் அமைந்து மகிழ் கம்பை சூழ் கம்பம்
சார்ந்தவர் - அன்னங்கள் செறிவுற்று இன்பமெய்தப்பெற்ற
கம்பாந்தி சூழ்ந்த திருவேகம்பத்தில் வாழ்பவருமாகிய சிவ
பெருமான். எ-று. [மாலை விருப்புகாத்தல்.] (௬௮)

தவந்தானங்காலந்தொறுமறவார்தங்குசுச்சியினெய்
தவந்தானங்காலன்றிறல்வாட்டுகம்பன்றன்வெற்பினர்கை
தவந்தானங்காலந்தருமென்செய்கேன்சந்தக்குன்றினும்வந்
தவந்தானங்காலன்பிலாமதன்றூனும்வருத்துவனே.

(இ-ள்.) தவம் தானம் காலம் தொறும் மறவார தங்கு
சுச்சியின் - தவத்தையும் தானத்தையும் காலந்தொறும் மற
வார்தவர்கள் வசிக்குங் காஞ்சிபுரத்தில்—எய்த வந்தான அம்
காலன் திறல் வாட்டு கம்பன்றன் வெற்பினர் - அணுக வந்
தவழி மேகம்போலும் நிறத்தையுடைய இயமனது வலிமை
யைக் கெடுத்தருளும் திருவேகம்பநாதரது மலையின் வாழு
நதலைவருடைய—கைதவந்தான் அங்கு ஆலம் தரும் என் செ
ய்கேன் - வஞ்சகமானது (கடலாகிய) அவ்விடத்து (ப்பிற
ந்த) விடம்போலும் (துக்கத்தைக்) கொடுக்கும் (ஆதலால
யான்) யாது செய்வேன்!—(இஃதன்றி)—சந்தக்குன்றினும்
வந்த வந்தால் நன்கால் அன்பு இலா மதன்றூனும் வருத்துவன்-
பொதியமலையினின்றும் வந்த தென்றற்காற்றினால் நம்மிடத்
து இரக்கமில்லாத மன்மதனும் துன்பஞ்செய்வன். எ - று.
[தலைவனிடத் தலைவி வருந்தல்.] (சுக)

வரகந்தமாதனவாழ்வோருணற்குமற்றின்பம்விற்ப
வரகந்தமாதனமாயதென்னேகம்பர்மைந்தமெய்த்த
வரகந்தமாதனவள்ளிகொண்காவென்றுவாழ்த்தவருள்
வரகந்தமாதனவெற்பாளர்போலுநம்மன்னவர்க்கே.

(இ - ள்.) தன வாழ்வோர் உணற்கு வரகு அந்தமா-
பொருட் செல்வராயினோர் புசித்தற்கு வரகின் அமுது. அழ
திதாமா (அதுபோல)—மற்று இன்பும் விற்பவர் அகம் தம்

ஆதனம் ஆயது என்னே - சுகத்தை விற்கும் பரத்தையர்
வீடு தம்முடைய ஆசனமாகியது என்னை!—கம்பர் மைநத-
திருவேகம்பநர்தர் ஷதல்வரோ,—மெய்த்த வர - உண்மையா-
கிய மேம்பாட்டையுடையவரோ,—கந்தம் மா தன வள்ளி
கொண்கா - மணந தங்கிய பெரிய தனங்களையுடைய வள்ளி
நாயகி கணவரோ,—என்று வாழ்த்த அருள் வரம் - எனது
(அடியார்) துதிக்கக் கருணைசெய்யாநின்ற வரத்தையுடைய
—கந்தமாதன வெற்பாளா போலும் நம் மன்னவர்க்கு - க-
ந்தமாதனகிரியில் வாழ்கின்ற முருகக்கடவுள்போன்ற நம-
து தலைவருக்கு. எ-து. தலைவருக்கு ஆசனமாகியது என்-
னையெனக் கூட்டிக், மற்று அசை. அழகு கல்வி அறிவு முத-
லியவற்றாற் சிறந்த தலைவனொன்பான் கந்தமாதனவெற்பாள-
ரபோலு நம்மன்னவனொன்றான். [பரத்தையிற பிரிந்த தலைவ-
னிடத் தலைவி வருந்தல்.] (௭௦)

மன்னாதுபோதனர் வாழ்கம்பவாணநின்வான்கருணை
மன்னாதுபோதனகாபுகலேதென்முன்வந்ததரு
மன்னாதுபோதனதாரகாரவருந்துகென்னு
மன்னாதுபோதனரியறியாதமெய்வாழ்வருளே.

(இ - ள்.) மன்னா - (எவ்வகைப்பொருட்கும்) இறைவ-
ரோ,—தபோதனர் வாழ் கம்பவாண - முநிவரர் வசிக்கும் (கா-
ருசிபுரத்துள்ள) திருவேகம்பத்தில் வாழ்பவரோ,—அனகா-
மலரகிதரோ,—நின் வான் கருணை மன்னாது போது புகல் ஏ-
து - உமது பேரருள் பதியாத காலத்தே பறறுக்கோடு யாது!
—என் முன் தருமன் வந்து ஆத போது அனது ஆம் நரகு ஆ-
ர வருந்துக என்னுமல் - அடியேனுக்கு முன்னே இயமன் வ-
ந்து அறிவில்லாதவனே வருவாயாக அத்தன்மைத்தாகிய நி

ரயத்திலே பிகத் துன்பப்படுவாயாக என்று சொல்லாவண்
ணம்,—நாத - (ஆத்தம) நாயகனோ,—போதன் அரி அறியா
த மெய் வாழ்வு அருள் - பிரமீதவரும் விஷ்ணுமூர்த்திபும்
உணராத உண்மைவாழ்வைத் தந்தருளும். எ-று. மலரகிதனோ
யென்பதன்பின்னர் ஆத்தமநாயகனோயெனக் கூறிக்கொள்க.
வாவிக்கமலத்தடவாளைமாங்கனிவாய்கிழித்து
வாவிக்கமலச்சுனாதேக்கிரீரதும்வண்கச்சிக்கம்பா
வாவிக்கமலக்குநாச்செற்றுக்காலனவந்தெய்துமுன்ன
வாவிக்கமலத்துணைத்தாடநத—கொளவல்லிராதே.

(இ - ள்.) வாவிக்க மலத் தட வாளை - தடாகரீரிலே
வாழும் பெரிய வாளைமீன்களானவை—மாங்கனி வாய் வா
விக் கிழித்துக் கமலச் சுனா தேக்கி ரீரதும் வண் கச்சிக் க
ம்பா - மாங்கனிகளிடத்தே பாய்ந்து (அவற்றைப்) பிளவுசெ
ய்து (மீண்டு) தாமரைமலரிலே (தங்கிய) தேனை நிறையவு
ண்டு நிறதுகின்ற மாட்சிமைபெற்ற காஞ்சிபுரத்தில் வாழந
திருவேகம்பநாதனோ,—வர - வந்தருளும்,—மலக்கு நாச் செற
று விக்கக் காலன் வந்து எய்துமுன் - (மனத்தத) மயக்கி
(உரையாடாவண்ணம்) நாவையடக்கி விக்குதலுண்டாய இ
யமன் வந்தடையுமுன்னனோ,—அவாவிக்கு அமலத் துணைத்
தாள் தந்து ஆட்கொள வல் விராதது - (திருவுளம்) விருமபி
(இப்) பூமியின்கண்ணே (உம்முடைய) நிருமலமாகிய உபய
பாதங்களையும் தந்து அடிமைக்கொள்ளும்வண்ணம் பெரிதும
விராவாக. எ-று. விராவாக என்பதன்பின்னர் வந்தருள
மென்னும் பயனிலையைக் கூறிக்கொள்க. (எஉ)

வல்லியங்கோட்டிமலைதிரிகாணிநுள்வாய்வருவான்
வல்லியங்கோட்டிவில்லார்மொழிவார்மலையின்றமுலை

வல்லியங்கோட்டுநன்னீர்க்கம்பைவாய்த்தழுவக்குழைநதார்
வல்லியங்கோட்டுடனார்ததெழுமேகம்பம்வாழ்வரைக்கே.

(இ - ள்.) வல்லியம் கோட்டு மலை திரி கான் இருள்
வாய் வருவான் - புலிகளும் யானைகளும் சரிக்கின்ற வனத்
தின்னகண்ணே இராக்காலத்திலே (தாம்) வரும்பொருட்டு—
வலலி - பெண்ணே—அம கோட்டு வில்லார் மொழிவார -
அழகிய வளைத்த வில்லையுடைய தலைவர் சொல்லுவார்,—மலை
சுன்ற முலை வல்லி அங்கு ஒட்டு நல நீர்க் கம்பைவாய் தழுவ
க குழைநதார் - இமையகிரி பெற்ற தனங்களாகிய சூதா
டுகருவிகளையுடைய உமாதேவியாரா அங்கே ஒட்டம் பொரு
ந்திய நறுநீரையுடைய கம்பாநதிக்கண்ணே தழுவக் குழை
ந்த திருமேனியையுடைய திருவேகம்பநாதரது—வல இய
ம் கோட்டுடன் ஆர்த்து எழும் ஏகம்பம் வாழ் வரைக்கு -
வலிய வாத்தியங்கள் ஊதுகொம்போடு முழங்கிக் கிளாகி
ன்ற திருவேகம்பமென்னும் ஆலயம் தங்குதற்கிடமாகிய (கா
ஞ்சிநகரத்தைச் சார்ந்த) மலையிடத்தில், எ - று. மலையிடத்
தில் வனத்தின்கண்ணே வரும்பொருட்டுப் பெண்ணே தலை
வர் சொல்லுவாரெனக் கூட்டுக. வரைக்கு வேறறுமைம
யக்கம். [இரவரவுரைத்தல்.] (௭௬)

வரையும்வரையுமுள்வாடாதிருந்ததடியவாய்
வரையும்வரையுமவ்வேட்டன்பர்பார்த்திவனாரிவனை
வரையும்வரையுமென்னுதெனைச்சேர்த்துவரையுங்கம்பர்.
வரையும்வரையுநதிடமுமுள்ளார்தந்தமாந்தழையே.

(இ - ள்.) வரையும் வரையும் உள் வாடாதிருந்தது - ம
ணம் புணர்த்துந்நூதும் உளவீரம் உலர்ந்து புலரதிருந்த

து,—அடியவர் யாவனாயும் வரையும் அவ் ஏட்டு அன்பர் பார்த்தது - தொண்டரெல்லாரையும் எழுதும் அந்தலேகக பத்தர் நோக்கி—இவன் ஆர் இவனை வரையும் வரையும் என னானது எனைச் சேர்த்து வரையும் கம்பர் - இவன் யாவன் இவனைத் தள்ளுந்தள்ளுமென்று சொல்லாது அடியேனையும் கூட்டி எழுதுவிக்கும் திருவேகம்பநாதரது—வரையும் வரை உரது இடமும் உள்ளார் தந்தமாந்தமை - மலையினும் மூங்கி ல் செறிந்தவிடத்தினும் வாழும் தலைவர் நலகிய மாந்தனிரா னது. எ - று. மாந்தனிரானது புலராதிருந்ததெனக் கூட்டுக. மூன்றாமடியிறுதியில் வரைவிக்குமெனற்பாலது வரையுமெ ன விவவிருதி தொக்குநின்றது. [ததைநம்பிபுரைத்தல்.]

மாந்தருமங்கலவாவிடமாந்தியவ்வானவரு
மாந்தருமங்கலரிட்டேத்தவாழ்கம்பவாணனொற்றை
மாந்தருமங்கலவைப்பாக்கொண்டானடியாழ்த்துபுவிம்
மாந்தருமங்கலமாகக்கொள்ளாம்வம்பின்மாழ்குதுமே.

(இ - ள்.) மாந்த அரும் அம் கலவா விடம் மாந்தி - (பிறதேவரால்) அருந்துதற்கரிய அழகு பொருந்தாத நஞ்சை யுண்டு— அவ்வானவரும் மாந்தரும் அலர் இட்டி ஏத்த அங் கு வாழ் கம்பவாணன் - அந்தத தேவரும் மானுடரும் மலர் களை அருச்சித்துத் துதிக்கும்படி (காஞ்சிபுரமாகிய) அவ் விடத்தே கீற்றிருக்கின்ற திருவேகம்பவாணரும்—ஒற்றை மாந்தரு மங்கலவைப்பாக் கொண்டான் - ஒன்றான (அம்) மாமரத்தடியை இன்பத்தானமாகக் கொண்டருளியவருமாகி ய சிவபிரானது—அடி வாழ்த்துபு விம்மாம் - பாதங்களைப் பு சூற்றது மகிழ்மாட்டேம்,—தருமம் கலமாகக் கொள்ளாம்

சிவபுண்ணியங்களை ஆபரணமாகக் கைக்கொள்ளமாட்டேம்,
—வம்பில் மாழ்குதம் - வீனாக மயங்குகின்றோம். எ - று.

மாவலியேவலையாப்பகைமீன்களைமாட்டிமண்மேன்
மாவலியேவலைமாற்றினன்றூழ்கம்பமஞ்சளரோ
மாவலியேவலைநோக்கிபங்காமகன்பெண்ணெனுநா
மாவலியேவலையேகொடியேனவினைமாய்த்திடவே.

(இ - ள்.) மா வலியே வலையாப் பகை மீன்களை மாட்
பீ - மிருந்த பலத்தையே கண்ணியாகக் கொண்டு பலகவரா
கிய மச்சங்களை அகப்படுத்தி (வென்று)—மண்மேல் மாவலி
ஏவலை மாற்றினன் தாழ் கம்ப - இப்பூமிக்கண்ணே மகாப
லிச்சக்கிரவர்த்தியின் ஆணையைக் கெடுத்த விஷ்ணுமூர்த்தி
வணங்குகின்ற திருவேகம்பநாதனோ,—மஞ்சள ரோம ஆவ
லி ஏ அலை நோக்கி பங்கா - அழகிய மயிரொழுங்கினையும் அ
ம்பினை வருத்துகின்ற கண்களையுமுடைய உமாதேவியானா
(வாம) பாகத்திலுடையவளோ,—மகன் பெண் அலியே எனும்
நாமா - ஆண் பெண் அலி எனனும் பெயரகளையுடையவளோ,
—கொடியேன் வினை மாய்த்திட வலை - (நீளோ) கொடியே
னுடைய கன்மங்களைப் போக்கியருளவல்லிர். எ-று. (௭௭)

வேதனைவாய்ப்பணிவுற்றவமேமெலிவேனுமுற
வேதனைவாய்ப்பணியார்கம்பத்தேவெளினின்றுவிண்டு
வேதனைவாய்ப்பணிசெய்துமெட்டாதெற்குமேவுசம
வேதனைவாய்ப்பணியான்றடுத்தாண்டனன்மேதகவே.

(இ - ள்.) வேதனைவாய்ப் பணிவு உற்று அவமே மெலி
வேனும் உற ஏ - தக்கத்தின் மூழ்கி வானா (மனம்) தளர்கி
ன்ற அடியேனும் (திருவருள்) பெறும்வண்ணம்—தனை வா

ய்ப்ப அணியார் கம்பத்தே வெளி நின்று - தந்திருவடியை
நேர்பட அணுகிய பரிபக்குவர் (சூழப்பெற்ற காஞ்சீபுரத்து
ள்ளு) திருவேகம்பத்திலே வெளிப்பட்டு நின்று,—விண்டு
வேதன் நைவாய்ப் பணி செய்தும் எட்டாது - விஷ்ணுமூ
த்தியும் பிரமதேவரும் (மனம்) உருகித் தொண்டுசெயப்பெற
றும் நேர்படாது—எங்கும் மேவு சமவேதன் - எவ்விடத்தும்
நிறைந்த சமவேதசத்தியையுடையவரும்—ஐவாய்ப் பணி
யான் - பஞ்சசிரசுகளைப்பொருந்திய சர்ப்பாபரணருமாகிய
திருவேகம்பநாதா—தடுத்தது மே தக ஆண்டனன் - (விடயத்
திறசெல்லவொட்டாது) மீட்டு மாட்சிமை பெற அடிமைக்
கொண்டருளினர். ௪ - று. திருவேகம்பநாதர் அடியேனும்
திருவருள் பெறும்வண்ணம் வெளிப்பட்டு நின்று அடிமை
க கொண்டருளினானாக் கூட்டுக. இரண்டாமடியில் ஏ அ
சை. சமவேதம் விட்டுநீங்காமை. (எ)

தகரங்கந்திக்குங்குழலாயினியுயிராதாங்கெனுஞ்சொற்
தகரங்கந்திக்குமருள்வாரலர்தபனன்றனைச்சேர்
தகரங்கந்திக்குமுகனைக்கொய்கம்பாதடவரைப்போ
தகரங்கந்திக்குமரம்போற்கொல்யானைத்தனிமன்னரே.

(இ - ள்.) தகரம் கந்திக்கும் குழலாய் - மயிர்ச்சாந்து
கமழுகின்ற அளசத்தைபுடைய மாதே,—அங்கு அந்திக்கும்
அருள்வார் அலர் இனி உயிர் தாங்கு எனும் சொல் தகா - அ
வவிடத்தினின்றும் (வந்து) மாலைக்காலத்தினும் கருணைசெ
ய்வாரல்லர் (ஆதலால்) இனி ஆவியைப் பாதுகாப்பாயாக எ
ன்று (நீ) கூறும் கூற்றை விட்டொழி,—தபனன்றனைச் சே
ராத கரம் திக்கு முகனைக் கம் கொய் கம்பர் - அக்கினிதேவனை
ச சிவந்தைகையையும் நான்முகக்கடவுளைச் சிரந்தையும் அ

றுத்தருளிய திருவேகம்பநாதரது—தட வரைப் போதகர் அம் கருது இக்கு மரம் போல் கொல் யானைத் தனி மன்னர்-பெரிய மலையிடத்து வசித்துப் பிறர்க்கு உணர்த்துதலின் வல்லராகிய அழகிய கட்டுத்தறியைக் கரும்புபோலக் கொல் கின்ற யானைகளையுடைய ஒப்பற்ற தலைவரானவர். எ - று. மாதே தலைவரானவர் கருணைசெயவாரல்லர் ஆதலால் நீ கூறு ம கூற்றை விட்டொழியெனக் கூட்டுக. இரண்டாமடியில் அந்திக்கும் வேறறுமைமயக்கம். [மாலையம்பொழுது கண்டிசுவகல.] (எஅ)

தனித்தனமேயன்பர்க்காகின்றோன்றமிழ்க்கச்சிக்கம்பத தனித்தனமேயன்பராசத்திபூசனைகொண்டபுனி தனித்தனமேயபசப்பொழியான்மற்றொர்சராபுயில்லேந தனித்தனமேயனமேயினியே துயயத்தக்கதுவே.

(இ - ள்.) அன்பர்க்குத் தனித் தனமே ஆகி நின்றோன-பத்தர்களுக்கு ஒப்பற்ற நிதியமேயாய் நின்றவரும்—தமிழக கச்சிக் கம்பத்தன் - தமிழையுடைய காஞ்சிநகரத்ததுள்ள திருவேகம்பநாதரும்—நித்தன - என்றும் உள்ளவரும்—அடையன-பிரமாணத்தரும்—பராசத்தி பூசனை கொண்ட புனிதன - காமாக்ஷியம்மையுடைய ஆராதனையை ஏற்றருளிய சுததருமாகிய சிவபிரான்,—இத்தனம் மேய பசப்பு ஒழியான - இரதமுலைகளிலே தங்கிய பசலையைப் போக்கியருளார்,—மற்று ஓர் சராபும் இல்லேம் தனித்தனமே - (ஆதலால்) பிறிதொரு பற்றுக்கோடுமில்லாதவர்களாய்த் தனிமையானுமன்றே,—அனமே இனி உய்யத்தக்கது ஏது - அன்னம்போலும் நடையினையுடைய பெண்ணே மேற் பிழைக்கும்வண்ணம் யாதோ! எ - று. பாங்கீ நீ கூறுவாயாகவென்பது எஞ்சி நின்றது. [தலைவனிடத் தலைவி வருந்தல்.] (எக)

வேதாகமங்கலைகற்றதனால் முத்திவேட்பதறி
வேதாகமங்கலைநீர்போக்குமேவியன்பத்திவினை
வேதாகமங்கலைமாமதிவேய்ந்தவெண்ணீற்றொளிச்ச
வேதாகமங்கலையாத்திசைகொண்டமெய்யேகம்பனே.

(இ - ள்.) வேதாகமம் கலை கற்றதனால் முத்தி வேட்ப
து அறிவே—(அதுபவஞானத்தாலன்றி) வேதாகமங்களைப்
படித்ததனால் மோக்ஷத்தை (அடைய) விரும்புதல் விவேக
மாமா!—தாகம் அங்கு அலை நீர்போக்குமே - தாகத்தை (நற்
நியோயன்றி) அவ்விடத்துள்ள உவரிநீர் ஒழிக்குமா!—வியன்
பததி வினைவே தா - (ஆதலால்) பரபத்தியையும் (அதன்) முத்தி
ராச்சியாகிய பரஞானத்தையுமே தந்தருளும்,—கம் அம் கலை
மா மதி வேய்ந்த வெள் நீற்றொளிச் சுவேதா - கிரத்தையும்
சங்கையையும் கலையும் பெருமையும் பொருந்திய பிறையை
யும் அணிந்த வெண்மையாகிய விழுதிப்பிரகாசத்தையுடைய
தவளவண்ணோ,—திசை கமம் கலையாக் கொண்ட மெய் ஏக
ம்பனே - திக்குகளை நிறைந்த ஆடையாகப் புனைந்தருளிய
தத்துவப்பொருளாயுள்ள திருவேகம்பநாதனோ. எ - று. திரு
வேகம்பநாதனோ தந்தருளுமெனக் கூட்டுக. (அ௦)

ஏகம்பத்தானையரிதிசையூர்புகழேறுகச்சி
யேசம்பத்தானையுரிபோர்வைவாழிடஞ்சூதமதா
மேகம்பத்தானையுரைத்தடியார்க்கெளிவந்தருளு
மேகம்பத்தானையரிக்கண்ணிபாகணக்கென்பர்களே.

(இ - ள்.) ஏகு அம்பு அத்தானை அரி திசை - (பகைவர்
மேற்) செல்லும் பாணமும் அந்தவஸ்திரமும் விஷ்ணுமூர்த்
தியும் திக்குகளுமே,—ஊர் புகழ் ஏது கச்சியே - நகரம் கீர்

த்தி மிருந்த காஞ்சீபுரமே,—போர்வை கம்பத்து ஆனை உரி-
மேற்போர்வை தறியிற்கட்டப்படும் யானைவினது தோலே,—
வாழ் இடம் சூதமது ஆம் ஏகமபத்து - வீற்றிருக்குந் தானம்
மாமரத்தடியினுள்ள திருவேகம்பத்ததாகிய தலமே,—ஆனை
உகைத்து அடியார்க்கு எளிவநது ஏகம் பத்தான் அருளும்-
இடபத்தை நடாத்தி அன்பாகருககு எளிதிறபோநது ஒன்றா-
கிய ஞானபாதத்தைத் தசகாரியத்தால் உப்தேசித்தருளுகி-
னற—ஐ அரிக் கண்ணி பாகனுக்கு என்பாகள் - அழகிய
வரிபொருந்திய கண்களையுடைய உமாதேவியாகா வாம
பாசத்திலிருத்திய சிவபெருமானுக் கென்று(பெரியோர்)சொ-
ல்லுவர். எ - று. இறுதியடியில் ஏகம் பத்தான் அருளுமென்-
பதற்கு ஈண்டுக் கூறிய பொருளே பொருளெனபது “ஞான
பாதத்தை யீரைந்தா நண்ணு காரியத்தா லெனகருபதேச ந-
ல்கும ” என ஆன்றோர் கூறிய திருவாக்கானுணாக. (அக.)

பரம்பரமானந்தவாதவாகுழ்கம்பனையிம்பரும்
பரம்பரமானந்தமாநிறைந்தோய்பசுஞ்சாபககரும்
பரம்பரமானந்தமொத்தகண்ணாதிமம்பாறவெங்கும்
பரம்பரமானந்தமுத்திதந்தாண்டருள்பாலிப்பையே.

(இ - ள்.) பரம் பர - முன்னேப் பழம்பொருட்கு முன்-
னேப் பழம்பொருளே,—மானம் தவாதவர் சூழ் கம்பனே-
மாட்சிமை நீங்காத மகத்துக்கள் சூழ்கின்ற திருவேகம்பநா-
தகோ,—இம்பர் உம்பர் அம் பரமானந்த மாநிறைந்தோய் - ஐ
ழிநும் மேலினும் அழகிய பரமசுகவடிவாக வியாபித்தவ-
ரே,—பசும் கரபக் கரும்பர் அம்பு அரம் மான் ஒத்த அந்தக்-
கண்ணார் திறம் பகற உபதிய வில்லாகிய கரும்பையுடைய ம

ன்மதனாரும் பாணத்தையும் அரத்தையும் மாணேக்கத்தையும்
போன்ற அழகிய கண்களையுடைய பெண்களுமாகிய (இருதி
றத்தாருஞ்செய்கின்ற மயக்க) வலிமை கெடவும்,—எங்கும்
பரம்பு அர - எவ்விடத்தும் நிறைந்த (ஆன்மாக்களது பாசத்
தை) அரிக்கின்றவனோ,—மால நந்த முததி தநது ஆண்டு அரு
ள பாலிபை - (ஆணவமல) மயக்கம் கெடவும் வீடுபேற
றை உதவி (அடியேனை) அடிமைக்கொண்டு கருணை புரிவீ
ராக. எ - று. வியாபிதவனோ யென்பதன்பின்னா அரிககின்
றவனோயெனக் கூறிக்கொள்க. (அஉ)

பாலனஞ்செய்துதவார்கொன்றைமாலையண்பாசடைமேற,
பாலனஞ்செய்துதுதென்கச்சியேசம்பர்பாணுவுமேற், பாலன
ஞ்செய்துதலபோலையதுமாலையின்பைந்துளவோன், பாலன
ஞ்செய்துகொல்வானென்றென்றேங்குமென்பான்மொழியே.

(இ - ள்.) பாலனம் செய்து கொன்றை மாலையுதவார் -
காத்தற்றொழில் புரிந்து கொன்றைமாலையைத் தந்தருளார்,
—தண் பாசடைமேல் பால் அனம் செய் துறு தென் கச்சி
ஏகம்பர் - குளிர்ந்த பசிய இலைகளின்மீது வெண்ணிறத்தை
யுடைய அன்னங்கள் கழனிகடோறும் நெருங்குகின்ற அழ
கிய காஞ்சிநகரத்தில் வாழும் திருவேகம்பநாதர்,—பாணுவும்
மேற்பாலன் - (ஆதலால்) சூரியனும் மேற்குத்திக்கை அடை
நதான்,—நஞ்சு எய்துதல் போல் எய்தும் மாலையின் - ஆலா
கலம் வருதல போன்று வாராநின்ற அந்திக்காலத்தே—பை
ந்துளவோன் பாணன் அஞ்சு எய்து கொல்வான் என்று என்
று என் பால் மொழி ஏங்கும் - பசிய துளசிமாலையையணி
ந்த விஷ்ணுமூர்த்தியின் புதல்வனாகிய மன்மதன் பஞ்சபா

ணங்கனையும் பிரயோசித்துக் கொலவானென்று பலமுறை பா
லினிரதம்போலும் வசனத்தையுடைய எனது புதலவி பரிவு
றறுக் கூறுவனா. எ - று. திருவேகம்பநாதர் கொனறைமாலே
யைத் தந்தருளார ஆதலால் எனது புதலவி பரிவுறறுக் கூறு
வனெனக் கூட்டுக. [நற்றயிரங்கல்.] (அரு)

பாதகமஞ்சனவெற்பாகவீட்டுநற்பண்புவிரும்
பாதகமஞ்சனமாட்டாதுகைபன்னுநாப்புக்கழ்செப்
பாதகமஞ்சனகண்டாகம்பாபன்றிராடரிய
பாதகமஞ்சனமின்னமுங்காணரும்பண்ணவனே.

(இ - ள்.) அகம பாதகம் அஞ்சன வெற்பாக ஈட்டும் ந
ற்பண்பு விரும்பாது - நெஞ்சமானது பாபங்களைக் கரிய ம
லைபோல (மேலும் மேலும்) ஆர்ச்சிப்பதேயன்றிச் சன்மா
ர்க்கங்களை (ச்சிந்தித்து) சிந்தியாது,—கை மஞ்சனம் ஆட்
டாது - கரமானது (உமது திருவடிகளிலே) தவ்வியோதகத்
தை அபிஷேகம் செய்யாது,—பன்னு நாபுக்கழ் தகசு செப
பா - வசனிக்கும் நாக்கானது (உமது) சீர்த்திகளை மாட்சி
மை பெறச் சொல்லாது,—மஞ்ச அன கண்டா - (ஆதலால்)
மேகம்போன்ற (கரிய) கழுத்தையுடையவரோ,—கம்பா - தி
ருவேகம்பநாதரோ,—பன்றி நாடரிய பாத - பன்றிவடிவமா
ன விஷ்ணுமூர்த்தி தேடுதற்கரிய பாதங்களையுடையவரோ,—
அனம் கம் அஞ்ச இன்னமும் காணரும் பண்ணவனே - அ
ன்னவடிவமான பிரமதேவர் திருமுடிகள் ஐந்தினையும் இ
ன்னும் அறிதற்கரிய மகாதேவரோ. எ - று. பாபத்தை உவர்
ப்பித்துச் சிவபுண்ணியத்தை ருசிப்பித்தருளுமென்பது எஞ்
சி நின்றது. செப்பாதென்பது செப்பாவெனத் தவ்வீறு
தொக்கு நின்றது. (அக)

வனப்புண்டரிகமுகத்தார்தமுற்பலமாமலரின்
வனப்புண்டரிகவர்கண்விரும்பேல்வணங்காயுனாசெய்
வனப்புண்டரிகலவாமலருண்டிவண்கம்பமுண்டு
வனப்புண்டரிகவுரியானுண்டேமனம்வாய்கையுண்டே.

(இ - ள்.) வனப் புண்டரிக முகத்தார்தம் - நீடுநிலையினு
ள்ள தாமரைமலர் போன்ற முகத்தையுடைய பெண்களது
—மா உற்பல மலரின் வனப்பு உண்டு அரி கவர் கண் வீரு
மபேல் - அழகிய குவளைமலரின் அழகைக் கவர்த்து வரிகளை
அவாவிய கண்களை இச்சியாதே,—வணங்காய் உரைசெய்வ
ன - (மாணுக்கனே கடைப்பிடித்து) வழிபடுவாயாக சொ
ல்லுவேன்;—அப்பு உண்டு - (பூஜோபகரணமாகத் தடாகத்
திலே) ஜலமும் உள்ளது,—அரி கலவா மலர் உண்டு - (வன
த்திலே) வண்டிகள் அணுகாத அலரும் உள்ளது,—வண் கம்
பம் உண்டு - மாட்சிமை பெற்ற (ஆலயமாகத்) திருவேகம்ப
மும் உள்ளது,—வனப் புண்டரிக உரியான் உண்டு - காட்
டில் யாரும் புலித்தோலையுடைய சிவபிரானும் (ஆராதனை
யை ஏற்றுப் பயன்கொடுக்கும்படி சிவலிங்கமூர்த்தங்கொண்
டருளி அத்திருவேகம்பத்தில்) வீற்றிருக்கின்றனார்,—மனம்
வாய்கை உண்டு - (சந்தர்ப்பவனைசெய்யும் கருவியாக) நெ
ஞ்சமும் (ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை உச்சரிக்குங்கருவியாக). வா
க்கும் (பூஜிக்குங்கருவியாகக்) கரமும் உள்ளன. எ.து. ஆத
லாற் புதிதாக அமையவேண்டிவதொன்றுமின்றென்பது எ
ஞ்சி நின்றது. ணிநிற்கெயற்பாலதாகிய இவ்வழியாடே புந்
திமுத்தி சாதனமென்பது கருத்து. (அரு)

கைத்தாயினையகன்றயமும்யானுங்கவனமது

கைத்தாயினையவருகாலன்போதுமொர்க்கண்டகன்றன்

கம்பரந்தாதிபுரை.

கைத்தாயினையவென்கண்மணியேகக்கடவியெனைக்
கைத்தாயினையநற்கமபநதொழாரிற்கடுந்தெய்வமே.

(இ - ள்.) கைத்தாயினே அகன்று ஆயமும் யானும் கவல மறுகைத் தாய் - செவிலித்தாயையும் நீங்கிப் பெண்கள் கூட்டமும் நானும் வருந்தும்வண்ணம் வீதியைக் கடந்து — இல் ரைய வரு காலன் போலும் ஓர் கண்டகன்றன் கைத் தாய் - வீட்டினுள்ளா துன்பமுறுமாறு (உயிரைக் கவர) வளிகின்ற இயமன்போன்ற ஒருகொடியோன் வயத்ததாகி— இனைய என் கண்மணி ஏகக் கடவி ளனைக் கைத்தாய் - இப் பெற்றித்தாய என்னிருகண்ணினுண்மணி (போன்ற பெண்மணி) செல்லும்வண்ணம் நடாத்தி என்னை உவர்ப்பித்தாய்,— கடும் தெய்வமே நந் கம்பம் தொழாரின் இனைய - (ஆதலால்) கொடிய விதியே நல்ல திருவேகம்பத்தை வழிபடாதா ரைப்போல (நீ) துன்பப்படுவாயாக. எ-று. இரண்டாமடியில் இல் ஆகுபெயர். [விதியொடு வெறுத்தல்.] (அக)

கடமாதங்கம்பபிரானைச் சிவநிசிக்கண்வணங்கிற்
கடமாதங்கம்பற்பலசூழவாழ்நதங்குக்கஞ்சர் கண்ணர்
கடமாதங்கம்பணியாப்பூண்டிவைகிப்பின்கார்மலச்சங்
கடமாதங்கம்பற்றறப்போய்க்கலப்பர்திருவடியே.

(இ - ள்.) கடமாதம் சிவநிசிக்கண் கம்பப்பிரானை வணங்கில் - மாசிமாசத்திலே சிவராத்திரிகாலத்திலே திருவேகம் பநாததைத் தொழுதால்,—கட மாதங்கம் பற் பல சூழ வாழ்ந்து - (இகலோகத்திலே) மதத்தையுடைய யானைகள் பல பல (தமது முன்றிலிற்) சூழும்வண்ணம் வாழ்ந்திருந்து,—அங்குக் கஞ்சர் கண்ணர்கள் தமாத அங்கம் பணியாப் பூண்டி

வைகி - பரலோகத்திலே பிரம விஷ்ணுக்களுடைய என்புக்
களை ஆபரணமாகத் தரித்து (சீகிவசாரூப்பியராய் மகாசங்கார்
ங்கர்றும்) இருந்து,—பின் கார் மலச் சங்கடம் ஆதங்கம் பற்று
அறப் போய்த் திருவடியே கலப்பர் - பின்னர்க் கரிய ஆணவ
மலத்தானாய் துன்பமாகிய பொல்லாங்குத்தொடர்பு முழுது
மொழிந்து திருவடிக்கண்ணே (இரண்டறக்) கலப்பர். ஏ-று

திருக்கோவையாரணனைப்படைத்தேகம்பத்தேமகிழ்வோய்
திருக்கோவையாருளத்தோரன்பர்கூறிடச்சிறறம்பலத்
திருக்கோவையார்கரத்தால்வரைந்தாண்டசெல்வாவருள் கூ
திருக்கோவையார்படைவேட்கோவின்றாற்றுமென்சேல்விழி
[பே]

(இ - ள்.) திருக் கோவை ஆரணனைப் படைத்து ஏகம்
பத்தே மகிழ்வோய் - இலக்குமிக்கு நாயகனாகிய விஷ்ணுமூர்
த்தியையும் பிரமதேவனையும் (உலகத்தினது தோற்றநிலைகளி
ன் பொருட்டுத் தம்மினின்றும்) தோற்றுவித்துத் திருவேகம்
பத்திற் களிகூர்ந்து வாழ்பவரோ,—உளத்தத் திருக்கோ வை
யார் ஓரன்பர் கூறிட - மனத்தின்கண்ணே குற்றம் சிறிதும்
பற்றாதாரும் ஒப்பற்ற அடியாருமாகிய மாணிக்கவாசகசுவா
மிகள் சொல்ல—திருச் சிற்றம்பலக் கோவையார் கரத்தால்
வரைந்து ஆண்ட செல்வா - (திருவாசகத்தோடு) திருச்சிற்ற
ம்பலக்கோவையாரையும் திருக்கரத்தினால் எழுதி அடிமைக்
கொண்டருளிய சீரியரோ,—கூதிருக்கோ வை ஆர் படை வே
ட்கோ இன்று என் சேல் விழி ஆற்றும் - குளிர்காற்றுக்கா
(அன்றிக்) கூர்மை பொருந்திய பாணங்கனையுடைய மன்மத
னுக்கா இப்போழ்து எனது மீன்போலும் நோக்கினையுடைய

மடமகள் சகிப்பள்,—அருள் - (ஆதலால்) கருணை செய்தருளும். எ-று. இரண்டாமடியில் ஓகாரம் ஒழியின.ச. [நற்றாயி ரங்கல்.] (அஅ)

விழுமந்தவாதவர்சார்பேநயந்துவிவேகங்கள்
விழுமந்தவாதவவேனோர்மதங்களைமேற்கொண்டங்கள்
விழுமந்தவாதவமென்றுமைகாட்டிவிளக்கினைநல்
விழுமந்தவாதவாவெற்பாகம்பாவென்விளம்புவனே.

(இ - ள்.) விழுமம் தவாதவர் சார்பே நயந்து விவேகங்கள் அவிழும் மந்த - (பெத்த) துக்கங்கெடாதவருடைய நண்பையே மகிழ்ந்து (கொண்டாடி) அறிவுகள் பறிபோய அபக்குவனே,—ஆ தவ ஏனோர் மதங்களை மேற்கொண்டு அங்கண் விழும் அந்த வாத - பெரும்பான்மையும் வேதவாகிய்ரானா சமயங்களை வெல்லுதலிலே தலைப்பட்டு அதன்கண்ணே கருத்தமுந்திச் செய்யும் அத்தருக்கமானது—அவம் என்றுமை காட்டி நல் விழுமம் விளக்கினை - பயனற்றதென்று (அப்பரபக்கத்தின்) குற்றத்தைப் புலப்படுத்தி (மலைவு தீர்த்துச் சுபக்கமாகிய சித்தாந்தசைவத்தின்) ஞானபாதச் சிறப்புப் பொருளை உபதேசித்தருளினீர்,—தவா தவா வெற்பா கம்பா என் விளம்புவன் - (ஆதலால்) நாயகனோ மேருமலையாகிய வில்லையுடையவனோ திருவேகம்பநாதனோ (உமது கருணையைப் பற்றி) அடியேன் யாது புகழ்நது கூறுவேன். எ-று. (அக)

புலனம்பவனங்கமண்ணழலாவன்புள்ளார்களாகாம்
புலனம்பவனங்களாவமர்வோன்வினைபொய்மலநத
புலனம்பவனங்கணன் கம்பனென்றென்றுபோற்றிவிரும்
புலனம்பவனங்கனத்தனென்றேகொண்டபோதனேயே.

(இ - ள்.) மண் புவனம் அழல் பவனம் கம் ஆவன் - பிருதிவி அப்புத் தேயு வாயு ஆகாயம் (ஆகிய பஞ்சபூதமும்) ஆகின்றவர்—புள்ளூர் களர் காம்பு வனம் பவனங்களா அமர்வோன் - புள்ளிருக்குவேனூர் திருக்களர் திருநெல்வேலியாகிய தலங்களை ஆலயங்களாகக் கொண்டு வீற்றிருப்பவர்,—வினை பொய் மலம் தபுவன் - (பக்குவான்மாக்கட்குக்) கன்மமும் மாயையும் ஆணவமுமாகிய (மும்மலங்களையும்) கெடுத்தருள்பவர்,—அம பவன் - அழகிய விச்சுவகாரணா,—அம் கணன் - அருட்கண்ணர்—கம்பன் - திருவேகம்பநாதர்—என்று என்று போற்றி விரும்புவன் - என்று பலமுறை (அடியேன்) துதித்துச் சிந்திப்பன்,—அம்பு அவ் அனங்கன அத்தன் என்று கொண்ட போதனை - பாணமானது அந்த மன்மதன் பிதாவாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியாகக் கொண்டருளிய ஞானமூர்த்தியை. எ-று. ஞானமூர்த்தியைத் துதித்துச் சிந்திப்பனெனக் கூட்டுக. மாயையாகிய காரணத்தை அதன்காரியமாகிய தனுவாதிமேல் வைத்துப் பொய்யென உபசரித்தார். என்றேயென்றதில் ஏகாரம் அசை.

(க 0)

போதுமினையம்போடவாதிங்கும்பூம்பகழிப்
போதுமினையம்பரத்தைப்பொருமிடையார்வசையும்
போதுமினையம்பரிகம்பர்தார்புரிந்தாரினியோர்
போதுமினையம்பரவையின்வீரமும்பொன்றுகவே.

(இ - ள்.) ஐ அம்பரே உம் பூம் பகழிப் போது இங்கு நடவாது போதுமின் - பஞ்சபாணங்களையுடைய மன்மதனாரே உமது பொலிவுபெற்ற அம்புகளாகிய மலர்கள் ஈண்டுச் செல்லாது செல்வீராக,—மினை அம்பரத்தைப் பொரும் இடையார் வசையும் போதும் - மின்னலையும் ஆகாசத்தையு

ம் போன்ற இடையையுடைய பெண்கள் அலர்நூற்றலும் அமையும்,—அரி இன் ஐ அம்பு கம்பா தார் புரிநதார் - விஷ்ணு மூர்த்தியை இனிய அழகிய பாணமாகக் கொண்ட திருவேகம்பநாதர் மாலை தந்தருளினார்—(ஆதலால்)—இனி ஓர் போதும் இனையம் - இனி ஒருபொழுதும் வருந்தமாட்டேம்,—பரவையின் வீரமும் பொன்றுக - கடலின் வலிமையும் மெலிந்தொழியக்கடவது. எ - று. திருவேகம்பநாதர் மாலை தந்தருளினார் ஆதலால் மன்மதனாரே செல்வீராக பெண்கள் அலர்நூற்றலும் அமையும் இனி வருந்தமாட்டேம் கடலின் வலிமையும் ஒழியக்கடவது எனக் கூட்டிக். [மாலைவிருப்புரைத்தல்.] (௬௪)

கவலைக்கரும்பரவப்பும்பகழிக்குஞ்சு கன்னியர்நோக்கவலைக்கரும்பரவோர்நகையல்குலுக்காசைகொண்டு கவலைக்கரும்பரவைக்குள்விழாது கருணைபெருகவலைக்கரும்பரமானந்தமீந்தனன்கம்பத்தனே.

(இ - ள்.) கவலைக் கரும்பர் அவப் பூம் பகழிக்கும் - (காம) நோயை (வளர்க்கும்) கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனாரது வறிதாகிய புட்பபாணங்களுக்கும்—கன்னியர் நோக்கவலைக்கு அரும்பு அரவு ஏர் நகை அல்குலுக்கு - பெண்களது பார்வை வலைக்கும் (முல்லை) முகையும் பாம்பின் படும் போன்ற தந்த (பந்திக்கும்) நிதம்பத்திற்கும்—ஆசை கொண்டு கவலைக் கரும்பரவைக்குள் விழாது - மையல் பூண்டு துக்கமாகிய கரிய கடலின் வீழ்ந்து மூழ்காவண்ணம்,—கம்பத்தன் - திருவேகம்பவாணர்—கருணை பெருக அலைக்க அரும்பரமானந்தம் ஈந்தனன் - திருவருள் பெருக அலைத்தல் கூ

டாத பரமசுகத்தை (அடியேற்குத்) தரத்ருளினர். எ - று.
இரண்டாமடியில் அரவு ஆகுபெயர். (கஉ)

கம்பாகம்பாநதிப்பாற்பூசைசெய்கவுரிக்கருணைக்
கம்பாகம்பாலித்தகோவேமகளிர்கடித்தநா
கம்பாகம்பாமொழிகண்களென்னுதுன் கழலைமுறுக
கம்பாகம்பாகமுறுந்தமிழ்பாடுங்கடன்பணியே.

(இ - ள்.) கம்பா - திருவேகம்பநாதரோ,—கம்பா நதிப்
பால் பூசை செய் கவுரிக்கு அருள் நோக்கம் பாகம் பாலித்த
கோவே - கம்பையாற்றின்கண்ணே - (திருவடிகளைப்) பூசித்
த உமாதேவியாருக்குக் கருணைப்பார்வையும் (வரம்) பா
கமும் அளித்தருளிய முதல்னரோ,—மகளிர் "கடித்தடம் நாக்க
ம் மொழி.கண்கள் பாகு அம்பு ஆம் என்னுது - பெண்களு
டைய நிதம்பம் பாம்பின் படமாகும் வசனங்களும் நேத்திர
ங்களும் பாலின் சுவையும் புரணங்களுமாகும் என்று புனைந்
துரையாது,—உன் கழலை முறுக்கம் பாகம் பாகம் உறும் த
மிழ் பரிமம் கடன் பணி --உமது திருவடிகளை (ப் புதழ்ந்து
நாளிகேரபாகமாகிய) முறுகிய பாகமும் (கதலீபாகமாகிய)
செம்பாகமும் பெற்ற தமிழ்ச்செய்யுள்கள் இயற்றும் முறை
மையை (அடியேனுக்கு) அருள்செய்வீராக.எ - று. இஃது
பாகம் திராக்காபாகமாகிய இரண்டையும் முதலினும் இறுதி
யினும் கூட்டி நான்கென வடநூலார் கூறுப. அவற்றுள் இ
டைநின்ற நாளிகேரபாகம் கதலீபாகமாகிய இரண்டிமே பெ
ரும்பயனுடையனவென்பார். முறுக்கம்பாகம் பாகமுறுந்த
மிழ் பாடுங்கடன்பணியென்றார். இஃது கரும்பு. திராக்கை
முந்திரிகை. நாளிகேரம் - தெங்கு கதலி - வாழை. (கங)

பணியாதனந்தம்பரிசடியாரெதிர்ப்பட்டிடிற்செய்
பணியாதனந்தன்புகழ்நிற்பீரென்றுபாடிப்புத்
பணியாதனந்தநதுபசரியாதுகமபாவரவப்
பணியாதனந்தஞ்சமென்றழிவேனெப்படியுய்வனே.

(இ - ள்.) அடியாரா எதிர்ப்பட்டிடிற் அனந்தம் பரிசு பணியாது - தொண்டர்கள் நேர்பட்டாற் பலமுறை வணங்குதல் செய்யாதும்கூட—செய் பணியாது அனந்தன் புகழ் நிற்பீரென்று பாடிப் புத்தி பணி - (அடியேனால) இயற்றத்தக்க குற்றேவல் யாது சேடனும் துதிக்கிறதும் மகான்களேயென்று புகழ்ந்து (சிவமாக) மதித்து (வினவி),—ஆதனம் தந்து உபசரியாது - ஆசனங்கொடுத்து வழிபடாதும்,—கம்பா அரவப் பணியா - திருவேகம்பநாதரே சர்ப்பாபரணரோ—தனம் தஞ்சம் என்று அழிவேன் எப்படி உய்வன் - திரவியத்தையே பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு கெடுகின்ற அடியேன் எவ்வண்ணம் பிழைப்பேன்! எ - று. மேலுமேலும் பொய்ப்பொருளை யீட்டமுயலாது கருத்தமைந்து இயன்ற மாத்திரம் சற்பாத்திரத்தில் உபகரித்தலே உய்யுநெறியென்பது கருத்து.

(கச)

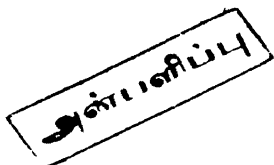
திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டதேவன் திருவடிவாழ்க.

இப்போது திருமுலையநாதாதிபுரை

பதிப்பிக்கப்படுகின்றது.

சென்னை: பாரதிபதிபுரை

**MAHAMANDBADHYAYA,
Dr. U. V, SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41.**

6714

ANANDAPADHYAY
R. L. SWAMINATHAIYAR LIBRARY
KANNAMUR
TIRUCHIHERMAMPALAM.
MADRAS-41

6714

காழியந்தாதி

சீர்காழி

அருணாசலக்கவிராயர்

இயற்றியது

இது

சிதம்பரம்

வாமதேவ

முருகபட்டாரகரால்

பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்:

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விக்கிரமஸ்ரீ ஜப்பசிம். 1880

இதன்விலை அணா - 5.

C-101 104

to 31

உ

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்.

காழியந்தாதி.

காப்பு.

சூழியந் தாதிக்குத் தாவென நிர்த்தஞ்செய் சோதியிதழ்
வீழியந் தாதிக்குத் தூதுசென் றேன்முன்னொர் வேந்தனரு
ளாழியந் தாதிகுத தானீ யெனக்கங்கை யாறளித்தோன்
காழியந் தாதிகுக் காப்பாகுவ காழிக் கணபதியே.

நூல்.

மணிகண் டமேனி நெடுமாலும் வேதனும் வானுமொன்பான்
கணிகண் டவாணரு முய்பமை வாரிக் கடுவையாளி
யணிகண் டகாழி யரசே யெனையுன் னடிபரவப்
பணிகண் டவல்வினை யெய்தாமெய்து ஞானப் பதம்பெறவே.

பதத்தரங் கத்தர் நயனா விர்தம் பரித்ததண்டா
யுதத்தரங் கத்த ரவம்புனை காழியில் யோகர்சென்னி
யிதத்தரங் கத்தர் குருலிங்க சங்கம மென்னுமும்மை
விதத்தரங் கத்தரென் பார்பணி கேட்பவண மெய்த்திருவே.

திருவம் பலங்களி கூடரின் றாடிய செல்வர்ப்பன்ன
 ஞருவம் பலமுயங் காதருட் காழியி லுற்றவர்க்கே
 தருவம் பலமென வாழ்குரு நாதர்பொற் றுண்மறவா
 திருவம் பலமொழி நெஞ்சேயஞ் சேலினி யேதமுற்றே. (௩)

முற்ற மதிக்கு முகம்வாடுங் கிள்ளையை மோந்துபல்கா
 லொற்ற மதிக்கு முரைசெய்ய நானு முயிர்வருந்தச்
 சுற்ற மதிக்குந் ததியா யிரவைத் தொலைக்கவரு
 மெற்ற மதிக்கும தென்னெனுங் காழி யிறையவனே. (௪)

இறையவ னஞ்ச வயற்காழி யீச னெழுதருநான்
 மறையவ னஞ்ச மணிமுடி வாங்கிய வள்ளல்கண்ட
 நிறையவ னஞ்ச முதாய்ப் பருகிய நித்தன்விண்ணேழ்
 குறையவ னஞ்சலி யாதளித் தானடி கும்பிடுமே. (௫)

கும்பத் தனத்தி யொருபாகன் சூரிய கோடியொப்பாம்
 விம்பத் தனத்தி யுரித்தபி ரான்வெள்ளி வெற்பெடுக்குங்
 கம்பத் தனத்தி நெரித்தானுங் காழிக் கடவுள்பொற்று
 ணம்பத் தனத்தியக் கேசனன் னோடி நம்புவனே. (௬)

நம்பா னலந்தர நின்றோர்வண் டாடு நறுங்கமலக்
 கொம்பா னலங்கரித் தூர்காழி நாதர்தங் கொச்சையின்பா
 லம்பா னலங்கழி யேசெக்கர் மாலை யடுத்தநிலா
 விம்பா னலம்பொருட் கேகின ருருக்கு வெண்பிறையே. (௭)

பிறைக்கண் ணனைமலர்ப் பூங்கோடு பாயப் பெருகமுத
 நறைக்கண் ணனைவயற் பாய்காழி நாயக நான்சமனாங்
 கறைக்கண் ணனையினிக் காணுதுன் சேவடி காணமண்மேன்
 முறைக்கண் ணனைமுலை யுண்ணு தருளுண்ண முன்னுகவே.

காழியந்தாதி.

முன்னந் தியான நிறத்தானே மூவர்க்கு முன்னவனை
நன்னந் தியான முகைத்தானைக் காழியி னாயகனைச்
சொன்னந் தியான மருஞ்சுதை நேர்கவி சொல்லிநெஞ்சே
யின்னந் தியானமுஞ் செய்யே மிருவினைக் கென்செய்வமே

செய்ய வனத்தன் நிகழ்காழி மேவுஞ் சிவனுலக
முய்ய வனத்தனை வேணிவைத் தோனுக் குவந்தமலர்
கொய்ய வனத்தன் புறுதரு வாயுருக் கொண்டவருந்
துய்ய வனத்தன் புகழருள் வாரிதி தோய்குவரே. (க0)

தோயம் பரவை முடிக்கணிந் தோர்தமிழ்த் தூதுகங்குல்
வாயம் பரவைமுன் சென்றோர்தென் காழியை வாழ்த்துநர்
லாயம் பரவை யுறுமிடை நீர்மையி தாகிலென்ன [போ
மாயம் பரவை வரைவாய்த் தனித்து மணந்ததுவே. (கக)

மணமண் டலங்கலந் தோளர்கங் காளர் மணியெயில்வான்
கணமண் டலந்தொடுங் காழிபுள் ளோர்பதங் காணவல்ல
குணமண் டலம்புவி மேலன்பர்க் காமன்றிக் கோளரவின்
பணமண் டலந்தொட்டு மேதுகண் டான்விழிப் பங்கயனே.

பங்கா ரணங்கை வருவோர் விடங்கண்டு பண்ணவர்தா
மங்கா ரணங்கையுண் னுதுண்ணுங் காழியி லத்தர்வெற்பிற்
பொங்கா ரணங்கைம் முடிநாகஞ் சூழப் புதையிருள்வா
யெங்கா ரணங்கை வடிவேலொ டெய்த லியல்பல்லவே. (க)

பல்லவம் போது துணையடி யேசெங்கை பங்கயமே
நல்லவம் போது மிணைவிழி யேசிறு நான்மதிதான்
வில்லவம் போது நுதலே சிறிதன்பு மேவினுமல்
வல்லவம் போதுமென் றுள்காழி யீசர் வரைமகட்கே. (கச)

காழியந்தாதி.

வரைக்கா வலவன் நவத்தால் வனசத்தில் வந்ததெய்வப்
பரைக்கா வலவ னுறைகாழி வாய்வேம் பரிக்குமனு
வுரைக்கா வலவன் கொடிமணித் தேர்கணத் தோட்டுகேதேன்
விரைக்கா வலவன் மதியகந் தோயும் வியனகர்க்கே (கரு)

நகரா வணமறை யோர்காண நாவல நம்பியொன்றும்
பசரா வணம்படி யோலைககு மேலும் பழமறையே
நிகரா வணங்கொண் டளித்தாய்தென் காழியி னீண்டமணிச்
சிகரா வணங்கறி யாவென்னை யாளவுஞ் செய்குறவயே. ()

வையங் கனக மனைமக்க ளென்று மருண்டுவெறும்
பொய்யங் கனக மதித்தேனை யுன்னடி போற்றிநிற்கச்
செய்யங் கனக முதுவீ டருளொளி சேர்சிகரச்
சையங் கனகந் தரந்தோயுங் காழியிற் சங்கரனே. (கஎ)

சங்காழி யானைமுன் கொண்டோடு மாயவன் னுன்முதலோர்
பொங்காழி யானை யுறும்போது தோணியிற் போந்தருள்செய்
யங்காழி யானையுற் றேவல்செய் யாம லகந்தையென்னும்
வெங்காழி யானை வருமேவல் கொள்ள மெலிந்தனனே. ()

மெலிக்குஞ் சரம்பெறு தென்றலங் காமனை வென்றறுகால்
கலிக்குஞ் சரந்திகழ் வாகையெம் மான்வளர் காழிவெற்பி
லொலிக்குஞ் சரமொன் றடுநாளிற் பேதை யுயிர் புரப்பான்
வலிக்குஞ் சரந்தொட்டு நின்னானன் னேயொரு மன்னவனே.

மன்னவ னந்த வமண்மூடுங் கூடலில் வாகைபெற்றோன்
சொன்னவ னந்த விசைத்தமி ழாய சுருதுகொண்டோன்
முன்னவ னந்த நடுவான காழி முதல்வனெம்மா
னென்னவ னந்த னிகராய பேரறி வெய்துமன்றே. (20)

அன்றுவந் திக்கு மணித்தேர் நடாத்தண்ண லான்கமலந்
தின்றுவந் திக்கு நிரைமேயுங் காழிச் சிவபெருமா
னென்றுவந் திக்கு மடியாரைப் போற்றுவ மேழ்பிறப்புந்
கன்றுவந் திக்குவிண் ணோர்தமைத் திக்கென்று காணலமே.

அலங்கா ரணிமுடி யாரன்ப ருள்ளத் தருளுருவா
யிலங்கா ரணிபங்கர் காழியன் னீரிட ரெய்தலுள்ளங்
கலங்கா ரணியங் கடந்தீ ரினித்தண் கழுமலமு
மலங்கா ரணிமல ரோடையுங் கூடமு மாடமுமே. (௨௨)

மாடகத் தந்தி மணிவீண யார்மக வார்பணியு
நாடகத் தந்தி யணிகாழி வாழ்சுட்டை நாதர்வெற்பன்
கோடகத் தந்தி னுடங்கிடை யார்க்கன்பு கொள்ளவரி
யோடகத் தந்தி வனசமொப் பான தொளிமுகமே. (௨௩)

முகக்கணிச் சிக்குமெய்ம் மூவடி வானவர் மூரிவென்றி
தகக்கணிச் சிக்கு மலர்க்கைதந் தோர்பனந் தாளிற்செங்கை
யகக்கணிச் சிக்கு வளைந்தோர்தென் காழி யமலர்பொற்றாள்
புகக்கணிச் சிக்கு மனங்கடந் தோர்க்கில்லைப் புன்பிறப்பே.()

புன்னகத் தாரகங் காளதென் காழிப் புனிதவுமை
முன்னகத் தாரகஞ் சொல்வாய தக்கன் முகம்புகுநாள்
வன்னகத் தாரகங் காரங் களைந்தருண் மாமணியே
யென்னகத் தாரகந் தீர்ப்பா னிருந்தரு ளென்றைக்குமே. ()

என்றருந் தந்த முகுத்தோர்வில் வேட்டுவ னெச்சிலன்பா
லன்றருந் தந்த மிலார்காழி வெற்பி லிங்கவஹந்
குன்றருந் தந்த மணிகளொவ் வொன்று கொழுங்கதிர்போன்
மின்றருந் தந்த மணிவிரும் போமிலை வேலரசே. (௨௬)

காழியந்தாதி.

அரசங் கரிபங்க கங்கர் தீரவேன நனவாதம்
வரசங் கரிபுகழ் காழியர் வெற்பன் மணப்பொருட்டான்
முரசங் கரிமிசை யார்ப்பச் சொரிந்த முழுநிகாண்
பரசங் கரிய நெடுமலர்க் கூந்தற் பணிமொழியே. (௨௭)

மொழியா வருந்திநு நீறிட மாறன் முதுகுநிமிர்த்
தழியா வருந்ததி யன்னொ டின்புற வாற்றினெதிர்
வழியா வருந்தமிழ் சொன்னாரைக் காழியில் வைத்தருள்கூர்
விழியா வரும்பவ மீட்டிமெய் தாதுனை வேண்டிவனே. (௨௮)

வேண்டா மலைய முறுகானெஞ் சேயென்று மேவுநிறை
நாண்டா மலைய மலைவதெல் லாமுரை நம்மைவினை
யீண்டா மலைய மொழித்தாளுங் காழி யிறைவார்தினஞ்
சேண்டா மலைய மருமுடி யார்தந் திருச்செவிக்கே. (௨௯)

திருக்கா தருண வொலிக்கருள் காழிச் சிவபெருமான்
சுருக்கா தருணமக் கீழும் பிரான்வரைச் சூழிருளின்
கருக்கா தருண வெயில்விரி காரிலெங் கன்னிதன்னை
யருக்கா தருண மிதுகாக்க வேண்டினல் வன்புகொண்டே. ()

கொண்டலை யாறு முயன்றுருந் திங்களைக் கோட்டுவைக்குந்
தண்டலை யாறு மருவியு காழியர் தாள்பணிந்தேன்
பண்டலை யாறுமை யாறுமற் றேனென் பரஞ்சுமக்கு
மண்டலை யாறு மினியாறும் வேதன் மலர்க்கரமே. (௩௦)

கரத்தே வரையும் கலிகொண்டு நாட்டினுங் காட்டினுஞ்சேர்
புரத்தே வரையும் புகழ்வீர் வருமுத்தி புத்தியென்னோ
வரத்தே வரையுயர் தென்காழி நாதரை வன்றொண்டரா
தரத்தே வரையிருட் தேரை போதுந் தமிழ்மறந்தே. (௩௧)

மறவா மனம்புக மன்னுயிர் ~~காமநாயகர்~~ புக
 ஹவா மனம்புக் குயர்ந்தோன் முதுகெலும் பூனறிநின்ற
 திறவா மனம்புகழ் சேர்காழி வாணன் றிருவடியே
 பெறவா மனம்புரிந் தாற்புத்தி யாமவன் பேரினையே. (௩௩)

பேரர வந்திரி சூலங்கை தாங்கிய பிஞ்ஞகவான்
 காரர வந்திரி யாச்சோலைக் காழிக் கழுமலமா
 மூரர வந்திரி நந்தி வினையெயன் றோதிநில்லாத்
 தேரர வந்திரி வார்பெறு வர்கழுச் சேகரமே. (௩௪)

சேகரக் கங்கை யிறையோ னரக்கனைச் சீறுமுண்மை
 யாகரக் கங்கை யளித்தோன்றென் காழிகண் டஞ்சலியா
 மூகரக் கங்கை படைத்தும் படைத்திலர் மோனவருட்
 சாகரக் கங்கை யுறாதுற்று வீடென்று சார்குவரே. (௩௫)

சாரா வரம்பை மதிக்கி ராவி தபனன்விண்கால்
 பாரா வரம்பை யிடத்தார்தென் காழிப் பரமரென்னி
 னேரா வரம்பை யுணைதீத் தருளு நிமலர்பொற்றாட்
 பேரா வரம்பையுற் றேனினி வேட்கை பிறிதில்லையே. (௩௬)

இல்லங் கமலை யிருக்கநல் லோருற் றிருக்கவென்று
 நல்லங் கமலை வினையீர்ந் திருக்கவு நாடினையேற்
 செல்லங் கமலை யிடப்பாகர் காழியிற் சென்றுநெஞ்சே
 வில்லங் கமலைகொண் டான்பேரி லொன்றை விளம்புகவே.()

புகலன் பரியங் கருநான் மதுரைப் புரவலன்மு
 னிகலன் பரியெனக் காட்டிய காழி யிறைவன்கொன்றை
 யகலன் பரிசனத் தார்மலர்த் தான்பணிந் தன்புசெய்யும்
 பகலன் புரிபுலங் கூட்குற் றினுக்குப் பயந்திலனே. (௩௭)

இலம்பக மாயவ னாகத்தன் காழி யிறைகுருகா
சலம்பகமாயவன்ருர்மாயவேல்கொண்டதந்தைதந்தை[கோர்
நலம்பக மாயவன் பாற்கொண்ட செய்கைமெய்ஞ் ஞானமிக
புலம்பக மாயவன் றுன்பதி யென்று புகன்றிடுமே. (௩௯)

புகவா சகம்புகழ் தென்காழி தன்னிற் புகுந்திறைநூன்
முகவா சகமிசைத் தோதிநெஞ் சேபுண் முடிசுமந்த
நகவா சகம்புனை வோயெனிற் கோள்விடு நாண்மதியந்
தகவா சகங்கெடு மேலே துனக்கொரு சஞ்சலமே. (௪௦)

சலசந் திரிகைக் கெழுபாத ரண்டமுஞ் சத்தியுமட்
கலசந் திரிகைக்கு நேர்செயுங் காழிக் கடவுள்வெற்ப
பலசந் திரிகைக் கெரிமூட்டும் வேட்டுவர் பைன்கொடியோ
நலசந் திரிகைக்கு வாடுமுன் பாலன்பு நல்குவதே. (௪௧)

நல்லா ரவாரந் திகழ்காழி யாரடி நாண்மலர்மேற்
கல்லா ரவார மணிந்துகை கூப்பிக் கவுணியர்வாய்ச்
சொல்லா ரவார வுரையாத மக்களிற றோட்டறகம்
புல்லா ரவார முறும்பசு வாயினும் போதனன்றே. (௪௨)

போதத்தி யாகந் தருங்காழி'நாதனைப் பூங்கரத்தாற்
காதத்தி யாகந் கிழித்தபி ரானைக் கருதிலரேன்
மோதத்தி யாக வருமிடர் வாய்ப்பட்டு முன்புதக்க
னேதத்தி யாக மிழந்தாந் கிழப்ப ரிருந்தவமே. (௪௩)

தவனம் படாவருந் தீப்பவ மாறிடத் தண்ணளிகூர்
சிவனம் படாமுலை பங்கனங் காழித் திருவணையாய்
கவனம் படாவிழி நின்பா லிலைவிற் கழைகுழைக்கு
"மவனம் படாமன்னர் தேர்மீது வெள்வளை யார்த்ததுவே. ()

காழியந்தாதி.

ஆரா தனைவரு மன்பர்தென் காழி யமலரச்சங்
கூரா தனைவரும் வாழநஞ் சுண்டவர் கோயிலெய்தா
வோரா தனைவருஞ் சூழாது கால னுறுதுபவஞ்
சேரா தனைவருந் தாதுய்யு மாறென்று தேர்குவனே. (சரு)

தேரங் கவிக்கு மலர்செவி யாயத் திரிபுரத்தோர்
போரங் கவிக்கு நகையாய்தென் காழியிற் பூங்கடுக்கைத்
தாரங் கவிக்கு மகளிர்பொன் னாசையிற் சஞ்சலித்தெந்
நேரங் கவிக்கும் வினையேனைக் காககவு நின்கடனே. (சசு)

கடலம் பரமங்கை பொன்முக னேர்தருங் காழியெந்தா
யடலம் பரமை யொருவேள்விக் கேகிய வாரமுதே
யுடலம் பரமென் றுணைநோக் கிலாவிழி யுற்றமலப்
படலம் பரமருந் தாலொழி யாதுன் பணியன்றியே. (சஎ)

பணிவல் லியந்தொழ நின்றாடுங் காழிப் பரமகொங்கை
மணிவல் லியம்பிகை தன்பாக வென்று மருவுங்கொல்லோ
வணிவல் லியங்கனை யாரிடத் தாசையி னுயிரத்தோர் [தே.
துணிவல் லியம்புயன் போற்றுநின் பால்வைக்கத் தோற்றுவ

தோற்றங் கரையா மதிர்காழி மாமலைத் தூயர்வைகை
யாற்றங் கரைய மணலேந்து நாயக ரக்கமணி
நீற்றங் கரையகந் தாழ்வாரைத் தாழ்பவர் நீண்டபுகழ்
மாற்றங் கரைய வருமா லயனண்டர் மன்னவனே. (சசு)

மன்னந் திருப்புடை மாமரு தூரிற்பொன் வண்ணங்கொள்ள
வன்னந் திருப்புடை வேதிச்சித் தேச ரழைத்ததனூன்
முன்னந் திருப்புடை மெய்சாய்க்குங் காழி முதலையுற்றந்
சொன்னந் திருப்புடை யேவந் க நல்கந் சுமந்துகொண்டே

சுமையச் சிலைவீடு தேர்க்குந் தனக்குஞ் சொருபமில்லை
நமையச் சிலையளி நாண்வில்லி யென்செயு நாட்கதிர்கு
ழிமையச் சிலைதனை முப்புர வேந்த ரெதிர்த்தவந்நா
ளமையச் சிலைசெய்த காழியெம் மான்வரை யாரணங்கே. (1)

வரையா யிரம்பணி தென்காழி மால்வரை வாணன்முன் னூ
லுரையா யிரந்திர மின்மணி யானவ னுற்றுருகிப்
பரையா யிரந்த மதுவோதுந் தேசிகன் பத்தர்க்கருட்
கரையா யிரங்கி வருஞ்சென்ம வாரி கடப்பதற்கே. (12)

கடமாதங் கம்பணி வெண்ணாவ லீசர் கனத்ததனை
தடமாதங் கந்திகழ் காழியர் செங்கலைத் தண்டமிழ்க்காய்
வடமாதங் கம்படச் செய்தளித் தோர்தம்மை வாழ்த்துமன்ப
ரிடமாதங் கம்புரு மோகற்ப காலங்க ளெய்தினுமே. (13)

எய்தவ ரம்புர மெய்தாமல் வேளை யெரித்தயன்கங்
கொய்தவ ரம்புரம் வென்றதென் காழியர் கூடனகர்க்
கைதவ ரம்புர மாற்றவந் தாரென் கருத்தில்வைப்பார்
செய்தவ ரம்புரந் தந்தகன் வீறட்ட சேவடியே. (14)

வடிவந் தனமென் றிறுமார் துளிர்முன் வகுத்தவிதிப்
படிவந் தனமென் றுணரீ ரனந்தம் பழமறைநான்
முடிவந் தனங்க ணருள்புரி காழி முதல்வனம்பொ
னடிவந் தனமறி யீரறி வீரநர காலயமே. (15)

ஆல விருக்க நிழற்சன காதிய ரன்புசெய்யக்
கோல விருக்க விடையோதுங் காழிக் குருபரனே
நூல விருக்க மயில்பாக றெஞ்சிலுன் னூபுரத்தான்
சால விருக்கவைப் பாரடிக் கேழைநத் தான்வைக்கவே. (16)

வையஞ் சலந்தர னுலழி யாதட்டு வாகைகொண்டு
செய்யஞ் சலந்தர மெண்ணுது தக்கனுந் தெய்வமென்றோ
ரையஞ் சலந்தர மாற்றிய காழி யருமருந்தே
மெய்யஞ் சலந்தரக் கூற்றெய்து நாளில் வெளிநிற்பையே. (1)

பையா டனந்தன் புகழ்காழிப் பிள்ளைக்குப் பாலருளுங்
கையா டனந்தன மாய்க்கொண்ட கோன்றந்தகாதலெண்ணூர்
மெய்யா டனந்தன் மருகோன் வெறியயர் வெங்களத்தே
மையா டனந்தன் பொருட்டா லடுதன் மரபல்லவே. (10அ)

பலங்கற் பகமிடு வானுங் கமலமும் பாப்பணையும்
புலங்கற் பகவல்லி யார்க்கரு ளாரியன் புள்ளெடுத்த
விலங்கற் பகவன் வளர்காழி மாநகர் மேவியங்கே
யிலங்கற் பகனொழிப் போதிருப் போர்த் மிருக்கைகளே. (1)

இருப்ப ரணங்கருத் தென்றே யரசசெ யீசர்வெள்ளிப்
பொருப்ப ரணங்கொழித் தாள்காழி யார்வரைப் பூங்கிளிகா
டருப்ப ரணஞ்சும் புனமயிஷ் காள்சென்ற தாரைசொல்வீர்
விருப்ப ரணம்புனை யாவெரிந் வேட்டுவர் மென்கொடியே. (1)

கொடியவென் பாரிடஞ் சூழ்கூத்தவேட்டுருக்கொண்மென்ன
னெடியவென் பாரிடஞ் சேரன்னமேயென்றித்தவிண்ணோர்
கடியவென் பாரிடம் போற்றுந் தலைபுனை காழிக்கங்கை
முடியவென் பாரிடங் கொள்ளா வினகேட முன்னுகவே. (1)

முன்ன விராவண மேவிய வேணியன் முத்தமிழ்க்காய்ப்
பின்ன விராவண நம்பிமுன் காட்டும் பிரான்கதிரீ
யென்ன விராவணன் பாலருள் காழிய னேதிலர்பான்
மன்ன விராவண னம்பினர் பாலுறை வண்ணத்தனே. (சு2)

வண்ணந் தலைவரும் வாயில்வைத் தூதி வளர்புடவிக்
கண்ணந் தலைவரு மெய்தாமற் காத்தவர் காக்கநஞ்சு
முண்ணந் தலைவ ருமைபாகர் காழியை யோதுநெஞ்சே
யெண்ணந் தலைவரு மெண்ணரும் வீடு மெளிவருமே. (சுஉ)

வருமன் பரசமை யந்தோளி பங்கன் மதனைக்கண்ணாற்
பொருமன் பரசமை யங்கையன் காழிப் புரத்தருள்கூர்
கருமன் பரசமை யம்புகு தாதெனைக் காத்தருளுந்
தருமன் பரசமை யங்கண்டு போற்றத் தருமறிவே. (சுச)

அறியாப் படிவனைக் காழிப் பிரானையொ ராயிழைமுன்
செறியாப் படிதறி நின்றெழுந் தானைத் தினந்தமிழ்க்காய்
நெறியாப் படிமிசைக் காசுவைத் தானை நினைந்துசொல்லீர்
குறியாப் படிதொடித் தலலோரைப் பாடியென் கூடுவதே. ()

கூடலஞ் சங்கம் பெறுங்கவி தேருங் குழைச்செவியென்
பாடலஞ் சங்கம் பெறாக்கவி தேர்ந்தருள் பாலிககுமோ
நீடலஞ் சங்கந் தகர்ப்பக் கருவென்று நித்திலங்கொண
டோடலஞ் சங்கம் பிலைகாட்டுங் காழி யொருமுதலே. (சுசு)

ஒருவான் பணிமுடி தானாக லிங்க முவந்திருத்தித்
திருவான் பணிசெய வாங்கேயவ் வெண்கதிர் செங்கதிரைப்
பொருவான் பணியுவன் வைகலு மேத்தப் பொருவிடைமேல்
வருவான் பணியுர கத்தான்றென் காழி மலையண்ணலே. (சுஎ)

மலையம் புகலிக் கடுங்கா லுலாவ வணீந்தமுந்நீ
ரலையம் புகலித் திடவயர் வாளுயிர்க் கியார்துணைகாண்
சிலையம் புகலித் திருமா லெனப்பெற்ற சேவகநன்
னிலையம் புகலிப் பெருங்காழிக் கேகொண்ட நின்மலனே. ()

6714

காழியந்ததி

SARAHANORADHYA

C. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY

KOVANMIYUR, MADRAS-4

மலப்புற வம்பனை மெய்ம்மூக்கு நாச்செய் மால்கழுவாந்
புலப்புற வம்புகும் வேடனை யாண்டருள் பூப்பதென்னுள்
கலப்புற வம்பிகை யோடெயில சூழ்கடற் காழியெனுந்
தலப்புற வந்தனி லேவீற் றிருக்கின்ற சற்குருவே. (சுசு)

குருகணிகைக்கைந்தெழுத்தோதுங்கின்னையைக்கொண் டெவா
வருகணி கைக்குலத் தோரேவல் செய்யவும் வாயத்திடுமோ
வொருகணி கைக்கும் வினைதீரக் காழி யொருவன்பொற்றா
ளருகணி கைக்கெழு வோரேவல் செய்தில மாயினுமே (எ௦)

ஆயகங் கந்தரஞ் சேர்மதிற் காழி யமர்ந்ததெய்வ
நாயகங் கந்தரன் பாங்காசி வாழ்விச்வ நாதனென்றா
லேயகங் கந்தரங் கம்பகைக் கோதிய தென்னமின்னுந்
தியகங் கந்தர மாரற் குயிர்சிலை செப்பிடுமே. (எக)

செப்ப வருந்திவ சந்தொறு மோடித் திரிந்துபன்றி
யொப்ப வருந்தி யுடற்கன்பு வைப்பவ ருழிநமன்
கைப்ப வருந்தி மெலிவார்நங் காழிக் கடவுட்கன்பு
வைப்ப வருந்தி மலரோன் விதியில் வருந்திலரே. (எஉ)

இலவ தரத்தி யொருபாக மாதவ ரீட்டுமகத்
தலவ தரத்தி தனைவென்ற காழித் தலைவமுன் னூல்
வலவ தரத்தி னிலையெழுத் தான்மண் மறந்துவிண்மேற்
செலவ தரத்தி னெனைக்காப் பதுநின் றிருவடியே. (எங)

திருக்கங் கணஞ்சிலை நாணுகப் பூட்டித் திரிபுரத்தை
முருக்கங் கணம்ப னுறைகாழிக் கோயிலின் முன்புசெல்லார்
நெருக்கங் கணம்புனை யார்பணி யார்பணி நேர்ந்ததொண்டர்
வருக்கங் கணம்புகு தூர்பிறந்தாவுதென் மண்ணிடத்தே. ()

இடக்கா சினிபணி யெம்பெரு மான்றிசை யெட்டுமளந்
தடக்கா சினிபுடை சூழ்காழி வாழெந்தை யாடரவப்
படக்கா சினிவந்த தூபுரத் தானைப் பணியிலுடல்
விடக்கா சினிவரு மோவரு மோமறு வேதனையே. (எடு)

வேதா ரணிய மணவாளர் காழி விமலர்கொன்றைப்
போதா ரணிய மரும்பாதத் தன்பர் பொருளென்பரோ
மாதா ரணியம் புயத்தேந்து மாட்சியும் வானவர்பொற்
காதா ரணிய வரசாட்சி யும்பிற காட்சியுமே. (எசு)

காணரும் பன்னகங் காட்டிய வல்குற் கரும்பினையார்
வீணரும் பன்ன முலைக்கிரங் காதருள் வேலையமு
தூணரும் பன்ன மிசைமா தவரு மொலிமறைதூல்
வாணரும் பன்ன வருங்காழி மாமலை வானவனே. (எஎ)

வான வரம்பன் பரிமேல் வரவெள்ளை வாரணமேன்
ஞான வரம்பன் வரவருள் காழியி னம்பர்வெற்பிற்
கான வரம்பன்ன கண்ணியைக் கண்டெய்துங் காளைவர
மான வரம்பன் முறைதருந் தேவர்க்கு மாற்றரிதே. (எஅ)

அரியுடை யக்க விணைத்தாளர் காழி யமலர்தென்ன
னெரியுடை யக்கவி யோதிய சேய்தொழு மீசர்வெற்பில்
விரியுடை யக்கவிர் சூழ்கான் வருமிவள் வேடர்தழை
வரியுடை யக்கவிர் மாலைமின் னீபுவி மாமன்னனே. (எசு)

மாமா சுகந்த மணிமிடற் றாய்பொன் மலர்ந்தகொன்றைத்
தாமா சுகந்த மலர்ச்சோலைக் காழியிற் சங்கரனே
கரமா சுகந்தவ நோக்கிய வாகையிக் கன்னிக்குண்மை
யரமா சுகந்த விரவலர் வாளி யவன்விழவே. (அ௦)

விடிய வருங்கதிர் சூழமதிற் காழி விமலர்வெற்பி
 னெடிய வருந்தி யனனார் மனையி னீடுமிரா
 முடிய வருந்தி யிராதன்ப ரெயதினு மொய்ம்மதிபோற்
 கடிய வருங்குடிச் சேவலுந் தாயர்வெங் காவலுமே. (அக)

காவலி வான முயர்காழி யீசர் கவுரிகொங்கைப்
 பூவலி வான மணிமார்பர் வெற்பினிற் போர்புரிகைம்
 மாவலி வானன்பி னாலேனல் காவன் மறந்துநிற்குந்
 தீவலி வானங் கொடுத்தா யதத்திற் செறிக்குமன்றே. (அஉ)

செறிவா னரம்பையர் தங்கேள்வர் பூசிக்குந் தேமலரின்
 பிறிவா னரந்த மணிகேகு மென்றலை பேதைபர்நல்
 லறிவா னரம்புளர் வோர்பந் தெறிய வருங்கனிகொண்
 டெறிவா னரம்பயி லுஞ்சோலைக் காழி யிறையடிககே (அங)

அடியா வனசத்த வாரிதி மாலறி யாதனரீண்
 முடியா வனசத்த னாடரி தேனு முழுதறியம்
 படியா வனசத்த னென்றிக ழானென்னைப் பண்ணவருங்
 கடியா வனசத்த மார்தமிழ்க் காழிக் கறைககண்டனே. (அச)

கண்டலங் காண மலரே குருகணி கைச்சிறியார்
 வண்டலங் காண மகிழ்புன்னை யேகங்குல் வந்தனரோ
 விண்டலங் காண மருமல ரோன்றொழும் வேணியருட்
 கொண்டலங் காணந்தக் கூத்தாடுங் காழிநங் கொற்றவரே. (அ)

கொற்றருத திக்கு நெடிதயிர்க் சும்பணிக் கோலர்பொன்னிச்
 சொற்றருத் திக்கு வளைக்கண்டர் காழியர் தோனையல்லான்
 மற்றருத் திக்கு மதியா வொருத்திக்கு மாதர்குழா
 முற்றருத் திக்கு வளைக்கின்ற வேள்வரி னுட்பகையே. (அசு)

உள்ளத் தருக்கு மழுக்காறு மன்றி யுறுதியெண்ணுக்
கள்ளத் தருக்கும் வெளிப்படு மோதென் கடலையங்கை
வள்ளத் தருக்கு முனிபோற்றுங் காழி வரதர்பொன்மான்
கொள்ளத் தருக்கும் வினைதீர்ப் பவர்தங் குரைகழுவே. (அ௭)

சூரமா விலைசெய்த தென்காழி யீசர் சூவட்டுமென்னர்
சூரமா விலையுறக் கண்டோ மிலைமுன்கைக் கட்டியில்லைச்
சூரமா விலையிவர் தாம்வேட்டஞ் செய்தது தானுமவர்
வரமா விலையன்றி யுண்டோ கரிநிரை மாணிரையே. (அ௮)

மானகங் காள மணிப்புய னேதிரை வாரிதிபோ
லானகங் காள மொலிகாட்டுங் காழி யருமருந்தே
போனகங் காள மெனக்கொண்ட தேவவெப் போதுதமி
பேனகங் காள மொழித்தொழி யாமுத்தி யெய்துவனே. (அ௯)

துவரத் தனையொளி வேணிப் பிராணையின் சொல்லமுதங்
கவரத் தனையன் றனக்கமு தந்தந்த சாதலியர்
ரிவரத் தனையுயர் காழியெம் மாணையுற் றேவல்செய்யு
மவரத் தனைவரும் பெற்றார்பெற் றேனில்லை யவ்வரத்தே. (அ)

வரவாம் பலதனை யுற்றோர் வதன மதிக்கனிலா
யிரவாம் பலமலை தன்பாகர் காழி யிமயவெற்பிற்
சூரவாம் பலபரி யன்பர்பொற் றேரிற் குறித்தசங்கக்
தரவாம் பலமெய்த லாலணங் கேமணங் தானெய்துமே (௯௧)

எய்த்தவ ராக வினக்குரு னைக்கமு திந்துசெல்வ
முய்த்தவ ராகமஞ் சேர்காழி நாத ருணர்வுருண்ரு
மெய்த்தவ ராக முடைய பிரானென்னை வேண்டிவந்தார்
பொய்த்தவராகவமஞ்சேன்வெஞ்சேற்கொடிப்பேர்மதனே

மதவத் திரமக வைப்பெற்ற காரணர் வல்லியத்தோ
விதவத் திரமெனக் கொண்டதென் காழி யிறைவர்வெற்பில்
விதவத் திரமத வேளையுமீ போதன்பர் மென்மலர்த்தா
ருதவத் திரமனத் தன்பாமென் பாங்கி யொருத்தியுமே. (கூ௩)

ஒருகா தரம்பெறச் சாய்த்து மாந்தென் னுரைகளெல்லா
மிருகா தரம்பொரு வேலென்ற புல்லரை பேத்தறியே
னருகா தரங்கணி காட்டுங் காழி யரையுற்றேன
றருகா தரந்தித் தேன்றொடுத் தேன்முத் தமிழ்சொல்லவே.()

சொற்பனங் காயமென் றெண்ணியப் பாலவஞ் சூழ்பசுதாவ
விற்பனங் காய விறைஞான மாமது மேவியபி
னுற்பனங் காய மலராமென் றூர்க்கு முரைத்தருளா
சிற்பனங் காய புகழ்க்காழி மாமலை நிற்பவனே. (கூ௫)

நினக்கடங் காத மயக்கந் தரவெற்ப நேரிழைபூந்
தனக்கடங் காத னிறைத்ததென் றுலென்ன சாற்றுவன்யான்
வனக்கடங் காதவன் மேனியில் வீச மலர்ந்தபுட்ப
வினக்கடங் காதந் கமழ்காழி நாத ரிருங்கிரிகே. (கூ௬)

கிசிர மன்றி யிருசர * மன்றிக் கிடைத்தவெம்போர்க்
ரிசர மம்புக வென்றருள் காழிக் கடவுளர்தா
ரிசர மம்புயத் தோன்பாக னாகவைத் தாண்டருளும்
பரிசர மங்கையர் மங்கல நாணைப் படைத்ததுவே. (கூ௭)

படைக்கலங் காரந் தகன்காட்டு நாளுன் பதங்களுக்கே
யடைக்கலங் காரங் குரிமின்னல் யாக்கையென் றாய்ந்துவீன
யிடைக்கலங் காரஞ் சலிக்கருள் காழி யிறைநடத்து
நடைக்கலங் காரம் பெறுமூர்தி யாதி நரைவிடையே. (கூ௮)

நரமா மடங்க லுரிசாத் தியசட்டை நாதவனந்
 தரமா மடந்தை திருக்கோலக் காவிற் றவஞ்செயநல்
 வரமா மடங்கலு மாலோடு தந்து மணஞ்செய்வித்த
 பரமா மடந்தவீர்த் தாளென்னைக் காழிப் பராபரனே. (கூக)

பரத முடிக்க நடஞ்செய்யுந் காழிப் பரமர்வைகு
 மீரத முடிச்சி கரத்தெதிர் நோக்கி யிறைஞ்சிமுன்னாள்
 வீரத முடித்த திருநக ரித்திரு மின்னொடன
 வரத முடிக்கட் கரங்கூப்பி நிற்குமொர் மாமணியே. (கூ௦)

வாழி சிகர மலைச்சட்டை நாயகர் வானவரான்
 வாழி சுருதியுந் காழியந் தாதியும் வாழிபொன்னி
 வாழிதென் காழித் தலத்தன்பர் யாவரும் வாழியென்றும்
 வாழிதென் கூடற் சிதம்பர நாத மகாமுனியே.

காழியந்தாதி முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்

MAHAMAHOPADHYAYA
 V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
 ANMIYUR 11 MADRAS 41

உ
கணபதிதுணை.

விலவவன த்தந்தாதி

உரைபாடம்.

கோகிலாம்பிகைமாலே.

முத்துக்குமார்க்கடவுள் பஞ்சரத்தினம்.

இவை

புதுவை - கலவை சுப்பராயசெட்டியார்

தருமவித்தியாசாலேத்

தமிழ் உபாத்தியாயர்களு ளொருவராகிய

சுப்பு-இராமசாமிமுதலியாரால்

இயற்றி,

திருப்பாதிரிப்புலியூர் இயற்றமிழாசிரியர்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ - க - ரா - சிவசிதம்பரமுதலியாரவர்கள்

முன்னிலையில் பரிசோதித்து,

புதுவை - தபெல்லியோம்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ-சுப்புமுதலியாரவர்கள் முயற்சியால்

சென்னை

எம்ப்ரஸ் ஆப் இந்தியா அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1884

C. A. 2162
B34

உ

சிறப்புப் பாயிரங்கள்

இஃது

புதுவை-கலவை சுப்பராயசெட்டியார்
தருமக் கல்விச்சாலைத் தமிழ்ப் பிரதமபண்டிதராகிய

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ,

சாமி. பொன்னுப் பிள்ளையவர்கள்

சொல்லிய

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

திருவளர்புரிசையர் இகழ்மாடகூடந்
தருவளர்ந்தனஞ் சங்கனம்பயில்வயல்
அனந்தருசாலை யனந்தநீர்கல்விக்
கனந்தருசாலைக் கவினறச்சாலை
நல்வளனுறவிவை நாளும்பொலிதருஉம்
வில்வவனமாம் வியநகரதனில்
வானுலாஞ்சிகரியும் வனிதையருறுப்பைத்
தேனுலாநறுமலர் தெரிக்குமதானு
புடிந்தவர்வீனையெலாம் பாறச்செய்துவின்
படிதரச்செய்திடும் பண்பாராவியும்
ஆசையுளாருட னண்டர்மற்றெவரு
மாசையாப்பூசைசெய் தன்புறுகாட்சியு
மினனொளிமழுங்க விலருசீராணச்
சினகரமமர்ந்துச் செகமெலாம்புரக்க
மனமகிழ்ந்தருவரம் வழங்கிடுமென்னைதயர்
தனதனைத்தனதனச் சந்ததமுடையான்
ரோமிலாத் தேவர்க டொடர்வருகாட்சியான்
காமீசற்றும் கவின்குயிலமைக்கும்
அந்தாதிமாலை யறைகெனத்தளிக்குச்
சந்ததந்தரும் கர்த்தனஞ்சார்தவர்
புலக்கரம்பகற்றிப் போதநீர்தேக்கி
கலச்சிவப்பயிரா நாற்றினைச்சிந்தையி

னுட்டியேயின்ப நாளுநுகர்ந்திடக்
 கூட்டுமெய்ஞ்ஞானக் குரவன் மொழிதர
 தூல்வழிப்பொருளி னுட்பமதுணர்ந்து
 நால்வகைச்சொன்மலர் நன்காய்ந்தெடுத்தே
 ஈனாங்குற்றமு மகற்றியிந்நெறியே
 ஈனாங்கவினு மிலகுறயார்க்கு
 மந்தாதிமாஸையா வமைவுறத்தொடுத்தே
 யந்தாதியம்மை யடியிற்சாத்தின னுற்
 புதுவையத்திவரியே புனிதருலாவரும்
 புதுவையம்பதியிற் பொருந்தியதூயோன்
 கற்றோர்க்கிருகணான் கல்வியந்திருவினான்
 பெற்றார்பிறந்தார் பேணுசற்பாத்திரன்
 திங்களார் கண்ணியான் செஞ்சடைத்தேங்கிய
 கங்காகுலத்தினன் கலைக்கடல்கடந்தோன்
 சுப்பராயவேள் சுதனெனச்சொற்றிடும்
 தப்பிலாராம சாமிநாவலனே.

இஃது

திருவாவடுதறை யாதீன மஹாவித்துவான்
 திரிசிரபுரம்

ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் மாணுக்கராகிய
 சென்னைக் கவர்ன்மெண்டு

நார்மல் பாடசாலைத் தமிழ்ப்புலவர்

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ, சோடசாவதானம்

தி. க. சுப்பராய செட்டியாரவர்களியற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா,

மணிபெறிதாங்க வாரிதிபுடைகுழ்
 திணிசிலவரைப்பிற் செறிதரச்குழ்போய்ப்
 பரந்திசைவிழுங்கும் பாயிருட்டிலைய
 விரித்ததன் கரங்களான் மெலிவுபுடவள்ளி
 வாரிவாய்மடுத்தச் சீரிதிற்றேக்கெறிந்
 தறிபவுலாய்த்தரும் பரிதிமான

வல்லொளிமழுக்கும் வில்லொளிரார
 நடுவட்கிடந்த வடுவின்மாமணிபோற்
 சொல்வதம்பிகந்த பல்வளப்பொலிவாற்
 சேனாடுவக்குஞ் சோனாடுமுதலிய
 தமிழ்ச்சுவைதேக்கிய தன்மைசாநாட்டுட்
 குமைப்பிலாவறங்கூர் கொடுங்காலத்துந்
 தன்வளஞ்சிறிதுந் தணப்பிலதாகி
 மன்னியபசிப்பிணி வாய்க்கோட்பட்ட
 பல்லுயிரொருங்கு படரினுந்தாங்குங்
 குன்றாவளத்திற் பின்றாநோங்கி
 நடுவாய்நின்றலி னடுநாடென்னப்
 பொலியுமிந்நாட்டுட் கலிதபவிளங்கும்
 புதுவைவன்னகருள் விதுதவழ்ந்துறங்கும்
 போகுயர்குடிமிச் சேருசெறிதருநிறை
 னைமிசவனமுத னவஞ்சால்வனங்கள்
 மெய்மிகப்புளகித்து விரிகரங்கூப்பும்
 வில்வவனத்துறை யல்லுறழ்மிடற்றுப்
 பொன்வீழ்த்தன்ன புரிசடைக்கடவு
 டன்புகழமைந்த சரல்பினந்தாதிபுங்
 குலவருட்கடலாங் கோமானிடப்பா
 னிலவுகுயிலம்மைமே னிகரில்பாமாலையு
 மொருபெருங்குரவற் குரவுபூண்ட
 வள்ளிலைநெடுவேல் வள்ளன்மீது
 பஞ்சரத்தினமும் பாற்படுபுலவர்
 நெஞ்சமுவப்ப நிலைபெறவுரைத்தன
 னன்னவனியா ரொனி லுறையக்கேண்மின்
 பொன்னின்வளஞ்சால் பொருப்பெனயாவருங்
 காண்வரக்கற்ற மரணபமைகல்வியன்
 புண்ணியஞ்சான்ற தண்ணியநடையினன்
 சுரநதிக்குவத்திற் றுரிசறத்தோன்றியோன்
 பவ்வரீருலகிற் பலசமயங்களுட்
 சைவமேகிறந்தெனத் தானறிகற்றோன்
 புகலுமப்புதுவைத் தகவுசானகரின்ன்
 சுப்புராமசாமி.

யொரப்பிங்குணத்தி னெருவண்ணுனே.

இஃது

ஷை மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை யவர்கள்
மாணக்கரி லொருவராகிய திருப்பாதிரிப்புலியூர்

இ ய த் த மி ழ ா சி ரி ய ர்

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ,

க. ரா. சிவசிதம்பரமுதலியாரவர்கள் சொல்லிய

வெண்பா.

வில்வவனக்குயிற்கோர் மேதகுபாமாலையந்தச்
செல்வவனக்குயிலைச் சேர்ந்துவல—மல்கு
மொருசேவற்கந்தாதி யுற்றுணைத்தான் சுப்புத்
திருராமசாமியல்லோன் நேர்ந்து.

இஃது

கும்பகோணம் பழனிமுத்தையர் குமாரர்

சிவகுருநாதஜய ரவர்களியற்றிய

விருத்தம்.

அந்தாதியிலாக் காமீசனந்தாதலர்த்தாட்கந்தாதி
சிந்தாகுலமாலைச் செகுக்குந் தெய்வக்குயிற்குத்திருமாலை
பைந்தாரீபம்புனைவாற்குப் பஞ்சரத்நம்பணித்தணிந்தான்
எந்தையென்புரர்க்கிடுங்கரத்தானி ராமசாமியியலுறவே.

இஃது புதுப்பாணையம்

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ,

அ. பெரியசாமிப் பிள்ளையவர்க ளியற்றிய

எழுசீர்க் கழிநெடியாசிரிய விருத்தம்.

திருவனாவில்வைக் கோலொம்பிகைக்குஞ்
செப்பருக்தொண்டர்சன் பரவு
ருவனாதிருத்தா ழிஸ்வர்தனக்கு
மாலையந்தாதிச ருணாத்

௫

தருவளர்புதுவைச் சுப்பராயப்பேர்ச்
சுறகுணன்றவச்சுதன் கங்கை
குருவளாருலத்தி ராமசாமிப்பேர்
கொண்டநாவலன் புவிக் கினிதே.

தூஹி

புதுவை

கலவை சுப்பராயசெட்டியார்

தருமக கல்விச்சாலைத் தமிழ்பாத்தியாயர்

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ.

உ-சு-மாணிக்கப்பிள்ளையவர்கள் சொல்லிய.

கலிவிருத்தம்.

ஐந்திரத்தின மாலையொடந்தாதி
விந்தையார்வில்லை யந்தலமேவுறுங்
கந்தனற்குயில் காமீசர்மூவாகருந்
தந்தனன்ராம சாமிப்புலவனே.

இஃது ஷே. கலவை சுப்பராயசெட்டியார்

கல்விச்சாலைத் தமிழ்பாத்தியாயர்

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ,

கு-இரத்தினப்பிள்ளையவர்கள் சொல்லிய

கட்டளைக் கலித்துறை.

அந்தாதிசைவரி பாடுமெய்யழில்வில்லை யாககர்வாழ்
அந்தாதிசைவர்த் தாய்குன்றுய வடியலரி
அந்தாதிமாலை விருத்தவலங்க லணிந்துதிரு
அந்தாதிசையடைந் தான்ராமசாமி யறிகுணன்

சிவமயம்.

விலவவனத்தந்தாதி.

உரைபாடம்.

விநாயகர் காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருமாதுறை வில்வைக் காமீசர் வாரிசச் சேவடிக்கே
பருமாதலகம் புகழவந்தாதி யணிசுவனால்
பருமாதுளங்கனி பாசாங்குசமும் பரித்தவுணக்
கருமாதுவைத்த வலம்புரிபாணையைக் கைதொழுதே.

(இதன்பொருள்.) திருமாது உறை வில்வை காமீசர் வா
சம சேவடிக்கு-இலக்குமியானவள் வாசஞ்செய்கின்ற வி
வையென்னுந் தலத்தி லெழுந்தருளிய திருக்காமீசரது தா
மரையாகிய சிவந்த திருவடிக்கு, அரு மாது உலகம் புகழ
அந்தாதி அணிசுவன்-அருமையாகிய பிரியத்தைத் தருகின்ற
உலகமானது புகழும்படி அந்தாதியென்னும் பிரபந்தத்
தைச் சாத்திவன், பரு மாதுளங்கனி பாசாங்குசமும்
பரித்து - பருத்த மாதுளம்பழத்தையும் பாசாங்குசமுதலிய
வறறையுந் தரித்து, அவுணன் கரு மா துவைத்த வலம்
புரியாணையை கைதொழுது - இரக்கதனாகிய கைத்த கெச
முகர்காரண வதைத்த வலம்புரி விநாயகரை வணங்கி, ஆல்
அசைநிலை, ஏகாரம்-ஈற்றசை, நான்-தோன்று யெழுவாய்,
அணிசுவன்-பவநிலை, அந்தாதி-செயப்படுபெருள்.

வில்வவனத்தந்தாதி.

முருகக்கடவுள் துதி.

தருமத்தழைத்த புகழ்வில்வை மேவிய தற்பரன்மேல்
அருபந்தவின்றமிழந்தாதிசொல்ல வலர்கடம்பு
மருமந்தனிற்றரிக்கும் முருகாவென் மனத்திருந்து
பெர்ருமந்தப் புத்தியை நீக்கில்வாக்கருள் புண்ணியனே.

(இ - ள்.) தரும தழைத்த புகழ் வில்வை மேவிய தற்
பரன்மேல் - தருமமானது தழைத்திராநின்ற கீர்த்தியினையு
டைய வில்வையென்னுந் தலத்தி லெழுந்தருளிய சிவபெ
ருமான்மீது, அருமந்த இன் தமிழ் அந்தாதி சொல்ல அலா
கடம்பு - அருமருந்தென்ன வினிமையாகிய தமிழினாலே
யந்தாதிதென்னும் பிரபந்தத்தைச் சொல்ல கடப்பமலா
மாலையை, மருமந்தனில் தரிக்கும் முருகா என் மனத்தி
ருந்து - மார்பினிடத் தணியப்பெற்ற முருகக்கடவுளே அடி
யேன் மனத்தினிடத்திருந்து, பொருள் மந்தப்புத்தியை நீக்கி
ல்வாக்கு அருள் புண்ணியனே - கெடுக்கா நின்ற மந்த
வறிவை நீக்கி லல்ல மதுரமானவாக்கைப் புண்ணியசொற்
பனே கிருபைசெய்வாயாக, நீதோன்றா எழுவாய். அருள்
பயனிலை. வாக்கு-செயப்படுபொருள்.

திருவக்கறை யாதீனம் கல்விமடத்தி

லெழுந்தருளியிருக்கும்

ஸ்ரீ - மெஞ்ஞானதேசிகர் துதி.

சமீபங்கனக்கறை நீக்கியுடியர்க டம்பொருட்டால்
படியின் மெஞ்ஞான முரிவனெனவுந்த பாண்டரங்கன்
அடியவன் வல்லினை யெகவருள்செய்த வந்தனுரைப்
படியில்லையிச னடியிலந்தாதி பதீர்த்தனே.

(இ - ள்.) சமீபம் கனக்கறை நீக்கி அடியர்கள், தம்பொ
ருட்டால் தொடராததையும் விஷகண்டத்தையு மன்பர்
கள் நிமித்தமாக வகற்றி, படியில்மெஞ்ஞான முரிவனென
வந்த பாண்டரங்கன்-பூழியில் மெஞ்ஞான தேசிகனென்று
சொல்லுமபடி யவதரித்த சிவபெருமான், அடியவன் வல்
லினை என அருள்செய்த அத்தன்-அடியெனது தீயனை நீக்
கியபடி கிருபைசெய்த கடவுளினது, உரைப்படி வில்வை

வில்வவனத்தந்தாதி.

ஈசன் அடியில் அந்தாதி பகர்ந்தனன் - கட்டளைப்படி வில்வையென்னுந் தலத்தி லெழுந்தருளிய திருக்காமீசரது பாதத்திலணிய அந்தாதியென்னும் பிரபந்தத்தைச் சொல்லினன், ஏகாரம் - ஈற்றசை.

நூல்.

சேண்டர் போற்றுமெழில் வில்வைமேவிய செம்மறனைப் பேரண்டமீன்றவள் பாகனைப் பேதையென் பீழைவினை ஏரண்டச்சூழ லெறிமாருதத்தினை யேற்றிநெஞ்சே நாரண்டவாழ்த்திப் பணிவா யருள்செய்வர் நன்குனக்கே.

(இ-ள்.) சீர் அண்டர் போற்றும் எழில் வில்வை மேவிய செம்மல்தனை - சிறப்புவாய்ந்த தேவர்கள் துதிக்காகின்ற அழகுபொருந்திய வில்வையென்னுந் தலத்தி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானாவரும், பேர் அண்டம் ஈன்றவள் பாகனை. பெரிய வண்டங்களைப் பெற்றவளாகிய உமாதேவியாரையிடப்பாகத்தில் வைத்தவரும், பேதையென் பீழைவினை ஏரண்டச்சூழல் ஏறி மாருதத்தினை - பேதமையையுடைய வெனது துன்பத்திற் கேதுவாகிய வீணையாகிற வாமணக்குச் சாட்டை முறித்துத் தள்ளும் பெருங் காற்றானவருமாகிய சிவபெருமானே, ஏற்றி நெஞ்சே நாரண்ட வாழ்த்திபணிவாய் அருள்செய்வர் நன்குனக்கு-மனமே எதிர்கண்டெரிசித்தபின் பு அன்பு பொருந்தத் துதித்து வணங்குவாய் கிருபை செய்வார் அதுனக்கு நன்மையாகும், ஏகாரம்-ஈற்றசை. (.)

செய்யவ னந்தரீ யாழியற்காவிடம் தின்றசெம்மால் - வெய்ய வனந்தழற் கூட்டிடும் வீபர்ச்சு வில்லடிகொள் மெய்ய வனந்தங்கு வளகச்சீர் வில்வை மேயவரின் றுய்ய வனந்தரு தானெய்க்கூர்ந்து தொழுதுய்வுனே.

(இ-ள்.) செய்யவன் நந்து அரி ஆழியற்கா விடம் தின்ற செம்மால் - செவ்விதானவன் சங்கினங்களை யடித்துக் கொண் டோடுகின்ற பரங்கடையிடமாக வுடைய திரும்ப லுக்காக வாலகால விஷத்தைப் புசித்த கடவுளே, வெய்ய வனம் தழற்கு ண்டிடும் வீபர்ச்சு வில்லடிகொள் மெய்ய-வெவ்விதாகிய, காண்டாவனத்தை யக்கிரிபகவானை வந்த

வில்வவனத்தந்தாதி.

பிககச்செய்த வர்ச்சுன்னது வில்வழியைக்கொண்ட திரு
மேனியையுடையவனே, அனம் தங்கு உவளகம் சாவில
வை மேயவு-அன்னப்பறவைகள் வசிகின்ற வாலிசைகுழ்
நத சிறப்பையுடைய வில்வையென்னுந் தலத்தி லெழுந்தரு
ளிய சிவபெருமானே, நின் துய்ய வனந்தரு தானே எஞ்ஞா
ன்று தொழுது உய்வன்-பரிசுத்தமாகிய வழகுபொருந்திய
உன்திருவழியை எக்காலம வணங்கிப் பிழைப்பன், ஏகாரம-
நிறமசை. (உ)

உய்யத்தருக்கணஞ் சூழ்வில்வைநாதனையொன்கதைவாட்
கய்யத்தருக்கண வாழித்தந்தோன்றனை கண்டுதொழ
வய்யத்தருக்கணல் வாணோக்குமேற்பதம் வாய்க்குமிது
மெய்யத்தருக்கணஞ் சித்திரியங்களை வென்றுநெருசே.

(இ-ள்.) உய்ய தருக்கணம் சூழ வில்வை நாதனை-பிழை
க்க விருட்சக்கூட்டங்கள் சூழுகின்ற வில்வையென்னும்
பதியி லெழுந்தருளிய கடவுளானவரும், ஒன் கதை வாள்
கை அததருக்கு அனல ஆழி தாதோன்றனை-பிரகாசம்
பொருந்திய கதையும் வானையுந் தான்கிய கரங்கையுடைய
திருமாலுக்குச் சககரத்தைக் கொடுத்தவருமாகிய சிவபெ
ருமானே, அ தருக்கு அண் அஞ்சித்திரியங்களை வென்று
நெஞ்சே, கண்டு தொழ-அந்தச் செருக்குபொருந்திய பஞ்
செத்திரியங்களைச் செய்து மனமே தரிசித்துவணங்க, வய
யுத்தருக்கு அணல் வாணோக்கு மேற்பதம் வாய்க்கும்
இதமெய் - பூவுலகி லுள்ளவர்களுக்கு அரசனாகி தேவர்க
ளுக்கு மேலாகியபதவி கிடைக்கும் இத்தக்காரிய முன்மை.

நெஞ்சாரவானவர் வாழ்த்துறும்வில்வை கிமலனைநீள்
அஞ்சாரலாகும்: கதலைவெற்பாணைமூன் னாழியெழு
நஞ்சாரருட்டை லைக்குணககுன்றினை நாதனையே
மஞ்சாரமாதர் மடிக்கொழித்தேத்தி வணங்குவிரோ.

(இ-ள்.) நெஞ்சார வானவர் வாழ்த்துறும் வில்வை கிம
லனைமூனம்பொருந்தத் தேவர்கள்-வாழ்த்தாரின்ற வில்வை
யென்னும்பதியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானானவரும்,
நீள் அம் சாலை ஆறும் கதலைவெற்பாணை - நீண்ட வழகிய
மலையுடையதம்பொருந்திய கதலாச்சித்திரியையுடையவரும், முன்

வில்வவனத்தந்தாதி.

ஆழியெழுநஞ்சு ஆர் அருட்கடலை குணக்குன்றினை காத்தோ-
மற்காலத்தில் சமுத்திரத்தி லுண்டாகிய விடத்தைப்புசித்த
திருபா சமுத்திரமானவரும் குணமலையானவருமாகிய கட
வுளை, ஏமஞ்சார் அ மாதர் மயக்கு ஒழித்து ஏத்தி வணங்கு
வீர் - இன்பம்பொருந்திய அந்தமடவார்கனது மயக்கத்தை
மீக்கி துதித்து வணங்குவீர்கள், ஏ-அசை, (ச)

வணங்கரியானய னிந்திரன் மற்றுளவானவரும்
வணங்கரியானெழின் மாடங்களார்வில்லை வாழும்பிரான்
வணங்கரியானனன் றந்தைமுந்தும்புர வானடைக்கா
வணங்கரியாக்கி யடிமுடிவைத்துய்ம்மின் மானிடரே,

(இ - ள்.) வணங்கரியான் அயன் இத்திரன் மற்றுள வா
னவரும் வணங்கரியான் - கரிய நிறமுடைய திருமாலும் பிர
மனும் இத்திரனும் மற்றுமுண்டாகிய தேவர்களும் வணங்கு
தற்கருமையானவனும், ஏழில் மாடங்கள் ஆர் வில்லை
வாழும் பிரான் - அழகுபொருந்திய உப்பிரிகைகள் சூழ்ந்த
வில்லையென்னும் பதியில் வாழுகின்ற கடவுளானவரும்,
வணம் கரியானனன் றந்தை-வளப்பம்பொருந்திய யானை
முகக்கடவுளுக்குப் பிதாவானவரும், முந்தும் புர வான்
அடை காவணம் கரியாக்கி அடி முடி வைத்துய்ம்மின்
மானிடரே-ஆகாயத்தையடைத்துச் செல்லாநின்ற திரிபுர
மாகிய நடைப்பந்தரை நகைத்தெரித்தவருமாகிய பரமசிவ
னது திருவடிகளை மார்தர்களே சிரத்திலணிந்து பிழைப்பீர்
களாக, (இ)

மானிடமாகமுன் கோடிதவஞ்செய்து வந்துகொஞ்சே
தானிடமாப்பொரு ளேவற்கு றைந்தனை தண்ணிமையத்
தேனிடமாரவைத்தோன்வில்லைச்சேர்ந்திலைசெம்பொன்
பேனிடமாட்டினை வீட்டிலைதோற்றும்பெருங்குருவே. [இறுப்

(இ-ள்.) மானிடமாக முன் கோடிதவஞ்செய்து வந்து
கொஞ்சே - மனமே மானிடப் பிறப்பாக முற்காலத்தி லகே
கந் தவஞ்செய்த பிறத்தும், இடம் மா பொருள் எவற்கும்
ஹைந்தனை-வீட்டிற்கும் பெருமைப்பொருந்திய திரவியத்துக்
கும் ஏவலாளுக்குமவருந்தினை, தன் இமையைத்தேன் இட
மாரவைத்தோன் வில்லை'சேர்ந்திலை-குளிர்ச்சிபொருந்திய,

வில்வவனத்தந்தாதி.

பருவதராசன்பெற்ற தேனையை சொல்லையுடைய வுமா தேவியாரா யிடப்பாகத்திஸ்வைத்த சிவபெருமா னெழுந் தருளிய வில்வையென்னும் பதியை யடையவில்லை, செம பொன் சிறு பேன் இடமாட்டிலை தோற்றும் பெருங்கரு கீட்டிலை - திரவியத்தைச் சிறியபேனவ்வளவு கொடுத்த தேயில்லை செனிகருமிருத்த பிறப்பை யழிக்கவில்லை, ஏ-அசை. (சு)

கரும்பானங் கங்கரிந் துள்ளாவிகுன்றக் கடைக்கணித்தான் அரும்பானங் கங்கரி யார்க்கும் பொழில்வில்வைய மம்பதியில் வரும்பானங் கங்கரி சேரூது தாழ்ந்திட வைத்துநல்லார தரும்பானங்கங்கரிப்பான் வேண்டிநன்னுதல் தக்கதன்றே.

ஈ (இ - ள்.) கரும்பான் அங்கம் கரிந்து உள்ளாவி குன்ற கடைக்கணித்தான் - மன்மதன் றேகமானது சாமபராகக் கரிந்து கடத்தினுள்ளே யிராநின்ற வான்மா குறைந்துபோ கக் கடைக்கண்ணினாற் பார்த்தவன், அரும்பான் அங்க ன்கு அரி ஆர்க்கும் பொழில் வில்வையம்பதியில் - அரும புகடோறும் அவ்வவ்விடங்களில் வண்டுகள் சத்திசுருஞ் சோலைகள் சூழ்ந்த வில்வையென்னும்பதியில், வரும்பால் நம் கம் கரிசு ஏறாது தாழ்ந்திடவைத்தும் - எழுந்தருளியி ருக்கின்ற சிவபெருமான் நமது சிரம் குற்றமானது அடை யாது தம்மை வணங்கும்படிக்கு நமக்குண்டாக்கிவைத்தும் நமப்படி வணங்காமல், கங்கு அரிப்பான் - நமது சிரத்தை கசழ்கு அரிக்கும்படி, நல்லார் தரும்பானம் வேண்டி நன்னுதல் தக்கதன்று - மாதர்கள் கொடுக்கு மதர்பானத் தை விரும்பி யுவரைச் சேருதல் தகுதியன்று, ஏ-அசை. (எ)

நண்ணலங்கார மடவார்விழிதன நாகிதந்த மெண்ணலங்காரவயிற்செண்டுபூங்குமிழேர்செய்முத்தென் றண்ணலங்கார வுரைப்பதல்லால் வில்வைய பண்ணறனைப் பண்ணலங்காரணி கண்டவென்றோதிலை பாவிகொஞ்சே.

(இ-ள்.) நன்னு அலங்காரம் மடவார் விழி தனம் நாகி தந்தம்-பொருந்திய சிவகாரத்தையுடைய மாதர்களது எண் களும் கொண்கைகளும் மூக்கும் பற்களும், என்னு அல கங்கு ஆரம் அயில் செண்டு பூங்குமிழ் ஏர்செய் முத்தி

வில்வவனத்தந்தாதி 2950

என்று-நினைக்கின்ற வசையுமலை யணிந்த வேலும் புட்பச் செண்டும்குமிழம்பூவும் அழகையுடைய முத்துக்களும் என்ற, அண்ணல் அங்கு ஆர உரைப்பதல்லால்-பெருமையாக வவவிடத்துப் பொருந்தச் சொல்லுவதல்லாமல், வில்வை அண்ணல்தனை பண் நலம் காரணி கண்டவென்று ஒதிலை பாவிரெஞ்சே - வில்வையென்னுந் தலத்தி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே இசையுடனே நன்மையாக விடத்தைத் தரித்த கண்டனையென்று சொல்லவில்லை பாவியாகிற மனமே. (அ)

சேரமன்னன் செய்த பூசைக்குகந்தவ செய்யவில்லை பூரமன்னன் புதற் தாளென்றுரைத்திலி ரோதிடுங்கண் ஞரமன்னம்புசி யாதுண்டுவினி னடிக்கினம ஞரமன்னப்பொங்கு கோபத்துச் சார்பொழு தார்கதியே.

(இ-ள்.) சேரமன்னன் செய்த பூசைக்கு உகந்தவ-சேர மான் பெருமாள்செய்த பூசைக்குச் சந்தோஷித்தவனே, செய்ய வில்லையூ - செவ்விதாகிய வில்வைப் பதியையுடையவனே, மன்னு அன்பு தந்து ஆளென்று உரைத்திலிர்-நிலைபெற்ற பத்தியைக்கொடுத் திரகூழிப்பாயென்று துதித் திரில்லை, ஒதிடும் கண்ணாரம் அன்னம் புசியாது உண்டு வீணில் நழுக்கில்-சொல்லாநின்ற கள்ளுநீரைச் சாதம்புசி யாதுண்டு வீணாகக் கூத்தாடினால், நமனார் அம்மன்ன பொங்கு கோபத்து சார்பொழுது ஆர்கதி - இயமன் சமுத்திரத் தைப்போற் கொதிக்குங் கோபத்தோடு வருஞ்சமயத்தில் எவருந் கட்டகாதாரம், ஏ-ஈற்றசை. (க)

கண்டனஞ்சேர் செய்களார் வில்வைவாழ்ந் கரியநிறக் கண்டனஞ்சேலென்று நல்லடியார்களைக் காத்தவனேர் கண்டனஞ்சேல்செண்டு கொண்டுவள்காணக்கணகவவைக் கண்டனஞ்சேருதிந்தாவென்று நிர்ந்தனைக்காணக்கண்ணே.

(இ - ள்.) அனம் கண்டி சேர்செய்களார் வில்வைவாழ்ந் கரியநிறம் கண்டன் - அன்னப்பறவைகள் பார்த்துச் சேருகின்ற வயல்கிலங்கள் பொருந்திய வில்வைப்பதியில் வாழுகின்ற கரியநிறத்தைபுண்டிய கண்டத்தைபுண்டியுடன், அஞ்சேலென்று நல்லடியார்களை காத்தவன் - பரப்பாதிர்

வில்வவனத்தந்தாதி.

கனென்று நல்லடியார்களை யிரஷித்தவன், ஏர் கண தனம்
சேல் செண்டு கொண்டவன் காண-அழகுபொருநதிய கண
களும் கொங்கைகளும் சேற்கெண்டைகளையு மலர்ச்செண
கெளயு முவமையா கக்கொண்ட பார்வதிதேவியார காணும
படி, கனகவன்வக்கண் தனஞ் சே குதிர்தாவென்ற நித்த
னம் காண கண்ணே-பொன்னமபலத்தினிடத்துத் தனஞ்
சேகுதிர்தாவென்ற தானத்துடன்செய்தநடனத்தைக கண
களே தரிசிப்பீராக. (க0)

காணத்தரங்கம் துயின்றோனயன்மக வான்களித்துப்
பேணத்தரங்க நடிப்பவர் வில்வையிற் பிஞ்ஞகனார்
மாணத்தரங்கத்துப் பெண்ணைவைத்தோதம வனசமலாத
தாணத்தரங்கன் ம சன்மந்தனக்கது சத்தியமே.

(இ-ள்.) காண தரங்கம் துயின்றோன் அயன் மகவான்
களித்து பேண் அத்து அரங்கம் நடிப்பவர்-இயாவருங்கா
ணும்படி பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்ட திருமாலும் பிரம
னும் இர்திரனு முவகைகொண்டு விரும்பும எவ்வையாகிய
பொன்னமபலத்தினிடத்து நிருத்தம் புரிபவா, வில்வையிற்
பிஞ்ஞகனார் மாண் அத்தர் - வில்வைப்பதியி லெழுந்தருளியி
ருக்கும். பிஞ்ஞகனென்னு நாமமுடையவர் மாட்சிமைபொ
ருந்திய கடவுள், அங்கத்து பெண்ணை வைத்தோதம வன
சமலர் தான்-கத்து-தேகத்தி லுமாதேவியாரை வைத்தவரது
தாமரைமலர்போன்ற திருவடியை யர்ச்சிப்பாயாக, அரம்
கன்மசன்மந்தனக்கு அது - சத்தியம்-அவ்விச்சையே வினை
யால்வரும்பிறவிக்கு அரமாரும்இது உண்மை, ஏ-அசை. (கச)

சத்தியத் தன்பொழிங் குழுவில்வை வாழ்பவன் றுளழியா
கத்தியத் தன்னரு ள்ளீதுடன் பட நெயித்தின்னே
அத்தியத்தக்கை யெழுப்பெண்ணைமாவ வமைத்தமடல்
பத்தியத்தம்மல மென் றுரமன் திற் புகருவனே.

(இ-ள்.) சத்தி அத்தன் பொழிக்குழுவில்வை வாழ்ப
வன்-மார்க்கி தேவியாருக்கு நாயகன் சேரலைக்குழந்த
வில்வையென்னு தனத்தில் வாழுகின்றவன், அழியா கத்தி
யத்தன் அருகாக நிறுடன் படம் நெயித்து நின்னே - ஏக்
கதமும் மழியிடுகாத வசத்தன் திருபையால் விபூதியுடனே

வில்வவனத்தந்தாதி.

படத்தைச் சித்தஞ்செய் திப்போதே, அத்து இயம் தகை
எழ பெண்ணை மாவை அமைத்து மடல்-சீரமமுள்ளவாத்தி
யுமாகிய பம்பையொலி கோவிககப் பனைமடலினுல் குதி
ரையை யுண்டாக்கி மடலை, பத்தி அததம் நலமென்றுண்டா
மன்றில்பகருவன் - அன்பாகவத்தநட்சத்திரம நன்மை
யென்றுயேறிச்செலுத்தச் சபையிறசொல்லுவன், ஏ-அசை.

பகரவரியபொன் மன்றுண்டஞ்செய் பதமெனெஞ்சில்
புகரவரியற்புதங்கொளச் செய்யெழில் பொங்கு வல்வை
பகரவரிய மிடுதுடையென்பிழை நாடல்கண்டாய்
அகரவரியக காங்கண்முன்போல வுமர்பவனே.

(இ - ள்.) பகரவரிய பொன்மன்றுள் நடஞ்செய் பதம்
எனொஞ்சில் - சொல்லுதற்கரிதாகிய கனகசபையில் நீருத
தஞ்செய்கின்ற தேவரீர திருவடி என்மனதில், அரவு அரி
அற்புதங்கொள புக செய் - சேஷசயனதையுடைய திரு
மால் ஆசசரியங்கொள்ளும் வண்ணம் புகுமபடி கிருபை
செய்வாயாக, எழிலபொங்கு வில்லைநகர வரி அமிடுதுடை -
அழகுமிருநத வில்லைநகரத்தையுடையவனே பநதிகின்ற
வாபததுக்களை நீகரு, என்பிழை நாடல் - என் குற்றத்தை
நோக்காதே, அகரவரி அக்கரங்கள் முன்போல அமர்ப
வனே - அகரவெழுத்தானது எழுத்துக்களுக்கரு முதன்மை
யானதுபோல விருக்கின்றவனே, கண்டாய்-அசை. (கரு);

அவசங்கடங்கொளக்காஸன்னிளங்கொண்டனுக்கெஞ்சே
நவசங்கடந்துவெண் முத்தின்றுலவிடு நன்செய்களும்
துவசங்கடங்குான் முற்றமுஞ்ஞுந்து துலங்குவீவனைச்
சிவசங்கடந்தொலைத தாளவாயென்றஞ்சக் கரஞ்செய்யே.

(இ-ள்.) நெஞ்சே கடம் அவசங்கொள காஸன் சிணங்
கொண்டு அனுதில்-மனமே முறைமையாக மதிமயக்கங்
கொள்ள வியமன் கோபங்கொண்டுள்ளை நெருங்கிதல்,
நவம் சங்குஅடர்ந்து வெண்முத்திசுன்று உலவிடும நன்செய்
களும்- புதிதாகிய பணிலக்களானவை நெருங்கி வெண்மை
யாகிய மூத்தங்களைப்பெற்றுத் திரிவின்ற நன்செய் நிலங்க
ளும், துவசங்கள் தங்கும் நன்முற்றமும் சூழ்ந்த துலங்கு
வில்லை சிவ-கொடிக்கெழுந்திய, நல்ல வுபரிசைகளுஞ்

வில்வவனத்தந்தாதி.

குழந்து விளங்காநின்ற வில்வையென்னுந் தலதன் மலமுந்
தருளிய சிவபெருமானே, சங்கடந்தொலைத்து ஆள்வாயெ
ன்று அஞ்சக்கரம் செயி-துன்பத்தைநீக்கிக் கிருபையோ
டளிப்பாயென்று பஞ்சாக்கரத்தைச் செயிப்பாய், ஏ-ஈற்ற
சை (கச)

அஞ்சக்கரத்தநல் வில்வைக்கரச வரக்கருளம்
அஞ்சக்கரனை யொறுத்தவன்பூசைக் ககமகிழ்ந்தே
அஞ்சக்கரத்தை யளித்தோயென யில்வலர்மதியால்
அஞ்சக்கரமென வாட்டனன்றோசொ லருளண்ணலே.

(இ-ள்.) அஞ்சக்கரத்த நல் வில்வைக்கு அரச-பஞ்சாக்க
ரத்தைபுடையவனே நல்ல வில்வையென்னுந் தலத்துக்
குத் தலைவனே, அரக்கர் உளம் அஞ்ச கரனை ஒறுத்தவன
பூசைக்கு அகமகிழ்ந்தே அம் சக்கரத்தை அளித்தோய்-
இசாக்கரங்களது மனமானது நடுங்கும்படி. கானென்னுமா
ககனைச் சங்கரித்த திருமாலினது பூசைக்குச் சந்தோஷித்து
அழகிய சக்கராயுதத்தைக் கிருபை செய்தவனே, எனே இ
அவர் மதி ஆலமென சக்கரமென வாட்டல் நன்றோ சொல
அருளண்ணலே-அடியாளாகிய வென்னை யிந்தப்பரந்த சந்
திரன் விடத்தைப்போலவுஞ் குறைக் காற்றைப்போலவும
வருந்தச்செய்குதல் நல்லதோ கிருபாமூர்த்தியாகிய சுவாமி
சொல்லுக. (கரு)

அண்ணலுநீருரு வப்படுடைன்னையு நீயெனவே
எண்ணுற்றெல்லு மிரவுநின்றேத்து மெனக்கிரங்காய்
நண்ணலும்பர்க்கரு நல்லமுதேநலிந் தேபவத்தியான்
எண்ணுத்தெய்த்திட. னிற்கழகோ வில்வ வாழ்சுடரே.

(இ-ள்.) அண்ணலுநீ ருரு அப்படுடை அன்னையுநீ என
- இயான் வழிபடுகடவுளுநீ ஆசாரியனுநீ அப்படுடை
நீயென்று, எண்ணுற்று எல்லும் இரவுநின்று ஏத்தம்
புது இரங்காய் - நினைத்துப்பகனிது மிரவிலுந் துதிக்கு
பேனுக்கு மனமிரங்குவாய், உம்பர்க்கு நண்ணல் அருநல்
தே நலிந்தேபவத்து இயான் - தேவர்களுக்குக் கிட்டி
கருமையாகிய நல்ல வுமிர்தமே மெலித்தே பிறவித்
தி லடியென்புமன் அதுத்து எய்த்திடல், நிற்கு அழ

வில்வவனத்தூர்தாதி.

கோ வில்வை வாழ் சுடரோ-பூமியில் அலுத்தினைத்தல் தேவரீ
ருக்கு அழகாகுமோ வில்வையென்னுந் தலத்திலெழுந்தரு
ளிய ஞான தீபமே. (கசு)

சுயம்பிறகாசர் எழில்வில்வையீசர் துணைவனாமேல்
சுயம்பிறகாலெனச் சென்றரவிர்தங் கலந்தசெல்வி
படம்பிறகாதநன் மார்க்கமதாய்வரப் பக்குவமா
வியம்பிறகாலென்குஞ் சென்றிராதேடு மெழிற்குருகே,

(இ-ள்.) சுயம்பிறகாசர் எழில் வில்வை ஈசர் துணைவனா
மேல்-இயற்கை யொளியுடையோர் அழகிய வில்வையென்
னுந் தலத்தி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானினது நீண்ட
மலையின்மீது, சுயம காலென சென்று அரவிர்தம கலந்த
செல்வி - தடாக்கத்தினிடத்திற் காற்றைப்போலச் சென் னு
போய் தாமரை மலரிற்சேர்ந்த இலக்குமியையொத்த பெ
ண்ணுக்குப், பயம் பிறகாத நன்மார்க்கமதாய் வர பக்குவா
மா இயம்பு - அச்சமான தண்டாகாத நல்லவழியாக வரும்
பயம் பக்குவமாகச் சொல்லு, இறகால் எங்கும் சென்று இரை
தேடும் எழில் குருகே-சிறகினு லெவ்விடத்தும் பறந்துபோ
யுணவைத் தேடுகின்ற வழகியநானாயே, பிற - அணைநிலை.
பிறக்காதவென்றது - ஏதுகை நோக்கிப் பிறகாத வென்
றொற்றுத் தொகுக்கப்பட்டது. (கசு)

கேதனந்தங்குநன் முற்றங்களுக்குழ்ந்து கிளரும்வில்வை
ராதனந்தம்வினை தீர்த்தருள்வோன்வரை நண்ணுமன்பர்
மாதனந்தண்டுத வில்லாமற்றேடி வருருவனென்
றேதனந்தஞ்சொலிப் போனவர்வந்தில ரோந்திழையே,

(இ-ள்.) கேதனம் தங்கு நல் முற்றங்கள் சூழ்ந்து கிளரும்
வில்வைராதன்-துவசங்கள் பொருந்திய நல்ல வுபரிகைகள்
சூழ்ந்து விளங்குகின்ற வில்வையென்னும் பதியி லெழுந்த
ருளிய சிவபெருமான், நந்தம் வினை தீர்த்து அருள்வோன்கள்
வரை நண்ணும் அன்பர்-நம்முடைய தீவினையை நீக்கிக
கிருபைசெய்பவனுமாகிய சுடவுள்து மலையிலிருக்கும் நாய
கா, மாட தனம் தண்டெலில்லாமல் தேடி வருருவனென்று-
மகத்தாகிய திரவியத்தைத் தடையிலலாமற் சம்பாதித்து
வருவேனென்று, ஏது அந்தம்-சொலி போனவர் வந்தி

MAHAMAHOPADHYAYA

வில்வவனத்தந்தாதி.

வர் ஏந்தினுமே-அனந்த காரணங்களைச் சொல்லிச் சென்றவர் பாங்கியே வரவில்லை. (சஅ)

வந்தனந்தந்தண்டர்கோன் பூசைசெய்வில்வவ வாழ்பரணைப் பந்தனந்தந்தனில் வந்தருளென்று பரவல்விட்டுத் தந்தனந்தந்த மெனநடிப்போர்தமைச் சார்ந்தவர்கள் வந்தனந்தந்தனம் பூசுவர்சீதர் தலைவிதியே.

(இ - ள்.) வந்தனம் தந்து அண்டர்கோன் பூசைசெய்வில்வவ வாழ் பரணை - இந்நிரன் வணக்கஞ்செய்து அரசு சித்த வில்வையென்னுந் தலத்தில் வாழுகின்ற சிவபெருமானை, பந்தம் நந்து அந்தனில் வந்தருளென்று பரவல் விட்டு-பாசபந்தமானது கெட்டுப்போகுங் காலமுழுவில் எழுந்தருளிவந்து கிருபைசெய்வாயென்று வணங்குதலைவிட்டு, தந்தனந்தந்தமென நடிப்போர்தமை சார்ந்து அவர்கள்-தந்தனந்தந்தமென்ற தாளத்துடன் நிருத்தஞ்செய்யும் பரதையர்களைச்சார் தழுமடவார்களது, சந்தனம் தந்தனம் பூசுவர் சீதர்தலைவிதியே - கொங்கைகளிடத்தில் சந்தனத்தைப் பூசாநிற்பார் சீயிதென்ன காரிய மவர்கள் தலைவிதி நிருத்தபடியாம். (கக)

சீதந்தருந்தண்டலையோங்கிய வில்வைச் செல்வரொற்றைச் சீதந்தருக்குஞ்செவ்வேருக்குந் தந்தைதற் சேவிக்கநச் சீதந்தருக்கொழித் தைந்தவிப்போர்க்கொரு தின்கதியாஞ் சீதந்தருளுவர் நெஞ்சேய் யவ்வணஞ் செய்வையின்னே.

(இ - ள்.) சீதந்தரும் தண்டலை ஓங்கிய வில்வை செல்வர் - சீதம்போருந்திய சோலைகளோங்கி யிராநின்ற விழுவை - சீதந்தருவுவர், ஒற்றை சீதந்தருக்கும் செவ்வேருக்கும் - தந்த சேவிக்க நச்சி தந்தருக்கு ஒழித்த ஐந்தவிப்ப - ஒரு தின்கதியாம் சீதந்தருளுவர் - நிறப்புபொருள் ஒன்றாகிய கொம்பையுடைய விராயதலுர்த்திக்கும் - அருக்கும் பிதாவானவர் தம்மை, வணங்கியும் - தந்தன் செருக்கைக்கிழிப் பஞ்சேந்திரியங்களை விடயங் - செல்வமொட்டாமல் அடக்கவல்லவர்க் கொப்பற்ற - அடக்கித் சம்பந்தத்தை கிருபைசெய்வார் - நெஞ்சே நீ - இன்ன செய்கை-மனமே - தவ்வகையாக - உபதே செய்வாயாக. (உ௦)

வில்வவனத்தந்தாதி.

இடப்பாகமாருமை யானேசர் வில்வையரேத்தமன் றில்
கடம்பாக மாலபணி வேங்கையுங்காணசெய் நாயகனூர்
படப்பாகமாருத ளுணரவால்முன படுவிடத்தை
அடப்பாகமாருத தாககிககண்டனக் காதரவே.

(இ-ள்.) இடப்பாகமார்உமையார் நேசர்-இடதுபாகத்திலி
ருசுருமுமாதேவியாருக்கு நேசமானவா, வில்வையா-வில்வ
படகியையுடையவர், மன றில் ஏதத நடப்பாகமமால்பணி வே
ங்கையும் காணசெய் நாயகனூர்-கனகசபையில் அடியார்கடு
திகக் கிருத்தவழகு பெருமைபொருந்திய பதஞ்சலியாரும் வி
யாககிரபாதரும் தரிசிக்கசெய்த முதன்மையானவர், படப்
பாகம மாருதம் ணண் அரவால முன் படு விடத்தை அடு அப்
பாகமா அமுதாக்கிகண்டா எனக்கு ஆதரவு-படப்பாப்பைக்
சிரத்திலேயுடைய காற்றை யுணவாகக்கொண்ட சாப்பத்தி
ஞல பண்டைக்காலத்தில் பாறகடலிலுண்டாயி வாலகால்
விடத்தைப் பாகமபண்ணிய வந்தப் பகருவப்பட்ட வமுதா
கக்கொண்ட சிவபெருமான கண்டா அடியேனுக்குப் பரமக்
கோடாகவுள்ளவா, ஏ-அசை. (௨௧)

ஆதரவில்லை யென்றேங்கித் துதிப்பவர்க் காரருள்செய்
பூதரவில்லியா வில்வையில் வாழ்பவா பொற்கங்கையா
மாதரவில்லச சடிலர்முன் மாதவர் வேள்விவந்த
திதரவில்லம ருங்காததோது செமமேனியுளோ.

(இ-ள்.) ஆதரவு இல்லையென்று ஏங்கி துதிப்பவர்க்கு ஆர்
அருள்செய் பூதரவில்லியர்-வேரோராதாரமு மில்லையென்
றேக்கமுற்றத் துதிசெய்தவடியாருக்கு நிறைந்தகிருப்ப
செய்கின்ற மகமேருகிரியை வில்லாகவுடையவர், வில்வ
யில் வாழ்பவர் பொன் கங்கையாம் மாது அரவு இல்லம்
சடிலர் - வில்வையென்னுந் தலத்தி வெழுத்தருளியிருக்கும்
கடவுள் அழகிய கங்கையாகிற பெண்ணுக்குஞ் சர்ப்பத்துக்
கும் வீடாகிற வேணியையுடையவர், முன் மாதவர் வேள்வி
வந்த திதரவில் அம்ரும் கரத்து ஈந்து செம்மேனியர்- நூந்
காலத்தில் தாருகாவன விருடிகள் செய்த யாசத்திலுண்டா
கியதையை மனுப்பவதனைப் பிழைசம்பொருந்திய கைவினிட
தறிற்றாகிய சிவந்தமேனியுடையவர், ஏ-அசை. (௨௨)

வில்வவனத்தந்தாதி.

செங்கரும்பாரஞ் சொரிவில்வைநாதனைச் சேர்த்தணையாக
கொங்கரும்பாரத் தனத்தியைவாட்டுங் கொடியமதி
மங்கரும்பாரதை விட்டேகநல்ல வணமுடையீர்
இங்கரும்பாரவி வந்திடச்சேவ லிசைத்திலென்னே.

(இ-ள்.) செங்கரும்பு ஆரம்சொரி வில்வைநாதனைச் சோ
தணையா-சிவந்தகரும்புகண முத்துக்களை யுதிர்க்கின்றவயல்
களருழ்ந்த வில்வையென்னுமபதியி லெழுந்தருளிய சிவபெ
ருமானப்பொருத்தியணையாத, கொங்கரும்பு ஆர் அதனைச்
தியை வாட்டும கொடியமதி - கொங்குமுனைகையொத்த
வந்தக்கொங்கையுடைய பெண்ணை வாட்டுகின்ற கொடு
மையாகிய சந்திரனானது, மங்கு அரும் பாரதைவிட்டு ஏக
நல்ல வணமுடையீர்-கெடுதலில்லாத பூமியைவிட்டுப்போக
நல்ல வழகையுடைய பாங்குகளே, இங்குரவி அருமபா வந
திட சேவல் இசைத்தில் என் - இவவிடத்தில் சூரியனுதித
துவரச் சேவலானது கொக்கரித்ததில்லை யாதுகாரணம்,
ஏ-அசை. (உரு)

இலைநிகர்வேலனை யின்றவன்வாழ்வில்வை யேர்வரைபோ
தலைநிகரத்தல் செய்யாதுரைப்பா யொருதையலுக்கோ
வுலைநிகழும்மெழு கொத்துளம்வாடியிங் கொல்கிநின்றாய்
தொலைநிகழ்ந்தவ முற்றோய்நிற்கேது துயருறவே.

(இ-ள்.) இலைநிகர் வேலனை யின்றவன் வாழ்வில்வையேர்
வரை போதலை-இலைபோன்ற வேலாயுதத்தையுடைய முரு
கைகடவுளைப் பெற்றவனாகிய சிவபெருமான் வாழுகின்ற
வில்வையென்னுந் தலத்திலிராநின்ற வழகியமலைமினிடத்
துச் சென்றதை, நீ கரத்தல் செய்யாது உரைப்பாய் ஒரு
தையலுக்கோ-நீ மறைக்காமற் சொல்லுவா யொரு பெண
னுக்காதவோ, உலைநிகழும்மெழுகொத்து உளம் வாடி யிங்கு
ஒலி நின்றுய்-உலைக்களத்தி லிருக்கின்ற மெழுகைப்போல
மனது வரட்டமூற் திவ்விடத்திற்றுவண்டிநின்றாய், தொலை
நிகழ் நற்றவும் உற்றோய் நிற்கு ஏது துயருறவு - பூர்வத்தில்
செப்துள்ள நல்ல தலத்தையுடையவனே யுனக்குத் தன்
பஞ்சம்பலித்தேது-ஏ-அசை. (உரு)

வில்வவனத்தந்தாதி.

வேதவனத்த நெழில்வில்வவவாழும் விமலனற்ச
வேதவனத்தன் ரொழும்பரனென்னிலின் மேவுநதய
வேதவனத்தடையின்றிச்செய்வேனெற்கு வேறொருநை
வேதவனத்தங்க வுண்பேன் வரச்சொல்வை மெல்லியலே.

(இ - ள்.) வேதவனத்தன் எழில் வில்வை வாழும் விம
லன் - வேதாரண்ணியத்தையுடையவன் அழகிய வில்வை
பென்னும்பதியில் வாழுகின்ற பரிசுத்தமானவன், நல் சுவேத
அனத்தன் தொழும் பரன் என்னிலில் மேவும் தயவு ஏது -
நல்ல வெண்மையாகிய வமிசவாகனத்தையுடைய பிரமன்
உணங்குகின்ற கடவுள் எனதுவீட்டில் வருகின்ற தயவெ
ன்ன, அவனம் தடையின்றி செய்வேன் ஏற்கு வேறொரு
நைவு ஏது - அலங்கரித்தலில் தடையில்லாமல் அலங்கரித்துக்
கொள்ளுவே னினியெனக்கு வேறேயொரு துன்பயில்லை,
அ அனம் தங்க உண்பேன் மெல்லியலே வரச்சொல்வை -
அந்த அனனம் உடலிற்றங்கப் புசிப்பேன் பெண்ணே வரசு
சொல்வாயாக. (உரு)

சொல்லியநண்ப விடைகொங்கை கண்டிலை சோரந்தவெனை
நல்லியலாகத் தணிப்பதுமில்வகை யோநயந்து
பல்லியமென்று மிசைக்கும்வில்வைப்பரன் பண்டனலாப்
புலலியகாமஞ் சுடுமென்றலோசம பொறுத்தனனே.

(இ - ள்.) சொல்லிய நண்ப இடை கொங்கை கண்டிலை -
எனக் காறுதல் சொல்லிய நேயனே நான் குறிப்பித்த தலை
வியின் இடையையுந் தனங்கலையும் குறித்தறிந்தாயில்லை,
சோரந்தவெனை நல்லியலாக தணிப்பதும் இவ்வகையோ -
வாட்டமுற்றிருக்கு மென்றனை நல்லதன்மையவாகவிரும்பித்
தணிக்கின்றது இத்தன்மைதானோ, பல்லியம் என்றும்
இசைக்கும் வில்வை பரன் - பல வாத்தியங்க ளெப்போ
துங் கோஷிக்குஞ் சிறப்பினையுடைய வில்வையென்னுந் தல
த்தி லெழுந்தருளிய, சிவபெருமான், பண்டு அனலா புல்லிய
காமம் சுடுமென்று அலோகம் பொறுத்தனன் - முற்காலத்தி
லக்கினியாகச்சேர்ந்து காமவிகாரமானது கொளுத்துமெ
ன்றல்லவோ கங்கையைத் தாங்கிக்கொண்டிருந்தனன், ஏ -
அசை. (உரு),

வில்லுவனத்தந்தாதி.

பொறுத்தவித்தார மிருகவில்லன் புகழையெல்லாம்
நிறுத்தவித்தாரணி போர்மகிழ்வில்வை சிமலன் வெற்பில்
கறுத்தவித்தாரணி கூத்தலகலைனை யாமன்மெய்வேர் -
அறுத்தவித்தாரன் குடைந்தாயொருசுனைபொன்டொடியே.

(இ-ள்.) பொறுத்த வித்தாரம் மிகும் நகவில்லன் - சர
வத்தைபுர் தாங்கின வசாலமிருந்த மேருசியை வில்லாக
வுடையவன், புகழையெல்லாம் நிறுத்த இ தாரணியோர்
மகிழ் வில்வை சிமலன் வெற்பில் - கீர்த்தியையெல்லாம்
கலைக்கச்செய்த வந்த வுலகிலுள்ளோர் மகிழ்கின்ற வில்வை
பென்னுந்தலத்தி லெழுந்தருளிய கடவுளினது மலையில்,
கறுத்து அவி தார் அணி கூத்தல் கலை நனையாமல் மெய்
வோவு உறுத்த-கறுத்துத்தலைமூ மாலைபுமணிர்த வளகமூம
வஸ்திரமும் நனையாமல் தேகத்தில் வியாவையுண்டாக, வித்
தாரம் ஒன்டொடியே ஒருசுனை குடைந்தாய் - பெருமையா
கப் பிரகாசமுள்ள டோயல்களை யணிந்தவளே ஒரு சுனையி
டத்தில் ஸ்ரானஞ்செய்தா யிது புதுமையே. (உஎ)

தொடியாகநாக தரித்தவவான்றொழு நாயவெள்ளைப்
பொடியாகநாக வுரிதனைப்போர்ததிடும் புண்ணியனை
மிடியாகநாகத் துரத்திடத்தேக மெலிந்துகைந்தேன்
கடியாகநாகப் பொழில்வில்வைமேவிய காரணனே.

(இ-ள்.) தொடியாக நாகம் தரித்தவ வானொழு நாய
வெள்ளை பொடி ஆக-கங்கணமாகச் சிற்பத்தைத் தரித்தவ
னே வாணலகத்தோர் வணங்கத்தக்க விபூதியையணிந்த
திருத்தையுடையவனே, நாக வுரிதனை போர்த்திடும் புண்
ணியனே-யானையினது தோலைப்போர்வையாகத் தரித்த
புண்ணியசொருவனே, மிடியாக அ நாகம் துரத்திட தே
கம் மெலிந்து கைந்தேன் கடி - தரித்திரமாகிய வந்தக்கு
ரங்கு துரத்திக்கொண்டுவரத் தேகமான தினைத்து வருந்
தினே னதனைக்கடிந்துய்து, ஆ கம் நாகம் பொழில் வில்வை
மேவிய காரணனே-ஆச்சரவு மாகாயத்தையளவிய புண்
ணியுமாகிய சோலைக்குழந்த வில்வையென்னுந் தலத்தி
லெழுந்தருளிய காரணனே. (உஅ)

வில்வவனத்தந்தாதி.

காரணஞ்ஞரணன் கஞ்சத்திருவைக் களித்துரம்வை
நாரணன் பூரண மாயநியாப்பர னன்னுமவில்வைப்
பேரணன்மாரண மில்லாதவன்புகழ் பேசுவெள்ளை
வாரணன்சீரண வாழ்விமமையேபெற வந்திடும்.

(இ - ள்.) காரணன் ஆரணன் கஞ்சத்திருவைகளித்து
உரம் வை நாரணன் - காரணமானவன் பிரமன் தாமரை
மலரி லெழுந்தருளிய விலகருமியை மார்பினிடத்து வைக்
கும் திருமாலிவர்கள், பூரணமா அநியாப்பரன் நண்
னும வில்வை பேரணன்-நிறைவாக வறியக்கூடாத சிவபெ
ருமான் சோபொருந்திய விலவையென்னுந் தலத்தி லெழுந்
தருளிப் பெரியகடவுள், மாரணமில்லாதவன் புகழ் பேச
வெள்ளை வாரணன் சீர் அண அ வாழ்வு இமமையே பெற
வந்திடும் - அழிவில்லாதவன் கீர்த்தியைச்சொல்ல வந்திர
னது செல்வம்பொருந்திய அந்த வாழ்வான திப்பிறப்பிலே
தானே வந்துசேரும், ஏ-அசை. (உக)

வந்தருச்சித்த சகலாங்கசுந்தரி வாழ்த்தலுக்கு
வந்தருச்சித்திக டந்தருள்செய்வில்வை வள்ளனிற்கார்
வந்தருச்சித்தத்தை யொத்திடந்தோவரு கின்றதுநி
வந்தருச்சித்தஞ் செயற்கலையணி வண்டிருவே.

(இ-ள்.) வந்து அருச்சித்த சகலாங்கசுந்தரி வாழ்த்தலு
க்கு உவந்து-கிட்டி பூசைசெய்த சகலாங்கசுந்தரியினது து
திகஞ்ச சந்தோஷித்து, அரு சித்திகள் தந்தருள்செய் வில்
வை வள்ளல்- அருமையாகிய சித்திகளைக் கிருபைசெய்த
வில்வையென்னுந்தலத்தி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானது,
நிற்கு ஆர்வந்தரு சித்தத்தையொத்திடும் தேர் வருகின்
றது-உணக்கண்பைத் தருகின்ற மனதைநிகர்த்த ரதமானது
வருகின்றது, நிவந்து அருச்சித்தஞ்செய் நல்வஸ்து அணி வண்
திருவே-உயர்ந்த வணக்கஞ்செய்ய நல்லவஸ்துதந்த யணி
ந்துகொள் வளப்பமாகிய இலக்குமியே. (கௌ)

திருக்கணஞ்சேர்துத லார்வில்வையீசர் திகழ்வென்பொரு.
மருக்கணஞ்சேர்விழி யீரெற்கிடாமல் வகையற்றந்தோ
தருக்கணஞ்சேர்ந்ததென் றேயசந்தன்னைத் தழிந்துவிட்டா
அருக்கணஞ்சேத முறுமோவிதென்ன மதியுமக்கே.

வில்வவனத்தந்தாதி.

(இ - ன்.) திரு கண் அம் சேர் நுதலார் வில்வை ஈசர் திகழ் வெண்பொடி-சிறந்த றோததிரததை யழகாக நெற்றி யிலுடையவரும் வில்வையென்னுந்தலத்தி லெழுந்தருளிய வருமாகிய கடவுளினது விளங்காரின்ற திருநீறறை, மருட்கு அண நஞ்சு ஏர் விழியீர் எற்கு இடாமல் வகைபற்று அந தோ - பக்கத்தில் பொருந்திய விடத்தையொத்த வழகிய கண்களையுடைய பாங்குகளே யெனக் கிடாமல் வகையில் லாம லையோ, தரு கணம் சோந்ததென்று அசந்தன்னை தழிந்துவிட்டால் - மரத்திலிருக்கும் பிசாசம் பிடித்துக்கொ ண்டதென் ழாட்டை வெட்டிப்போட்டால், உருககணம் சேதமுறுமோ உமக்கு இ தென்னமதி-தேகத்திற் பொருந் தியகாங்கை நீங்கிப்போகுமோ வுங்களுக் கிதென்னபுத்தி, ஏ - ஈற்றசை. (கக)

மதியாறுகுடும் பிரான் திகழ் வில்வ வனத்தினெஞ்சே சதியாறுதன்னிற் செலாதின்று நீசென்று சார்ந்திறைதாள் துதியாறு வெம்பகை யுட்டெஞ்சன்மம் தொலையுநல்ல ததியாறுதலொந் டாளுமுண்டதுண்மை தக்கசெயதே.

(இ - ன்.) மதி ஆறு குடும் பிரான் திகழ் வில்வவனத்தில் றெஞ்சேசந்திரனையுங் கங்கையுந்தரித்த கடவுள் விளங்கா நின்ற வில்வவனமென்னுந்தலத்தில் மனமே, சதியாறு தன் னில் செலாது இன்று நீ சென்று சார்ந்து இறைதாள் துதி- சதிமார்க்கத்தில் நடவாது இப்போது நீ போய்ச்சாராது சிவபெருமான் றிருவடினைத் துதிப்பாய், வெம்பகை உள னீரும் சன்மம் தொலையும் நல்லததி-கொடிய பஞ்சேந்திரி யங்கனாகியபகைக ளானக்குள்ளே தீர்த்துவிடும் பிறப்பற துப்போ மிது நல்லசமையம், ஆறுதல் எந்தநாளுமுண்டு ஈதுண்மை தக்க செய்து-எக்காலமூ மோய்வுண்டு இதுண் றையானகாரியம் தக்கவையான பத்திபுரிந்து, ஏ-அசை.)

செய்தவத்தாலண்டர் தங்களைவாதிக்குங் திங்குறுஞர் நய்தவத்தானொரு சேயினைத்தந்தவ னுடும்வில்வை அய்தவத்தாறுறு. மார்க்கந்தனித்தர்த் தகங்குலினில் மெய்தவத்தானொரு இடவந்ததற்குரைந் தான்மெல்லியே,

கீல்வவனத்தந்தாதி.

(இ-ள்.) செய் தவத்தால் அண்டர்தங்களை வாதிக்கும் தீங்
சூறு சூா-செய்கின்ற தவத்தினால் தேவர்களை வாதஞ்செய்த
கொடுமையாகிய ரூபன்மன், நய் தவ தானொரு சேயினே
தந்தவன் நாமும் வில்லை அய்-நைந்துருன்றத் தா னொருபின்
னையைத் தந்தவனாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும்
வில்வையென்னுந் தலத்திலிருக்கிற தலைவன், தவத்தாறு
றும் மார்க்கம் தனிதது அர்த்தகங்குலினில் - காளுபொ
ருந்தியவழியில் தனியாக வர்த்தராத்நிரியினில், தவ மெய்
தாள் நெருந்திட வந்ததற்கு நைந்தாள் மெல்லி-மிகவுஞ் சரீ
ரமும் பாதமும் நோகவந்ததற்கு வருந்தினுள் பெண்ணான
வன், ஏ-அசை. (கூ)

மெல்லியகஞ்சனும் விண்ணுவுநீமதி விண்மணீ
துல்லியவெல்லியு மல்லியநீபல தோற்றமுநீ
மல்லியவாசம் நீமறைநீசொலு மந்திரீ
யல்லியம்பூர்தட மார்வில்வையின் நிடு மற்புதனே.

(இ-ள்.) மெல்லிய கஞ்சனும் விண்ணும் நீ மதி விண்ம
ணீ - மிருதுவாகிய தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரமணுந் திரு
மாலுந் தேவரீர் சந்திரகுரியர்களுந் தேவரீர், துல்லிய எல்
லியும் அல்லியு நீ பலதோற்றமுநீ-சுத்தமான இரவும் பசு
லுந் தேவரீர் பலகாட்சியுந் தேவரீர், மல்லிய ஓகமநீ
மறைநீ சொலும் மந்திரமீ-வண்மையாகிய வாகமங்களுந்
தேவரீர் சதுர்வேதங்களுந் தேவரீர் ஓதத்தக்க மந்திரங்களா
னவையுந் தேவரீர், அல்லியம் பூர்தடமார் வில்லை நின்றி
டும் அற்புதனே - அகவிதழ்களோடுங்கூடிய வழகியமலர்
வாவிகள்கூழ்த்த வில்வையென்னுந் தலத்தி லெழுந்தருளிய
வற்புதமானவரே. (கூ)

நினைவைத்தருதி யுனதிணைப்பாதத்தை நெஞ்சிலுன்ன
நினைவைத்தருமயன் பூசித்திடக்கதி நேரருளவோய்
நினைவைத்தருணம் தன்செய்கின்றான்சற்று நின்றிருக்கண்.
நினைவைத்தருசொற் பொலிமேவுவீல்வையிலீ நின்மலனே.

(இ-ள்.) உனதிணைப்பாதத்தை நெஞ்சிலுன்ன நினைவை
தருதி-தேவரீர் துபையதிருவடிகளை மனதில் தியானிக்க
நினைப்பைக் கொடுப்பாய், நினைவைத்து அரும் அயன் பூசித்
திட கதி நேர் அருள்வோய் - தேவரீரைவைத்து அருமை

பாகிய பிரமன் பூசைசெய்ய மோட்சத்தை நேராகக் கிரு
 அபசெய்தவனே, நில் நைவை தருணம மதன் செய்கின
 றான் சற்று நின்றிருக்கண் நினை-நிலைத்துனபத்தைச சம
 யத்தில் மன்மதன்செய்கின்றான் கொஞ்சமுனது திருநேத
 திரத்தால் நோக்கு, வைத்தருசொறபொலி மேவு வில்வை
 யில் நின்மலனே - வைக்கோல் தரப்பட்ட நெற்பொலிகள
 பொருந்திய வில்வைப்பதியி லெழுந்தருளிய பரிசுததமான
 வனே. (நடு)

மேவியநந்த விசித்திரமாக்கவி வீணர்கணமேற்
 கூவியநந்தனுங் கொண்டாடசொல்லிக குலைந்துநல்ல
 சீவியநந்தத் திரிந்துநின்றேனெழிற செங்கமல
 வாவியநந்தங்கு சீர்வில்வையாயென் மலமகற்றே,

(இ - ள்.) மேவி அநந்த விசித்திரமா கவி வீணாகள்
 மேல் - சென்று அநேக சித்திரங்கள்பொருந்தப பாமாலை
 யை யுலுத்தர்கண்மீது, கூவி அநந்தனும் கொண்டாட
 சொல்லி குலைந்து-சததித்து ஆதிசேடனும் புகழவுரைத்து
 வருந்தி, நல்ல சீவியம நந்த திரிந்துநின்றேன்-நல்ல பிழைப
 புககெடதிரிந்து நிற்கின்றேன், எழில் செங்கமல வரவி
 அனம் தங்கு சீர் வில்வையாய் என் மலமகற்றே - அழகிய
 செந்தாமரை மலர்கணிறைத்த தடாகத்தில் அமசப்பறவை
 கள்பொருந்திய சிறப்பினையுடைய வில்வையென்னுந் தலத
 திலெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமானே யெனது முமம
 வங்கனையும் களைக. (நக)

மலமாற்றிடுமூத்த மாநதிருழ்வில்வை வாழ்பரமர்
 சலமாற்றிடாத முசமுனற்பாசடை தன்சிரமேற்
 ஞலமாற்றிடக்கிள்ளி வீசமன்னுக்குங் குணத்தொன்ற
 னலமாற்றறிப்புன் கவிக்குமுவுந்தரு ணங்குவரே.

.. (இ-ள்.) மலமாற்றிடும் மா முத்தநதிருழ் வில்வை வாழ்
 பரமர் - தன்னிடத்துவந்து ஸ்ரானஞ்செய்பவர்களுது மும்
 மலத்தைபும் நீக்கும் பெருமைபொருந்திய முத்தநதியானது
 குழந்திராகின்ற வில்வையென்னுந் தலத்தில் வாழுகின்ற கட
 லுன், சலம் ஆற்றிடாத முச முனம் பாசடை தன்சிரமேல்-
 தாபத்தைத் தணிதகாத் குரங்குரனுது முற்காலத்தில் பகிய.

வில்லவனதந்தாதி.

விலைகளைத் தனது தலையின்மீது, குலம் ஆற்றிட கிள்ளி வீச மன்னாக்கும் குணத்தர்-கூட்டமாகப் பொறுக்கக் கிள்ளியெறிய வரசனாகச் செய்விக்குங் குணத்தையுடையவர், என்றன் நலம் ஆற்றல் இல் புன் கவிக்கும் உவந்து அருள் நல் குவர்-எனது நன்மையும் ஞானமுமில்லாத வற்புறான செய்புருக்குஞ் சந்தோஷித்துக் கிருபைசெய்குவர், ஏ-அசை. (௯௭)

நல்லவரம்பெறு வானரசிங்க நயந்தருச்சித் தொல்லவரம்பெருந் தண்ணருள்பெற்ற வெள்ளிகொள்வில் வல்லவரம்பெருந் கார்சடையாரொரு வண்டழையை [வை வெல்லவரம்பெனக் கொண்டுதிரிதல் வெகுசிறப்பே.

(இ-ள்.) நல்லவரம் பெறுவான் நரசிங்கம் நயந்து அருச்சித்து - நல்லவரத்தையடைய நரசிங்கமானது விரும்பிப் பூசைசெய்து, ஒல்ல வரம் பெரும் தண்ணருள் பெற்ற ஒளி கொள் வில்லை வல்லவர் - கைகூட்ட மேன்மையான பெரிய தண்ணிய வருளையடைந்த கீர்த்திவாய்ந்த வில்லையம்பதியில் எழுந்தருளிய வல்லமையுடையவரும், அம்பு எருக்கு ஆர் சடையார் ஒரு வண்டழையை - கங்கையு மெருக்கும் பொருந்திய சடையினையுடையவருமாகிய கடவுள் ஒன்றாய் வளப்பமாகிய தழையை, வெல்லவரு அம்பென கொண்டு திரிதல் வெகுசிறப்பு-வெல்லவரானின்ற அம்பென்றுசொல்லிக் கையிற்கொண்டு திரிகின்றது வெகு சிறப்பாயிருக்கின்றது, ஏ-அசை. (௯௮)

கொடிமீனவன்கரங் கொண்டைந்துபாணன்கொடியவெம்படிமீனவனக வந்தானெனக்குயில் பன்னினபைந் [பேரர் தொடிமீனவனெனக் கூடலிற்போய்மணந்துன்னிச்சொல் [தும் படிமீனவன்னிப் பொழிவாரும்வில்லைப் படித்தவற்கே.

(இ-ள்.) கொடிமீன் அவன்கரங்கொண்டு ஐந்துபாணன்கொடிய வெம்பேரர் - மீனக்கொடியை யந்த வலுமையாகிய கையிற்கொண்டு பஞ்சபாணத்தையுடைய மண்மீதின் வெவ்விதாகிய புத்தத்தை, படிமீ நவம் நக வந்தானென குயில் - பூமியின்மீது தூதனம் விளங்கச்செய்ய வந்தானென்று குயில்களானவை, பைந்தொடி மீனவனென கூடலிற்

போய் மணந்து உன்னி - பசியவனைப் பல்சளை யணிந்த பார்வதி தேவியாரைப் பாண்டியனென்று சொல்லும்படி மதகாக்குச் சென்று விவாகஞ்செய்துக்கொண்டு, உன்னி சொல்லும்படியின் அவன்னிப்பொழில் ஆரும் வில்வை படிந்தவற்கு பன்னின - நினைத்துச் சொல்லும்படியான அந்த வன்னிமரங்கள் நட்சத்திரமண்டலம்வரையி லளாவிய வில்வவனமென்னுந்தலத்தி லெழுந்தருளிய கடவுளுக்குச் சொல்லின, ஏ. அசை, (ருக)

வில்லங்கடுக்கை நதிவேய்ந்தவன்வில்லை விண்ணவன்கை வில்லங்கடுக்கை யிருவாளிவைத்தவன் வேண்டவுடன் வில்லங்கடுக்கையிற் கொண்டுண்டவனை வினாந்துதொழ வில்லங்கடுக்கையில் லாச்சீருநண்ணி விளங்கநெஞ்சே.

(இ - ள்.) வில்லம் கடுக்கை நதி வேய்ந்தவன் - வில்வமூங்கொன்றைமலராயுங் கங்கையையுஞ் சடாபாரத்திற் றரிசு தவனும், வில்வைவிண்ணவன் - வில்வையென்னுந் தலத்தி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானும், கை வில அங்கு அடுகரு ஐ இரு வாளி வைத்தவன் வேண்ட உடன் - கையினிடத் துத்தனாவும் அவ்விடத்து அடுக்கிய வழகிய பெருமைபொருந்திய பாணத்தையும் வைத்தவனாகிய திருமால் துதிக்கவுடனே, வில் அம் கடு கையிற்கொண்டு உண்டவனை வினாந்துதொழ - ஒளிபொருந்திய கடலிற்றோன்றியவிடத்தைக் கையினால் வாங்கிப் பொசித்தவனுமாகிய கடவுளைத் தரிசுமாய் வணங்க, இல்லங்கள் துக்கு இல்லா சீரும் நண்ணி விளங்க நெஞ்சே - வீடுகளுங் கீழ்மைத்தனமில்லாத சீராயும்பொருத்தி விளங்குவாயாகமனமே. (சு0)

எகம்பத்தாணநல் வில்வையில் வாழ்கின்ற வீசனையன் பாணம்பத்தாண யுரிசானென்றுன்னிப் பணித்தெழுந்த நாணம்பத்தாணந் தெழுந்தோடாதவர் நாய்நரியின் நெகம்பத்தாணந் தெடுத்தவனத்திற் றிரிசுவரே.

(இ - ள்.) எகம்பத்தாணந் எல் வில்வையில் வாழ்கின்ற நகண அன்பா - திருவேகம்பமென்னுந் தலத்தையுடையவரும் நல்ல வில்வையில் வாழ்கின்றவருமாகிய சிவபெருமானைப் பத்தியாக. கம்பத்தாணந் யுரிசானென்று உன்னி பணித்து

எழுத்து-கட்டுத்திறிடை யுடைய யானைத்தோலைப் போர்த்தவ
னையென்று நினைத்து வணங்கிநின்று, நாகம்ப ஐந்தெழு
த்து ஒதிடாதவர் நாய் கிரியின் - நார்த்தமும்ப பஞ்சாக்கரத்
தைச் செபிக்காதவர்கள் நாய்நரிகளின், தேகம் நைந்து
பத்தா எடுத்தது வனத்தில் திரிகுவர்-சடலம்வருந்திப் பத்து
தரமாகவெடுத்தக் காட்டில் திரிகுவர், ஏ-அசை, தன்-சா
ரியை தானென்று நீட்டல் விகாரமாயிற்று. (௧௧)

திருவம்பரவு மெழில்விலவ்வ வாழ்பவன் தீங்குறுஞர்
கருவம்பரவுத வில்லாதயில்விட்ட கந்தன் தந்தை
மருவம்பரவுத வில்லாதவெண்ணை வலிந்துதன்பொற்
பெருவம்பரவிர்த்த தாடொழுவைத்ததென் பேசுவனே.

(இ - ள்.) திருவம் பரவும் எழில் வில்வை வாழ்பவன் -
இலக்குமியானவன் புகழ்மழகையுடைய வில்வையென்னு
ந்தலத்தில் வாழுகின்ற சிவபெருமான், தீங்குறு ஞர் கருவம்
பரவுதலில்லாது அயில்விட்ட கந்தன் தந்தை - கொடு
மையையுடைய ரூரபன்மனது சனனம் விரியாது வேலா
யுதத்தைச் செலுத்தின குமார்க்கடவுளுக்குத் தகப்பன்,
மருவு பரவுதலில்லாத எண்ணை-பொருந்திய வணங்குதலில்
லாத வமயேனை, வலிந்து தன்பொற் பெரு வம்பு அரவின்
தத்தான் தொழுவைத்தது என்பேசுவன் - தடுத்து தனது
பொன்போன்ற மிருந்த வாசனையையுடைய தாமனாயாகிய
திருவடியை வணங்கும்படிவைத்ததை யென்னசொல்லுவ
ன், ஏ-அசை, அம்-சாரியை. (௧௨)

பெசிவருடருந் தில்லைகுடந்தை பிரமபுரம்
காசிநர்காளத்தி யண்ணுமலைதந்திக காக்கடவுர்
ஆசிவருங்கச்சி கூடன்மருதூ ரரசவனந்
தாசிமிருந்த கமலைவில்வைப்பான் றுணங்கனே.

(இ-ள்.) வில்வை பரன் தானங்கள் - வில்வையென்னும்
பதியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானது தலங்கள், பேசில்
அருள் தரும் தில்லை குடந்தை பிரமபுரம் - சொல்லுமிடத்
திற் திருப்பெய்யுஞ் சிதம்பரம் குடமக்கு சீர்காழி, காசி
நல் காளத்தி அண்ணுமலை தந்திக்கா கடவுள் ஆசில் அரும்
கச்சி கூடல் மருதூர் அரசவனம் தாசிமிருந்த கமலைவாசர.

வந்திழையாயொர் பாகத்தில்வைத்தவ னெண்ணுமன்
போந்திழையாயரு னென்றவர்க்கீயும் புராரியமர் [பால்
சார்திழையார்முற்ற மார்வில்வைநாதன்பின் சார்ந்திடுபெண்
சார்திழையாமற் சுரந்தண்மையாகுக கார்துளித்தே.

(இ-ள்.) வந்திழையானே ஓர்பாகத்தில் வைத்தவன் எண்
னும அன்பால் - தாங்கிய வாபரணத்தையணிந்த வுமாதே
வியாரை யோர்பாகத்தில்வைத்த கடவுளானவரும் நினைக்
கின்ற பத்தியினால், போந்து இழையா அருளென்றவர்க்கு
பயும் புராரி அமர் - வந்து கிருபையைச் செய்வாயென்ற
வர்களுக் கருனைக்கொடுக்குந் திரிபுரதகனருமானவ ரெழுந்
தருளிய, சாந்து இழை ஆர் முற்றமார் வில்வை நாதன்பின்
சார்ந்திடுபெண் - சுன்னச்சாந்துபூசியிருக்கின்ற வரிய வுப
நிகைககையுடைய வில்வேசன் பின்னால் சென்ற பெணளுண்
வள், காந்து இழையாமல் சுரம் தண்மை ஆகுக கார்தளி
த்தி-சுருவடைந் தினைக்காமல் பாலைநிலமானது மழைவரு
ஷித்துக் குளிர்ச்சியாயிருக்க, ஏ-அசை. (சஅ)

காரானைத்தோலி னுரியானையன்பர் கருதுதில்லை
பூரானைத்தோய முறுசடையானை யொளிருகொன்றைத்
தாரானைத்தோத்திரத் துக்குவப்பானைச் சதுர்பெருகு [யே.
சீரானைத்தோரண வாய்வில்வையானைவைத் தேன்சிற்தை

(இ-ள்.) காரானை தோலினுரியானை அன்பர் கருது தில்
லையூரானை-கரியகிறமுள்ள யானையினது தோலைப்போர்தத
வனை அடியார்கள் தியானிக்குஞ் சிதாகாசத்தையுடைய
வனை, தோயமுறு சடையானை ஒளிரு கொன்றைத்தாரானை
தோத்திரத்துக்கு உவப்பானை - கங்கைபொருந்திய சடாபா
ரததையுடையவனை வினங்குகின்ற கொன்றை மலர்மலை
பையுடையவனை அடியார் துதிக்குச் சந்தோஷிக்கின்றவ
னை, சதுர்பெருகு சீரானை தோரணவாய் வில்வையானை
சிற்தைவைத்தேன்-சதுர்மிருந்த சிறப்பாகிய விடபவாகனத்
தையுடையவனை தோரணங்கனிநைந்த வாயிலையுடைய வில்
வைப்பதியையுடையவனை மனத்தி லெழுந்தருளப்பண்ணி
டுனன், ஏ-அசை. (சக)

வைத்தவனங்க ணிநைவில்வைத்தேவனை வந்தித்தாந
வைத்தவனத்துடைத் தண்ணிருளார்ந்திங்கு வாழ்வனசன்

வைத்தவனந்துடை யான்றொழுதேத்து வளத்தைந்நி
வைத்தவனந்தலில் லாததிருவை மதித்தனமே.

(இ - ள்.) வைத்த வனங்கள் நிறை வில்வைத்தேவனை-
தழையும்படவைத்த நந்தவனங்க ணிறைந்திராநின்ற வில்
வைப்பதியி லெழுந்தருளிய கடவுளை, வந்தித்து நவை தவ
னம் துடை தண்ணருள் ஆர்ந்து இங்குவாழ்-வணங்கிக் குந்
றமாகியவாசையைநீக்கு ருளிர்ச்சிபொருந்தியவருளைப்பெற்
றிவ்விடத்து வாழ்வாயாக, வனசன் வை தவ நந்துடை
யான் தொழுதேத்து வளத்தை - பிரமனும் பழிப்புக்கெடச்
சங்கையுடைய திருமாலும் வணங்கித் துதிக்காநின்ற வளப்
பத்தை, நல் சிவை தவம் நந்தலில்லாத திருவை மதித்த
னம் - நல்ல வுமாதேவியாரது தவத்திற்குகந்து கெடுதலில்
லாம விடப்பாகத்தில்வைத்த சிறப்பை மதித்தனம், ஏ -
அசை.

(10)

திருவாதிரைத்தினமஞ்சனங்கொள்கின்றசெல்வன் வில்வை
மருவாதிரைக்கங்கை சூடும்பிரானடி வாழ்த்தவுடன்
சருவாதிரையறச் செய்திடுவாண்கொடுங் காலனாயி [னே.
ரொருவாதிரையென் றொலிகழற்கால்கொண் டிதைத்தவ

(இ - ள்.) திருவாதிரைத்தினம் மஞ்சனங்கொள்கின்ற
செல்வன்-திருவாதிரை நட்சத்திரநாளில் அபிஷேகந் கொ
ள்ளுஞ் செல்வத்தையுடையவன், வில்வை மருவா திரை
கங்கை சூடும் பிரான் அடி வாழ்த்த-வில்வைப்பதியில் பொ
ருந்தி யலைகளையுடைய சங்கையைத் தரிக்கும் கடவுளது
திருவடியைத்துதிக்க, உடன் சரு வாது இஊர் அறச்செய்
திடுவான்-உடனே சன்னமாகிற வாதினதிருப்பை நீங்கும்
படி செய்வான், கொடும் காலன் உயிர் ஒருவாதிரையெ
ன்று ஒலி சமூல் கால்கொண்டு உதைத்தவன்-கொடிய விய
மன தான்மா நீங்கும்படி கடலென்றுசொல்லச் சத்திக்கும்
வீரகண்டாமணியையுடைய திருவடியைக்கொண் டிதைத்
தவன், ஏ-அசை.

(11)

வன்னஞ்சுகந்துண்ட மாவில்வைவாணற்கு மாதுதன
கன்னஞ்சுகணபனி நீருகவாழிக் கலுழ்ந்தொரிரா [வ்வாம்
பன்னஞ்சுகமென் திருந்தனனென்றென்றன் பண்பையெ
உன்னஞ்சுகநியிப் போதேபநந்துசென் றோதுவையே.

வில்வவனத்தந்தாதி.

(இ-ள்.) வன்னஞ்சு உகந்து உண்ட மா வில்லை வான
ற்கு - வலிமையுள்ளவிடத்தைச் சந்தோஷித்துப் பொசித்த
பெருமைபொருந்திய வில்லையம்பதியில் வாழும் கடவுளு
க்கு, மாது தன் அகன் நஞ்சு கண்பணிநீருக வாழி கலுழ்
ந்து ஓர் இரா - பெண்ணானவள் தனது மனதுவருங்கி கண
களிடத் திடைவிடாது நீரைச்சிந்தி வாட்டமுறமுதோ ரிரா
வானது, பன்னு அஞ்சு உகமென்று இருந்தனளென்று என்
றன் பண்மை யெல்லாம்-சொல்லு மஞ்சுகமாயிருக்குதென்
றிருந்தாளென்று எனது தன்மையையெல்லாம், உன்னு
அஞ்சுகம் ஓ இப்போதே பறந்துசென்றோதுவை-நினைக்கத்
தக்க கிளிப்பிளியே நீ யிககணமே பறந்துபோய் சொல்
வாயாக, ஏ-அசை. (௫௨)

பறந்திருக்குஞ்சடை யானையுமையவள் பாகத்தனைச்
சிறந்திருக்கும்புகழ்ச் செல்வனைவில்லையிற் சேர்பரனை
மறந்திருக்கும்பவ மாறத்துதிக்க வகையற்றந்தோ
திறந்திருக்கும்மட வார்க்கழிவோரை யிகல்கித்தமே.

(இ-ள்.) பறந்திருக்கும் சடையானை உமையவள் பாகத்
தனை - விளங்கியிருக்குஞ் சடையையுடையவனும் பார்வதி
தேவியாரை யிடதுபாகத்தில் வைத்தவனும், சிறந்து இருக்
கும் புகழ் செல்வனை வில்லையிற் சேர்பரனை - சிறப்புற்
திருக்கு மிருக்குவேதமும் புகழப்பட்ட செல்வத்தைபுடைய
வனும் வில்லைபென்னும்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்றவ
ருமாகிய சிவபெருமானை, மறம் திருக்கு பவம் மாற துதிக்க
வகையற்று அந்தோ - கொலையுமாறுபாடுஞ் சன்னமு நீங்
கும்படித் தோத்தரிக்க வகையில்லாமலையோ, திறம் திருக்கு
மடவார்க்கு அழிவோரை சித்தமே இகல் - வலுமையாகிய
கண்களையுடைய மந்தர்களுக்காக மனமழிகின்றவர்களை
மன்னு பகைய்பாய். (௫௩)

இகலற்றிடச்சித் தசன் பூசைசெய் வில்லை யிசனல்ல
புகவுற்றனனும்பு கால்வான்மன்னுக்கலக் கும்பரமன்
புகவுற்றவேறொரு தேத்தொழுந்தப்பதம் புகருவரோ
புகவுற்றதெக்க கிரயத்திலாழ்நுவர் மெய்க்மெய்க்மையே.

(இ-ள்.) இகலற்றிட சித்தசன் பூசைசெய் வில்லை ஈசன்
புகவுற்றனும்பு கால்வான்மன்னுக்கலக் கும்பரமன்
புகவுற்றவேறொரு தேத்தொழுந்தப்பதம் புகருவரோ
புகவுற்றதெக்க கிரயத்திலாழ்நுவர் மெய்க்மெய்க்மையே.

வல்லவனத்தந்தாதி,

மூர்தருளிய கடவுளானவரும், 'நல்ல பகல் அல்தனல் அம்பு
கால் வான் மண ஆ கலக்குமபரமன் - நல்லபகலு மிருளு மகி
னியுஞ் சலமும் காற்று மாகாயமும் பூமியுமாகக் சலந்திரா
நின்றவருமாகிய சிவபெருமானை, புசலற்று வேறொரு தே
தொழுதால் பதம் புக்குவரோ - அடைக்கலமபுகாமல் வேறே
யொருதெய்வத்தை வணங்கினால் பதவியிற் சேர்வார்க
ளோ, மிகு அலல் தடுக்க நிரயத்தில் ஆழ்குவர் மெய்ம்மெய்
மை - மிகுந்த துன்பத்திடுத்துநிற்க நரகததிலமிழ்வார்க ளுண்
மை யுண்மை, ஏ - அசை. (104)

மெய்யைச்சதமென வெண்ணிப்பலபொருள் வேர்வைமிக
மெய்யைச்சதம்பொய்மை யென்றுரைத்தீட்டிலைமடவார்
மெய்யைச்சதமென் றெணிக்கெடுவரால்வலை மேயுவனே
மெய்யைச்சதமுயா பொன்றறியாதம் விதியிதுவே.

(இ - ள்.) மெய்யை சதமென எண்ணி பலபொருள் வேர்
வை மிக - தேகத்தை நிலையென்றுநினைத் தநேக திரவ
யங்களை வியர்வையான ததிகரிக்க, மெய்யை சதம் பொய்
மை என்று உரைத்து ஈட்டி விலைமடவார் - உண்மையை
யெல்லாம் பொய்யென்றுசொல்லிச் சம்பாதித்துப் பரத்
தையரது, மெய்யை சதமென்று எணி கெடுவார் வில்லை
மேயுவனே - சொல்லே யுறுதியென்று நினைத்துக் கெட்டுப்
போவார்கள் வில்லைப்பதியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமா
னே, மெய் ஐச்ச அதம் உயர்வு ஒன்று அறியார்தம் விதி
இதுவே - மெய்யெழுத்து உயிரொழுத்து இழிவு மேம்பாடு
ஆகிய விவைகளிலொன்று மறியாதவருடைய முறைமை
யில்வளவேயாம். (105)

விதிக்குமரிக்குமெட் டாப்பரன்சொல்லருமெய்யன்பர்செய்
துதிக்குமரிக்கும் வினையென்பனுவற்குஞ் சொல்லியுடன்
நதிக்குமரிக்கு முமைபாட்டுமன்புற நந்ததியை
விதிக்குமரிக்குலஞ் சேர்பொழிவ்குழுவில்வை வித்தகனே.

(இ - ள்.) விதிக்கும் அரிக்கும் எட்டா பரன் சொல்லரு
மெய்யன்பர் செய் - பிரமனுக்குத் திருமாலுக்கு மானிடர்க
டாத சிவபெருமான் சொல்லுதற்கரிதான வுண்மைமிகிய
வடியார்கள் செய்கிற, துதிக்கும் அரிக்கும் வினையென் பனுவ
வற்கும் சொல்லி - தோத்திரத்துக்கும் கெடுக்காமலின்ற வினை

வில்வவனத்தந்தாதி.

வயயுடைய வடியேன்செய்த பாமலைக்கும் புதழ்த்து, உடன் நதிக்குமரிக்கும் உமையாட்கும் அன்புற கல் கதையை. உடனே கங்காதேவியாருக்கும் பார்வதிதேவியாருக்கு முவ கையுண்டாக நல்ல பதவியை, விதிக்கும் அரிக்குலம் சோ பொழில் சூழ் வில்வை வித்தகன்-வணடுக்கட்டங்கள் பொருத்திய சோலைகள்கூழ்த்த வில்வையம்பதியி லெழுந்தருளிய கடவுள் நிச்சயிக்கும், ஏ-அசை. (௫௬)

வித்தந்தியானமன் பர்க்கருள்வோனெழில் வில்வையனைங் கைத்தந்தியான் றந்தை சுந்தரனேத்திடக் கார்சூழவில் அத்தந்தியான விருள்சென்றதன் பொன் னடிமலரன் பைத்தந்தியான முயச்செய்வன்வேதப் பரம்பொருளே.

(இ-ன்.) வித்தம் தியானம் அன்பர்க்கு அருள்வோன் எழில் வில்வையன் - ஞானமுஞ் சிந்தனையு மடியார்களுக் குக் கிருபைசெய்கின்றவரும் அழகுபொருத்திய வில்வைப் பதியையுடையவருமாகிய கடவுள், ஐங்கை தந்தியான் தை சுந்தான் ஏத்திட கார்சூழல் இல்-ஐந்துகையையுடைய யானைமுகக்கடவுளுக்குப் பிதாவானவரும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் துதிசெய்ய கரிய கூந்தலையுடைய பரவையரது வீட்டிற்கு, தியான அத்தவிருள் சென்ற தன்பொன் அடிமலா-கொடுமையுள்ள பாதிராத்திரியிற் றாதாசச்சென்ற தனது பொன்போன்ற பாதமலரிடத்து வைக்கும், அன்பை தந்து இயானும் உயச்செய்வன் வேதப்பரம்பொருள் - பத்தியைக் கொடுத்து அடியேனுங் கடைத்தேறச்செய்வான் மேலாகிய பரம்பொருளாகவு முன்னவன், ஏ - அசை. (௫௭)

வேதனையேதா வென்றனைச்சூழ விரும்புமுன்றன் காதனையேதா மொன்றறியாவின் யேகயவோர் தினையேதா மாக்காவெனவயன் செப்புமவில்வை காதனையேதாப் பூச்சாத்நின்று நலின்றனனே.

(இ-ன்.) ஏ தாமொன்று அறியாவின்யே - தாதாமறி யாத ஏ தினையே, வேதனையே தா ளன்றனைச்சூழ விரும் பும் உன்றன் காதல் கை-துன்பத்தையேகொடுக்க வென் னைச்சூழ்த்துகொள்ள விச்சிக்கு முன்னுடைய வாசையை யொழித்தவிடு, கயவோர் தி-கீழ்க்கணக்கொருதது, தினையே தாமா காவென அயன் செப்பும் - தன்னையே கிரம

வில்வவனத்தந்தாதி.

மாக விரட்சிப்பாயென்று பிரமன் சொல்லித்துதிக்கும்,
வல்லை தாதனையே தரு அ பூச்சாததி நின்ற நவ்ன்றன்-
வல்லை பதியி லெழுந்தருளிப் சிவபெருமாளையே மரத்தி
வருக்கு மந்தமலர்களா வருச்சித்து நிலைபாக நின்று துதித்த
வன், ஏ - அசை. (ருஅ)

நின்றவனங்கி மலையுருவாய்நெடு நாள்ளவுஞ்
சென்றவனங்கிரு நற்பரிகொண்டுமுன் மென்னனுழை
ஒன்றவனங்கிழித் தோடுஞ்செய்குழ்வில்லை யோங்குமெம்
மன்றவனங்கிளா தாளபாடச்செனம் வழக்கறுமே. [மான்

(இ - ள்.) அங்கிமலையுருவாய் நெடுநாள்ளவும் நின்றவன்-
அககினிமலை வடிவாக வநேககாலம்வரையில் நிலையாக
நின்றவன், அங்கு இரு நற்பரி கொண்டு முன் தென்னனு
ழை சென்றவன்-அவ்விடத்துப் பெருமைபொருந்திய நல்ல
குதிகாகளை நடத்திக்கொண்டு முற்காலத்திற் பாண்டியனி
டத்திற் போனவன், ஒன்ற வனம் கிழித்து ஓடிக் செய்
குழ் வில்லை ஒங்கும் எம்மான் - பொருந்தச் சலமானது
கிழித் தோடுகின்ற வயல்நிலங்கள் சூழும் வில்லைப்பதியி
லெழுந்தருளிப் வெமது கடவுளது, மன்ற வனங்கிளா தாள்
பாட செனம் வழக்கறும் - மிகவு மழுவியளங்காரின்ற திரு
வடிகளைத் துதிக்கப் பிறப்பாகிற வழக்கு நீங்கும், ஏ-அசை.

அறுகாறுதிங்க ளணிந்தவன்வில்லை யரனடியை
அறுகாறுதிக்கு நாய்க்கிளையாகின்ற வாகத்திச்சை
அறுகாறுதிசன னைக்கடருண்டி யறைவரிய
அறுகாறுதின்பொழில் சூழ்கயிலைக்கதி யண்ணுவையே.

(இ-ள்.) அறுகு ஆறு திங்கள் அணிந்தவன் வில்லை அரன்
அடியை - அறுகையும் ஆற்றையுஞ் சந்திரனையுந் தரித்த கட
வுளும் வில்லைப்பதியி லெழுந்தருளி யிருக்காின்றவருமா
கிய சிவபெருமானுடைய பாதத்தை, அறுகால் துதி கழு
நாய்க்கு இளையாகின்ற ஆகத்து இச்சை அறு காறுதி-ஆறு
காலமும் துதிப்பாய் கழுருக்கும் நாய்க்கு யினையாகின்ற
தேகத்தினுசையை யகற்று காறியுமி, சன்னக்கலை தா
ண்டி அறைவரிய அறுகால் து தின்பொழில் சூழ் கயிலைக்
கதி அண்ணுவை-சன்னசாகரத்தை நீங்கி சொல்லற்கரிய

கலைவனதநதாதி.

(இ-ள்.) சீரலைவாய் அமர் சேந்தனை பெற்றவன் - திருச் சீரலைவாழென்னுமபதியி லெழுந்தருளியிருக்கும் முருகக்கடவுளை யின்றவன், செம முத்தம் மினுசு ரா அலை வாய் கடலுக்கும் புவி போற்ற திகழும் வில்லை சோ அலை வாயற சோ பரன் - செவ்விதாகிய முத்தங்கள் மிருசாரினற குளிர்த்த வலைகளையுடைய சமுத்திரஞ்குழந்த வுலகத்தாழ்த்திக்க விளங்காநின்ற வில்லைப்பதியில் சிறப்பானது கெடுதலில் லாமல் பொருந்திய கடவுளது, சேவடி சிந்தை வைத்தேன் சீர் ஆல் ஐ வாய் நமன் அஞ்சுவன் சேட்டையும தேடிவன் - திருவடியை மனதில்வைத்திருக்கின்றேன் சதாயுதததையு யிருண்ட நிறத்தையு மழகாகவாய்ந்த வந்தகளுனவன் பயப்படுவன் மூதேவியுந் தேடாள், ஏ-அசை. (சுரு)

தேடுதவத்தர்க்கு மெட்டாககதிவந்தி சேரவந்த
காடுந்தவத்தற்குத் தாவெனக்கேட்டவர் நாளும்மன்றில்
ஆடுந்தவத்தர் குரான்மரமார்வில்லை யண்ணலன்றிப்
பாடுந்தவத்தற்குத் தொண்டனென்றோதப் பணிந்திலனே.

(இ-ள்.) தேடும் தவத்தர்க்கும் எட்டா கதி வந்தி சேர-
தேடுகின்ற தபகளுக்கு மெட்டக்கூடாத மோக்கத்தை
மலடியானவளடைய, அந்தநாள் து தவ தற்கு தாவென.
கேட்டவர் நாளும் மன்றில் ஆடுந்து அ அத்தா - அக்காலத்
தினுணவாகிய பிட்டமுதை மிகவுந் தனக்குக்கொடுவென்று
கேட்ட கடவுள் நான்தோறும் பொன்னம்பலத்தில் நிருத்
தஞ்செய்யாநின்ற அந்த சிவபெருமான், குரால்மரம் ஆர்
வில்லை அண்ணலன்றி பாடும். த அத்தற்கு தொண்டனென்
றோத் பணிந்திலன் - குரால் விருட்சங்கள்பொருந்திய வில்
வைப்பதியி லெழுந்தருளிய கடவுளையல்லாம வுழிந்துபோ
கும் பிரமனது தந்தையாகிய திருமாலுக்கு அடியானென்று
சொல்லும்படி யவனைப் பணியமாட்டேன், ஏ-அசை. (சுசு)

பணிவேங்கைகண்டு, மன்றுண்டஞ்செய்த பண்ணவநல்
அணிவேங்கைகூழ்நிலைவ வாழ்பரவைம்பொறி யாலழிந்த
திணிவேங்கையன்றி மூன்கூழ்புத்தஞ்செய்ததுபோல்
தணிவேங்கைநீங்க வுளித்திவாழெனத் தியாகியே.

(இ-ள்.) பணி வேங்கை கண்டபின் மன்றுன் னடஞ்செய்த
ண்ணவ அஞ்சலியும் விரகத்திரபாதநுந் தரிசிக்கக் கன

வில்வவனத்தந்தாதி.

கசபையில் திருத்தம்புரிந்த கடவுளே, நல் அணி வேங்கை
 சூழ் வில்வை வாழ்பர - நல்ல வழகாக வேங்கைமரங்கள்
 சூழுகின்ற வில்வைப்பதியில் வாழுஞ் சிவபெருமானே, ஐம்
 பொறியால் அழிந்து திணி வேம் கையன்றனை முன் சரும்
 புட்கு அருள்செய்ததுபோல்-பஞ்சேந்திரியங்களினால் கெட்
 டுப பலத்தோடுவேகும் வஞ்சகனை முற்காலத்தில் கரிக்குரு
 விக்குக கிருபைபுரிந்ததுபோல, தணிவு ஏங்கைநீங்க அளித்த
 திடுவாய் எந்தயாநிதியே - தணிவாக ஏக்கம்நீங்கக் காப்பாற்
 துவா பெங்கள் தயாளமுள்ள திரவியமே. (சுஎ)

நிதியேகதிதரு நின்மலனேபழி நேரத்தென்னன்
 றுதியேகதிக்கவர் தாள்சுயம்பேதொண்டர் சூழும்வில்வைப்
 புதியேகதி கமையாள்தலைவ பரதவிக்க
 விதியேகதியென் றுனைத்தொழுவேற்கும் விளம்புவையே.

(இ - ள்.) நிதியே கதி தரும் நின்மலனே - திரவியமே
 மோகூத்தைக்கொடுக்கும் பரிசுத்தவானே, பழி நேர தெ
 ன்னன் றுதியே கதிக்க வந்து ஆள் சுயம்பே - பழிசம்பவிக்
 கப் பாண்டியன் செய்யுந் தோத்திரமானது சிறக்க வெழுந்
 தருளிவந்து கிருபைசெய் திரகூழ்க்குஞ் சுயம்புவானவனே,
 தொண்டர் சூழும் வில்வைப்பதி ஏக திகழ் உமையாள்
 தலைவ - அடியார்கள் சூழுகின்ற வில்வைப்பதியி லெழுந்தரு
 ளிய வொப்பற்றவனே வினங்காநின்ற பார்வதி தேவியா
 ருக்கு நாயகனே, பரதவிக்க கதியென்று உனை தொழுவே
 ர்கும் விதியே விளம்புவை-வருந்த வடைக்கலமென்று தே
 வரீனா வணங்குகின்ற வழியேனுக்கு மூழ்வினைவந்தனுருமா
 விதைச் சொல்வாயாக, ஏ - அசை. (சுஅ)

விளக்கடுக்கைக்கங்கைசூழும்பிரான் வில்வைமேவுபெம்மான்
 வளக்கடுக்கண்டன் மலைமங்கைபாகன் மலரடியை
 யுளக்கடுப்பாறத் துதித்திலிந்தாய் னுதார்த்தன்
 வளக்கடுப்பார்மெய்யை வைத்திருமந்தக னுண்டுவே.

(இ-ள்.) விளம் கடுக்கை கங்கை சூழும் பிரான் வில்வை
 மேவு பெம்மான்-விளவுக் கொன்றையுங் கங்கையுந் சடா
 பாரத்தில் தரிக்குங் கடவுளும் வில்வைப்பதியி லெழுந்தரு
 ளிய பரமனும், வளம் கடுக்கண்டன் மலைமங்கை பாகன்

வில்வவனத்தந்தாதி.

மலரழியை-வளமையாகிய சமுத்திரத்திலுண்டான வ்ஷித்
தைக் கண்டத்தில் வைத்தவரு முமாதேவியாருக் கிடப்பா
சுத்தைக் கொடுத்தவருமாகிய சிவபெருமானது மலர்போ
ன்ற பாதத்தை, உளம் கடுப்பு ஆற துதித்திலிர - மனத்திற்
பொருந்திய வருத்தத்தணிய துதிக்கமாட்டாதவர்களே நீங்
கள், தாயின் உதரத்தனில் அளம் கடுப்பா மெய்யை அந்த
கன் ஆண்டிட வைத்திரும-தாய்வயற்றில் நெருங்கிய கொ
திக்கின்றமெய்யை யியமனனும்படி வைத்திருங்கள், ஏ -
அசை. (சுச)

அந்தகனஞ்ச வுதைத்தவவில்வை யரதிரையார்
அந்தகனஞ்சங் குடித்துச்சுரரை யளித்தவனே
அந்தகனஞ்சங் குனக்களித்தேனினி யாரணனால்
அந்தகனஞ்சட லஞ்செட்டியாதெற் கருளுவையே.

(இ-ள்.) அந்தகன் அஞ்ச உதைத்தவ வில்வை அர-இய
மன் பயப்படும்படி யுதைத்தவனே வில்வைப்பதியி லெழுந்
தருளிய சிவபெருமானே, திரையார் அந்த கல் ஞ்சுவரு
டித்து சுரரை அளித்தவ-சமுத்திரத்தில் அந்த கல்லென்றசத்
த்தேவோடுவந்தவிடத்தையுண்டு தேவர்களை யிரகூடித்தவனே,
நேயந்தக நஞ்ச உனக்கு அளித்தேன் இனி ஆரணனால்-
அன்பைத் தருகியாகவருந்தித் தேவர்களுக்குக் கொடுத்தே
னினிமேல் பிரமனால், அந்தம் கனம் சடலம் செட்டியாது எற்
கருளுவை - அழகிய கனத்ததேகத்தைப் படைக்காமலிருக்
கும்படி யடியேனுக்குக் கிருபைசெய்வாய், ஏ-அசை. (எ)

அண்டங்கடாவுஞ் சிகிரிகளோங்கி யணிசெய்வில்வைக்
கண்டங்கடாருங் கடவுளைப்போற்றிக்கன் மந்தோலத்தால்
தண்டங்கடாத்திரி சூலத்துடன்வருஞ் சண்டனுயிர்
கொண்டங்கடாந் வதைப்பிரியான்புகழ் கூடிமே.

(இ-ள்.) அண்டங்கள் தாலும் சிகிரிகள் ஓங்கி அணிசெய்
வில்வை - அண்டங்களை யளவுகின்ற கோபுரங்களோங்கி
பழகைச்செய்கின்ற வில்வைப்பதியி லெழுந்தருளிய, கண்
டம் கடு ஆரும் கடவுளை போற்றி கன்மம் தொலைத்தால் -
கழுத்தில் விடம்பொருந்திய சிவபெருமானைத் துதித்துப் பூர்
ணகன்மத்தை நீக்கினால், தண்டம் கடா திரிகுலத்து உடன்

வரு சண்டன் - கதை எருமைக்கடா திரிசூலம் இவைகளுடன் வராநின்ற வியமன், உயிர கொண்டு அங்கு அடாத உதை புரியான் புகழ் கூடிடும் - ஆன்மாவைப் பிடித்துக் கொண்டிபொய்விடத்துச் செய்யத்தகாத வதையைச் செய்யமாட்டான் கீர்த்தியுண்டாகும், ஏ-அசை. (எக)

புண்ணியகண்ணிரு நான்குடையோனரி போகிவிண்ணோர் நண்ணியகண்ட பரிபூரணனென நாத்தழும்ப வெண்ணிபகததில்வைத் தேத்திடுநாத வெழில்செய்வில்வையண்ணியகங்கா தரநின்சரணுக் கடைக்கலமே.

(இ - ள்.) புண்ணிய கண்ணிருநான்குடையோன் அரி போகி விண்ணோர் - புண்ணியனே யெட்டுக்கண்களையுடைய பிரமனார் திருமாலு மிந்திரனுத் தேவர்களும், நண்ணி அகண்ட பரிபூரணனென நாத்தழும்ப - பொருந்தி யெங்குநிறைந்த பரிபூரணனென்று நாவானது தடிப்பேற, எண்ணி அகத்தில் வைத்து எத்திடும் நாத-நினைத்து நெஞ்சத்திருத்தித் துதிகஞாதனே, எழில்செய் வில்வை அண்ணிய கங்காதர நின்சரணுக்கு அடைக்கலம் - அழகுபொருந்திய வில்வைப்பதியி லெழுந்தருளிய கங்காதரனே நின்றிருவடிக கடைக்கலம், ஏ-அசை. (எஉ)

அடைக்கலந்தாவெனத் தொண்டர்களேத்துறு மண்ணல்லி நடைக்கலந்தாவலொடுகற்குமன்னமுநாணுமின்னே [ல்வை தொடைக்கலந்தானசையாதணையேமதன் சோபமுற்றுக் கிடைக்கலந்தாதைத்து பாணந்தொடுத்தனன் கேள்வியற்றே.

(இ-ள்.) அடைக்கலம் தாவென தொண்டர்கள் எத்திறும் அண்ணல் வில்வை - புகலிடங் கொடுவென்றடியார் கடுதிக்காநின்ற சிவபெருமானெழுந்தருளிய வில்வைப்பதியிலிராநின்ற, நடை கலந்து ஆவலொடு கற்கும் அன்னமும் நானும் மின்னே - நடையைச்சேர்ந்தாசையோடு கற்றுக்கொள்ளாநின்ற வன்னப்பறவையும் வெட்கமடையும்படியான பெண்ணே, தொடைக்கலம் அசையாது அணையேம் மதன் சோபமுற்று - ஆபரணங்க ளசையாமல் சேரவில்லை மண்மதன் சோபங்கொண்டு, கிடைக்கு அலந்தாது கேள்வியற்று ஐந்து பாணமும் தொடுத்தனன் - கிடைத்தற்குவருந்தாது கேள்வி

யில்லாமல் பஞ்சபாணங்களையுந் தொடுத்தனன், தான்,
ஏ - அசை. (௭௯)

அற்றந்தருதலி லந்தணர்கூடி யருமறைகள்
கற்றந்தருப்பை முதற்கொண்டுவேள் வி களிப்புறவே
சுற்றந்தரும மிகச்செய்யும்வில்வைச் சுரவெண்ணோய்
குற்றந்தருமனைப் போல்வாட்டுகின் னருள் கூர்வித்தனே.

(இ-ள்.) அற்றந்தருதலில் அந்தணர் கூடி அருமறைகள் -
சோர்வில்லாத வேதியர்கள் ஒன்றாகச்சேர்ந்தருமையாகிய
வேதங்களை, கற்று அம் தருப்பைமுதற்கொண்டு வேள்வி
களிப்புற-வாசித்தழகிய தருப்பை முதலியவையுங்கொண்டு
யாகத்தைச் சந்தோஷமாக, சுற்றம் தருமம் மிக செய்யும்
வில்வை சுர-பந்துக்களுந்தருமமுமதிகரிக்கச்செய்கின்றவில்
வைப்பதியிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, எனை நோய்
குற்றந்தருமனைப்போல் வாட்டுது இன்னருள் வித்தனே கூர்-
அடியேனை வியாதியானது தீவினையாகிய குற்றத்துக்காக
யமனைப்போல் வருத்துது ஞானசொருபியே அதுநீங்கும்படி
யாகவினியகிருபையைச் செய்வாயாக, ஏ - அசை. (௭௯)

வித்தகமத்தக மார்விழியாவில்வை விண்ணவபா
வித்தகமத்த கரியுரியாயென மெய்யன்பர்கூ
வித்தகமத்த மலர்சாத்திடும்பர வீண்மதன்கெர்
வித்தகமத்த மரையேவிலென்செயு மெல்லியளே.

(இ-ள்.) வித்தக மத்தகமார் விழியா வில்வை விண்ணவ-
ஞானசொருபியே நெற்றிக்கண்ணையுடையவனே வில்வைப்
பதியிலெழுந்தருளிய கடவுளே, அகம் பாவித்து மத்தகரி
யுரியாயென மெய்யன்பர் கூவி - மனதில் பாவனைசெய்து
மதயானையின் றோலையுடையவனேயென் றுண்மையான
வடியார்கள்துதித்து, தக மத்தமலர் சாத்திடும் பர - தகுதி
யாக லுமத்தமலரா லர்ச்சிக்கப்பட்ட பரனே, வீண்மதன்
கெர்வித்து அகமத்தம் மரைவவில் மெல்லியள் என்செயும்-
வீணுனமாரனகங்கரித்துக் குடங்கையிலிராநின்ற தாமரை
மலர்ப்பாணத்தையேவிடில் பெண்ணுனவ னென்னசெய்
வான், ஏ-அசை. (௭௯)

வில்வவனத்தநதாதி.

மெல்லியலாகு முமைபங்கவில்வையின் மேவுமைய
சொல்லியலாசங்க நின்றவதென்னன் துதிக்குகந்து
மலலியலார்கரி வென்றவவ்ம்மை மறுமையிலு
நல்லியலானெனச் சொல்லச்சகமரு ஔயகனே.

(இ-ள்.) மெல்லியலாகும் உமை பங்க வில்வையில் மேவும்
ஐய-பெண்ணகின்ற வுமாதேவியாரைப் பாகத்தி லுடையவ
னே வில்வைப்பதயி லெழுந்தருளியகடவுளே, சொல்லியல்
ஆர் சங்கம் நின்றவ தென்னன் துதிக்கு உகந்து - புகழா
நின்ற விலக்கணம்பொருந்திய சங்கததிலிருந்தவனே பாண்
டியனது தோத்திரத்துக்குச் சந்தோஷித்து, மல் இயலார்
கரி வென்றவ இம்மை மறுமையிலும்-வலுமையையுடைய
நடைபொருந்திய யானையைச் செய்தத்தவனே யிப்பிறப்பி
லும் மறுபிறப்பிலும், நல்லியலானென சொல்ல சுகம்
அருள் நாயகனே - நல்ல குணமுடையவனென்று சொல்
லுமபடியான சுகத்தைக் கிருபைசெய்வாய் கடவுளே, ஏ -
அசை. (ஏசு)

நாயகராமெனச் சிற்சிலதேவரை நாடித்தர்க்கம்
தியகராகச்செய் பேதைகளேமுனஞ் சீறிநஞ்சு
பாயகராசலம் போல்வரவெம்மான் பருகிலனேல்
மாயகராவ ரறிவீர்வில்வையனை வந்தியுமே.

(இ-ள்.) நாயகராமென சிற்சிலதேவரை நாடி தர்க்கம்-
தலைவர்களென்று சிலசிலதேவர்களைச்சேர்ந்து வாதம், திய
கராக செய் பேதைகளே முனம் நஞ்சு சீறி - கொடிய
மனமுடையவராகச்செய்கின்ற வறிவீனர்களே முற்காலத்
தில் விஷமான தெதிர்த்து, பாய் அ கராசலம்போல் வர
எம்மான் பருகிலனேல் - பரவியந்த யானையைப்போலவர
வெமது சிவபெருமான் பொசிச்சாலிட்டால், மாய்
அகராவர் அறிவீர்-அத்தேவர்களிறக்குந் தேகமுடையவர்க
ளாவதை யறிவீர்கள் ஆதலால், வில்வையனை வந்தியும்-வில்
வைப்பதயிலெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமானை வணங்
குவிர்களாக, ஏ-அசை. (ஏள)

வம்பணிகொங்கைத் திருநாயகனை மலரயனை
அம்பணிகொங்கை யலர்குடியதன தாகம்வைத்தோன்
செம்பணிகொங்கைப் பொழில்வில்வையாதன் திருவடியை
நம்பணிகொங்கையர் பெற்றதுபோலரு ணண்ணுவையே.

வில்வனத்தந்தாதி.

(இ-ள்.) வம்பு அணி கொங்கை திரு நாயகனை மலரயனை - இரவிக்கையைத் தரிகஞர் தனங்கனையுடைய விலக்குமிக்கு மணாளனாகிய திருமாலையும் பிரமனையும், அம் பணி கொங்கு ஐ அலர் குடிய தனது ஆகம் வைத்தோன் - கங்கையை யுஞ் சர்ப்பத்தையும் வாசனைபொருந்திய வழகிய கொன்றைமலரையும் தரித்ததனதுதேகத்தில்வைத்தவன், செம பண் ஈ கொங்குப்பொழில் வில்வை நாதன் திருவடியை நம்பு - செவ்விதாகிய ராகத்தைப் பாடுகின்ற வண்டுகள் பொருந்திய கொங்குமலர்ச்சோலைகனையுடைய வில்வைப் பதியிலெழுந் தருளிய சிவபெருமானது திருவடியை நம்புவாயாக, அணி கொங்கு ஐயர் பெற்றதுபோல் அருள் நண்ணுவை - அழகிய கொங்குராட்டரசனாகிய சேரமான் பெருமாள் அடைந்தது போலக் கிருபையைப்பெறுவாய், ஏ-அசை. (எஅ)

அருமாதவஞ்செறி ஞானிகளென்று மமரும்வில்வைப் பெருமாதவஞ்செழுந் தீக்களித்தோன் செயம்பெற்றிடவான் வருமாதவஞ்செகந் தோற்றானையங்கத்தில் வைத்தவதி தருமாதவஞ்செய வொட்டாதளிப்பைகண் டானளித்தே.

(இ-ள்.) அரு மா தவஞ் செறி ஞானிகள் என்றும் அரு நும் வில்வை பெருமா-அருமையாகிய மிகுந்த தவம்பொரு ந்திய ஞானவான்கள் சதாகாலமு மமர்ந்திருக்கின்ற வில் வைப்பதியிலெழுந்தருளிய தலைவனே, தவம் செழும் தீக ரு அளித்தோன் செயம்பெற்றிட வான்-காண்டாவனத்தைச் செழுமையாகிய வக்கினிபகவானுக்குக் கொடுத்தவனாகிய வர்ச்சனன் வெற்றிகொள்ள வாகாயத்தில், வரும் ஆதவம் செகம் தோற்றானே அங்கத்தில் வைத்தவ-உதிக்குஞ் சூரிய கிரணம் பூமியில் தோற்றாதிருக்கச்செய்த திருமலைத் தேக த்தில்வைத்த சிவபெருமானே, தீதரு மாது அவஞ்செய துட்டாது கண்ணளித்து அளிப்பை-கொடுமைசெய்யு மூதே விபரணவள் கெடுதெய்யாதிருக்கும்படிக்குக் கிருபாரோ க்சஞ்செய்த அடியேனையிரட்சிப்பாயாக, தான், ஏ-அசை.

கண்ணைத்திட்டந் சொல்லிக்கிடந்தந்த கர்த்தன்வில்வை கண்ணைத்தட்டி யிருக்கின்றவள்ளல் கழல்களிற்றன் [க் கண்ணைத்தில்வா தெடுத்தருச்சித்திட்ட கண்ணற்றுக்கைக கண்ணைத்திஷ்டி, நூ. லாழித்தந்தானைக் கருதுமினே.

(இ-ள்.) கண்டு கைத்திட்ட நல் சொல்லிக்கு இடம் தந்த கர்த்தன் - கற்கண்டு கசந்த நல்ல சொல்லியுடைய வுமா தேவியாருக் கிடப்பாகத்தைக்கொடுத்த கடவுள், வில்வை கண்டு கைதட்டி இருக்கின்ற வள்ளல் கழல்களில் - வில் வைப்பதியைப்பார்த்துக் கையைக்கொட்டி யெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமானது திருவடிகளில், தன் கண் துக்கத்தில்லாது எடுத்து அருச்சித்திட்ட கண்ணற்கு-தனதுவிழிகளை வருத்தமில்லாதிடந்து பூசைசெய்த திருமாலுக்கு, கைகண் துக்க திண் திரு ஆழி தந்தானை கருதுமின் - கையினிடத்துப்பொருந்தவுடனே பலம்பொருந்திய கிறந்த சக்கரத்தைக்கொடுத்தவனை நினைபுங்கள், ஏ - அசை. (அ)

கருவாயசங்கு பெறுமுத்தநாரை கருவெனவே மருவாயசம்பெற வேயடைகாக்கும் வயலவில்வைமூ வருவாயசம்புனைந் தேவீற்றிருக்கால் ஓத்தமனே [யே, திருவாயசம்பத் துறச்செய்துனன்பாக்குள் சேர்விப்பை

(இ-ள்.) கரு வாய் அசங்கு பெறும் முத்தம் நாரை கருவெனவே - சூல்வாய்ந்தவந்த சங்குகளானவையின்ற முத்துக்களை நாரைகள் முட்டைகளெனவே, மருவு ஆயசம் பெறவே அடை காக்கும் வயல் வில்வை - பொருந்தியினைப்புண்டாகவே யடைகாக்கின்ற வயல் நிலங்கள் சூழ்த வில் வைப்பதியில், மூவுருவாய் அசம்புனைந்தே வீற்றிருக்கும் நல் உத்தமனே - திரிமூர்த்திவடிவாகி சந்தனாபிடேசஞ் செய்துக்கொண்டே யெழுந்தருளியிருக்கும் நல்ல வுத்தம குணமுடையவனே, திருவாய சம்பத்தற செய்து உன்னன்பர்களுள் சேர்விப்பை - திருவாகிய செல்வமுடையச் செய்தடியேனை யுன்னடியவர்களுக்குள் சேர்த்துக்கொள், ஏ-அசை. (அ)

சேருந்தரும குணபாலன் பூசனை செய்தவில்வை யாருந்தரும வடிவாகியபர னன்பர்கட்குச் சேருந்தருமலி யுருந்தருபவன் சீர்புகன்றூற் பேருந்தரும னயன்வேலைதீரப் பிறப்பிவனே,

(இ-ள்.) சேரும் தருமகுணபாலன் பூசனை செய்தவில்வை-வந்துசேர்ந்த தருமகுணபாலனென்பவன் பூசைசெய்த வில்வைப்பதியில், ஆரும் தருமவடிவாகிய பரன்-எழுந்தரு

வில்வவனத்தந்தாதி.

ளிய தருமசொருபியாகிய கடவுள், அன்பர்கட்கு சீரும் தருமலி ஊரும் தருபவன் சீர் புகன்றால் - அடியார்களுககுச் சீரும் விருகூங்கணிறைந்த நகருங்கொடுக்கின்ற சிவபெருமானது சீரைச்சொன்னால், பேரும் தருமன் அயன் வேலை தீர பிறப்பு இவனே-இயமன் பிரமணிவர்களுக்குச் சிருட்டிப்புப் பட்சிப்பாகிய வேலையில்லாமல் சனன மிப்போதே நீங்கும். (அஉ)

வண்ணப்பசங்கிளி மென்மொழியாளொடும் வந்தடியேன் எண்ணப்பயன்படு காட்சிதந்தாளெழி லீசமுனங் கண்ணப்பருக்கரு டந்தவவாரு றொனக்களித்து [னே. மண்ணப்பரும்புற் றிடங்கொண்டுவாழ்வில்லை வானவ

(இ-ள்.) வண்ணம் பசும் கிளி மென்மொழியாளொடும் வந்து - வளப்பமாகிய பசுமைபொருந்திய கிளியையொத்த மிருதுவாகிய சொல்லையுடைய பார்வதிதேவியாரோடு மெழுந்தருளிவந்து, அடியேன் எண்ணம் பயன்படு காட்சிதந்தாள்-அடியேனுடைய கருத்தாகிய பிரயோசனப்படுங்காட்சி கொடுத்தாள்வாய், எழில் ஈச முனம் கண்ணப்பருக்கு அருள்தந்தவ-அழகியவீசனே முற்காலத்தில் கண்ணப்ப நாயனருக்குக்கருபையைக்கொடுத்தவனே, ஆருரொன களித்து மண் அப்பு அரும் புற்றிடங்கொண்டுவாழ் வில்லை வானவனே-திருவாருரைப்போல வுலகைகொண்டு மண்ணுலப்பியவருமையான புற்றிடமாக விருந்துவாழுகின்ற வில்லை ப்பதியையுடைய சிவபெருமானே. (அங்)

வில்வையந்தாதி யெனுமாலேசாத்தினன் மென்பதத்தில் நல்வையந்தாதி க மும்மலரோய்மறை நண்ணுபொருள் சொல்வையந்தாதி யெனக்கேட்டவல்ல சுதனைத்தந்தோய் பல்வையந்தாதிற் றிகழ்வில்வையமேய பரமகொள்ளே.

(இ-ள்.) வில்வையந்தாதியெனும் மாலேசாத்தினன் மென்பதத்தில் - வில்வையந்தாதியென்றுகொல்லும் பாமாலையமிருதுவாகிய திருவடியிலணிந்தேன், நல்வையம் தாதி கமும் மலரோய்-நல்ல வுலகத்தைச் சிருட்டித்துவிளங்கும் பிரமனே, மறை நண்ணு பொருள் அந்தாதி சொல்வையென கேட்டவல்ல சுதனை தந்தோய் - வேதமுதலாகிய பிரணவத்தில் பொருந்திய வர்த்தத்தை யாடியோடந்த

வில்வவனத்தந்தாதி.

மாகச் சொல்வாயென்று வினாவின வல்லமைபொருந்திய புத்திரனாகிய முருகக்கடவுளை யின்றவனே, பல்வையம் தா தில் திகழ் வில்வை மேய பரம கொள் - அநேகரதங்கள் பொன்போலப் பிரகாசிக்கின்ற வில்வைப்பதியி லெழுந்தரு ளிய சிவபெருமானே யங்கீகரித்துக்கொள், ஏ-அச்ச. (அச)

கொள்ளிடஞ்சூழும் புகலியர்கோன்கவி கூறவருள்
கொள்ளிடஞ்சேருமை யாடனப்பால்கொடுத்தோய்முதினா
கொள்ளிடஞ்சால்வளப்புன்செயுநன்செயுங் கூடும்வில்வை
கொள்ளிடஞ்சீலநம் பாவெண்ணையாளக் குறிப்பையின்றே.

(இ-ள்.) கொள்ளிடம் சூழும் புகலியர்கோன் கவி கூற-
கொள்ளிடநதியானது சூழுகின்ற சீர்காழியின் கண்ணவத
ரித்த சம்பந்தகவாயிகள் திருமுறையாகிய தேவாரப்பதி
கங்கன்பாட, அருள்கொள் இடஞ்சேர் உமையாள் தனப்
பால் கொடுத்தோய்-அருளே வடிவமாசக்கொண்ட விடது
பாகத்திலிராநின்ற பார்வதிதேவியாரது திருமுலைப்பாலைக்
கொடுக்கச் செய்தவனே, முதினா கொள் இடு அம் சால்
வளம் புன்செயும் நன்செயும் கூடும்வில்வை - துவரையுங்
கொள் முதலியதானியங்களும் விதைக்கத்தக்க வழகிய
வளப்பயிருந்த புன்செய் நிலங்களும் நன்செய் நிலங்களுஞ்
சூழுகின்ற வில்வைப்பதியை, கொள் இடம் சீலநம்பா இன்
றே எண்ணையாள குறிப்பை - இடமாகக்கொண்டருளிய
சீலனாகிய நம்பனே யிப்போதே யடியேனே யாட்கொள்ளக்
கிருபானோக்கம் வைப்பாய். (அரு)

குறித்தநற்றென்னவ னாக்கூடறன்னிற்செங் கோற்செலுத்
[தித்
தெறித்தநற்கைதமிழ் திட்டவன்வாழ்வில்வை சேருநன்ப
வெறித்தநத்தம்புரி வேளுக்குமையல்செய் மெல்லியலி
னெறித்தநங்கண்ட வுடன்மனங்கண்டில னின்றனனே.

(இ-ள்.) குறித்த நல் தென்னவனா கூடல் தன்னில் செங்
கோல் செலுத்தி-ரிச்சயித்த நல்ல பாண்டியனாக மதுரையி
லரசாக்கிசெய்து, தெறித்து அனல் கை தமிழ்திட்டவன்
வாழ் வில்வை சேருநன்ப - பாய்ந்து அக்கினிபகவானுடை
யகையை வெட்டினவனாகிய சிவபெருமான் வாழுகின்ற
வில்வைப்பதியிற் சேர்ந்திராநின்ற நேயனே, வெறித்து

வில்வனத்தந்தாதி.

சிவசங்கராவரு ளென்றன்பரேத்த நிகழ்வில்வைசேர்
பவசங்கராபொழிற் கூடற்றலைவ பழவ்னையால்
அவசங்கராப்பற்று குஞ்சரம்போற்கொண் டலைந்தனின்ப
தவசங்கராணைத் தோயருள்வாய்நின் றனிக்கதியே.

(இ-ள்.) சிவசங்கரா அருளென்று அன்பர் ஏத்தல் திகழ்
வில்வை சேர்பவ - சிவசங்கரனே கிருபைசெய்வாயென்
றடியார்கள் துதிசெய்தல் வ்ளந்குகின்ற வில்வைப்பதிய்
லெழுந்தருளியிருக்கின்றவனே, சங்கர் ஆர் எழில் கூடல்
தலைவ-சங்கத்தார்கள் நிறைந்துள்ளவழிகையுடைய மதுரை
யில் பாண்டியனாகவந்தவனே, பழவ்னையால் கரா பற்று
குஞ்சரம்போல அவசங்கொண்டு அலைந்தேன் நிற்பதவசம-
பூவவ்னையினால் முதலை வாயில் பிடிபட்டயானையைப்போ
லப் பரவசங்கொண்டு பிறவிக்கடலிலலைவுற்றேனினது திரு
வடிவசத்தில், கராணைத்தோய்நின் றனிக்கதி அருள்வாய்-
துதிகைகையுடைய யானைமுகக்கடவுளைப்பெற்ற சிவபெ
ருமானே நினதொப்பற்றகதியைக் கிருபை செய்யவேண்
டும், ஏ-அசை. (கூக)

கதிரவன்றேர்ப்பரி தாவப்பொழிலிற் கனிகளதிரர்
துதிரவன்மந்தி சறித்தெறிந்தாடிடு மொப்பில்வில்வைக்
கெதிரவன்மீக வுருவாயமர்ந்த விறையவற்கூ
ணதிரவன்னக்கொடு ஈஞ்சாமறித்திடு நன்மொழியே.

(இ-ள்.) கதிரவன் தோ பரி தாவ பொழிலில்-சூரியனிர
தத்திற்கட்டிய குதிரைகள்பரய சோலைகளிலிராநின்ற, கனி
கள் அதிர்ந்து உதிரவன் மந்தி கறித்து எறிந்து ஆடிடும்
தப்பில் வில்வைக்கு - பழங்களதிர்ச்சிகொண்டு சிந்த வ
வைகளை வலிமையுள்ள குரங்குகள்கடித்து வீசிவினையாடு
கின்ற நிகரில்லாத வில்வைப்பதியில், எதிர் அ வன்மீக வுரு
வாய் அமர்ந்த இறையவற்குணனது இரவன்ன கொடு நஞ்
சாம் அறிந்திடுநன்மொழியே-தோன்றுகின்றவந்தப் புற்றுரு
வமாக வெழுந்தருளிய சிவபெருமானுக் குணவானதுஇருளை
யொத்த கொடியவிடமாம் தெரிந்துக்கொள் நல்லவசன
த்தையுடையமர்தே, (கூஉ)

நற்கோலக்காவதைக் கிள்ளைவிடாதளி நான்மலரின்
முற்கோலக்காவம நுமமவைபோல்வில்வை முன்னவனே
பொற்கோலக்காவுறை யென்னரசேதுட்ட புத்திவிட்டு
நிற்கோலக்காவென் றடுததேன்விடாதரு ணிட்களனே.

(இ-ள்) நல் கோலம காவதை கிள்ளை விடாது அளி நான்
மலரின் முன்கோலம கா அமரும-நல்லவழகிய சோலையை
க கிளப்பிளளைகள்விடமாட்டாது வண்டுகளன்றலரும்புட்
பங்கரின்முன்னே தழுவுதல்செய்துவலியோடுபொருந்தும்,
அவைபோல் வில்வை முன்னவனே - அவைகளைப்போல்
லில்வைப் பதியிலெழுந்தருளிய முதன்மையானவனே,
பொன் கோலக்காவுறை என்னரசே துட்ட புத்திவிட்டு-
இலகருமீகரமுள்ள திருக்கோலக்காவென்னுந் தலத்திலெ
ழுந்தருளிய வெனதரசே யற்புத்தியைவிட்டிவிட்டு, நிற்கு
ஒலம காவென்று அடுத்தேன் விடாதருள் திட்களனே- தே
வரீருக்கையம் காப்பாற்றுவாயென்று சேர்த்தேன் திட்
களவழிவானவனே கைவிடாது கிருபைசெய்வாயாக, (கூக)

களங்கரியார்பொழில் சூழ்வில்வைவாழ்கின்ற கர்த்தரவை
குளங்கரியாக வரிபுலிகாணக் குனித்தவர்பால் [க்
யிளங்கரியாரணன் கொண்டொருங்கோதினர் மேவலர
களங்கரியாதவர் சொன்கைகண்டேயுறா காரிகையே.

(இ-ள்.) களங்கரியார் பொழில் சூழ் வில்வை வாழ்கின்ற
கர்த்தர்-கண்டங்கறுத்தவர் சோலைகளசூழ்ந்த வில்வைப்பதி
யில் வாழுகின்றகடவுள், அவைக்குள் அம கரியாக அரி புலி
காண குனித்தவர் பால்-சபைக்குளமுடிய சாக்ஷியாக பாம
பாகிய பதஞ்சலியும் வியாக்கிரபாதருந்தரிசிக்க கிருத்தஞ்
செய்பவர் பக்கத்தில், யிளங்கு அரி ஆரணன் கொண்டோர்-
யிளங்குகின்ற திருமாலையும் பிரமனையுங்கொண்டவர், எற்கு
ஒதினர் மேவலர் அகளங்கர் காரிகையே இயாதவர்கொள்
கை கண்டே உரை - எனக்கு வருகிறேனென்று சொல்லிப்
பொனவர்வரவில்லை களங்கரகிதர் பெண்ணே யவர்தன்மை
யென்ன வதையறிந்து சொல்லுவாயாக. (கூச)

ஏகாதிபத்தியம் பூண்டியக்கவந்த வெலிதனக்கும்
ஏகாதிபத்தியம் பூண்டிலகாள வினிதளித்தோ

ஏகாதிபத்தியம் பூண்டிறவோர்தமக் கேவளித்தே
ஏகாதிபத்தியம் பூண்டுன்னும்வில்லை யிலங்கரனே.

(இ-ள்.) ஏகாதிபத்து இயம்பு ஊண் துய்க்கவந்த எலித
னக்கும் - ஏசனே திபத்திரிடத்தில் சொல்லப்பட்ட வுண
வாகிய ஁ய்யைக்குமககவந்த வெலிக்கும், ஏகாதிபத்தி
யம் பூண்டு உலகாள இனிது அளித்தோயே-ஏகச்சக்கராதி
பத்தியந்தரித்துலகத்தையாரும்பழிகரு நன்மையைக்கொடு
த்தவனே, அதிபத்தி அம் பூண் துறவோர்தமக்கு ரவு அளித்
து கா - மிருத்தபத்தியுஞ் சிறப்பாகத் திருவேடந்தரித்ததுற
வோர்தமக் குதவுதலையுருகொடுத் தென்னே யிரகூழி, இபத்து
இயம் பூண் தன்னும வில்லை ஏகாது இலங்கு அரனே-
யானேமேன்முழங்கும் பேரிகை தனக்காரபரணமாக ஁ரு
ங்கப்பெற்ற வில்லைப்பதியில் நீங்கிப்போகாமல் விளங்கா
நின்ற சிவபெருமானே. (கூரு)

அங்காரப்பாறரு மாய்சீப்பினும்பிள்ளை யாயைவிடா
திங்காரமாய்ப்பைத் திங்கர்விட்டாலுமய் வேய்மலர்தான்
சிங்காரமாயடுக் கும்மவைபோல்வில்லை சேர்பரனே
உங்காரஞ்செய்துவிட் டாலுமவிடேனுன்னே யுத்தமனே.

(இ-ள்.) அங்கு ஆர பால் தரும் ஆய் சீப்பினும் பிள்ளை
ஆயைவிடாது-அவ்விடத்துப்போதுமான முலைப்பாலைக்கொ
டுக்குந்தரயானவ ஁ணிக்கிவிட்டாலுஞ் சேயானது தாயை
விடமாட்டாது, இங்கு ஆர் அம் ஆம்பலை திங்கர்விட்டாலும்
அ ஏய் மலர்தான் சிங்காரமாயடுக்கும் - இவ்விடத்திற் பொ
ருந்தியவழகையுடைய வல்லியைச் சந்திரன்விட்டுவிட்டாலு
மந்தப் பொருந்தியமலரானது அலங்காரமாக வதைச்சேரு
ம், அவைபோல் வில்லை சேர் பரனே - அவைகளைப்போல
வில்லைப்பதியிலெழுந்தருளிய கடவுளே, உங்காரஞ்செய்து
விட்டாலும் உன்னை விடேன் உத்தமனே-உம்மென்றரப்பி
விட்டாலும் தேவரீரை விடமாட்டேன் உத்தமசொருபனே.

உத்தமவத்தி யுரியாயிங்கென்றுன் பொழித்தநல்ல
சித்தமவத்தையி லுன்றனைச்சிந்திக்கச் செய்யெழிலார்
மத்தமவத்தி மதிநிவன்னியும் வாய்சுடையாய்
சுத்தமவத்திய மாவுதைத்தோய்வில்லை தோய்பவனே.

வில்வவனத்தந்தாதி.

(இ-ள்.) உத்தம அத்தியுரியாய் இங்கு என் துன்பு ஒழித்
து நல்லசித்தம் அவத்தையில் உன்றனைச் சிந்திக்க செய்-
உத்தமனே யானைத்தோலையுடையவனே யிவ்விடத்தி லடி.
யேனது துன்பத்தைநீக்கி நல்லசிந்தைவந்து சரமதிசையி
லுன்னைத் தியானிக்கச்செய்வாய், எழிலார் மத்தம் அ அத்
தி மதி நதி வன்னியும் வாய் சடையாய்-அழகுபொருந்திய
வூமத்தம்பூவு மந்தவெலும்புஞ் சந்திரனுங் கங்கையும் வன்
னிப்பத்திரமும் பொருந்திய சடாபாரத்தையுடையவனே,
சுத்த மவத்தியமர உதைத்தேரய் வில்வை தோய்பவனே-சு
த்தனே இயமனைமரணமாகும்படி யுதைத்தவனே வில்வை
ப்பதியிலெழுந்தருளி யிருக்கின்றவனே. (கூஎ)

தோயந்தருமுத்த மாநதிசூழ்முது தொல்குன்றன்
னையந்தரும் குணத்தர்க்குசசெய்பவ லீணிவதந்
ஆயந்தருமல ராலருச்சிக்க வடருவீர்நங்
காயந்தருமன் கொடுபோகுமுன்வில்வைக் காத்தனையே.

(இ-ள்.) தோயந்தரும் முத்தமாநதி சூழ் முதிதொல்குன்
றன் - வெள்ளத்தையுடைய பெருமைபொருந்திய திருமணி
முத்தாநதி சூழுகின்ற பழமலையையுடையவன், தாள் நேயம்
தருமகுணத்தர்க்கு செய்பவன் நீள் நிலத்திர்-தனதுதிருவம்.
நேயத்தைத் தருமகுணமுடையவர்களுக்குச் செய்பவன்
நீண்ட பூமியிலுள்ளவர்களே, ஆய் அம தருமலரால் அருச்
சிக்க - ஆய்ந்தெடுத்தவழிகிய மரத்தினது புஷ்பங்களாற்
பூசைசெய்ய, துங்காயம தருமன் கொடுபோகுமுன் வில்
வைக்கர்த்தனை அடருவீர் - உங்கள் தேகத்தை யியமனான
வன் கொண்டுபோகுமுன்னமே வில்வைப்பதியிலெழுந்தரு
ளிய சிவபெருமானைச் சாருங்கள், ஏ-அசை. (கூஅ)

வில்லிடுமாமணிச் சூட்டுறுஞ்சேடனார்ச் சித்தவில்லை
சொல்லிடும்பைத்தொலைத் தன்பரையாண்டிடத் தோன்று
வல்லிடும்பற்கருள் கந்தனைப்பெற்றிடு மங்கைபங்கா [ம்பா
தொல்லிடுக்கார் கட நீங்குஞ்சமயமுன் றோன்றுவையே.

(இ-ள்.) வில்லிடும் மா மணி சூட்டுறும் சேடன் அர்ச்சித்த
வில்லை - பிரகாசிக்கின்ற பெருமைபொருந்திய ரத்தநத்
தைச் சிரசிலையுடைய ஆதிசேடன்பூசைசெய்த வில்வரைப்
பதியில், சொல் இடும்பை தொலைத்து அன்பரை ஆண்டிட

வில்வவனத்தந்தாதி.

தோன்றும் பர - சொல்லப்பட்ட துன்பத்தைநீக்கியடியார்
களை யிரகூழிக்கவெழுந்தருளிய கடவுளே, வல் இடுமபற்கு
அருள் கந்தனை பெற்றிடு மங்கை பங்கா - வல்லமைபொரு
ந்திய விடுமபனுக்குக் கிருபைசெய்த முருகக்கடவுளை யீன்ற
வுமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடையவனே, தொல்லிடுக்கு
ஆர்கடம் நீங்கும் சமையம் முன் தோன்றுவை-பூவவ்வே
பொருந்திய தேகமான துநீங்கிப்போருந்தருளை த்தில்அடியே
னுக்கெதிரில்வந்து காட்சிதருவாய், ஏ-அசை. (கூக)

வையகந்தந்த மலைமாதிடத்த வசுந்தராயாம்
வையகந்தந்தரு காவில்வைவாணரின் வார்புகழ்
வையகந்தந்தமைத் தேயரங்கேற்றினன் வாழ்விலெனை
வையகந்தந்தம தென்சீரழிவினை மாற்றியின்னே.

(இ-ள்.) வையகம் தந்த மலைமாதா இடத்த - உலகத்தை
யீன்றருளிய உமாதேவியை யிடப்பாசத்தில் வைத்தவனே,
வசுந்தரா ஆம் வைய - பூமியாகிய ரதத்தையுடையவனே,
கந்தம் தரு கர வில்லை வாண-பரிமளம்வீசாரின்ற பூஞ்சோ
லைகுழந்த வில்வைப்பதியில் வாழ்பவனே, நின் வாரா புகழ்
தந்து அமைத்து ஏ அவையகம் அரங்கேற்றினன் - நினது
பெரும்புகழை (அந்தாதியென்னும்) நூலாகச்செய்து (அத
னை நினது திருமுன்கூடிய) சபையில் அரங்கேற்றினன்
(ஆதலால்) அகம் தந்தமது என்சீரழிவினை மாற்றி - யான்
எனது என்னும்சீர்க்கேட்டை நீக்கி, எனை இன்னே வாழ்
வில் வை-அடியேனை இப்போதே நித்தியவாழ்வில் வைத்த
ருளவேண்டி, எ-று. (ரா)

வாழி.

வாழியருள்செய்கா மீசர்குயிலம்மை வண்குமரன்
வாழிகுரர்மறை வில்வையந்தாதியு மாநகியும்
வாழிதென் வில்வ வனத்தன்பாயாவரும்வாழியென்றும்
வாழிநீ கல்வி மடத்துமெஞ்ஞான மகாமுதியே.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

வில்வவனக் கோகிலாம்பிகை மாலை.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

பொற்பார் பொழில்வில்வை போற்றுகுயி லம்பையின்மேல்
அறபார பாமாலை யறைவதற்கு—விநபனமார
குமபமுனி யங்கைகொண்ட குண்டிகையைமன் றுகவிழ்
தும்பிவத்திரன்ருள் துணை.

நூல்.

எழுசீர்க் கழிகெழல் ஆசிரியவிருத்தம்.

பொற்பமர்ந்திலகு மளகமாழுஞ்ஜம
பொலிவறு துதலெனார் துணவும்
விநபனவடியா பவமொழிவழியாம
வேலுநன்னொடியாங் குமிழும்
பற்களாமுத்தும் பாதமாமலரும்
படிநனேன காணார னுளதோ
அற்புதந் திருக்கா மீசர்பாகத்தா
ரணிவில்வைக்கோகிலாம்பிகையே.

(க)

பாண்டியன்வேள்வி தன்னின் மூவாண்டு
பகரரும்புதல்வியா வந்து
மாண்டரும்துரை யாண்டிடுமரசே
வஞ்சனேற்கருநா னுளதோ
வேண்டுபொன்மன நிற் றுண்டவஞ்செய்த
விமலர்காமீசர்பா கத்தார்
ஆண்டகையரச ரீண்டியேவாழு
மணிவில்வைக்கோகிலாம்பிகையே.

(உ)

கோகிலாம்பிகை மாலே,

சலத்தினிலுதிக்குங் குமிழியைநிகரிச்
சுடத்தினையிலையென வெணியெய்த்
தலத்தினுந்நிரிந்து பொருளினுற்பவத்தைச்
சுத்ததந்தேடிச்சா கரஞ்சேர்
கலத்தின்பாய்மரத்தி லகப்படுங்கொடிபோற்
கலங்குமெற்கருளுநா னுளதோ
அலர்த்தடமமர்ந்த கற்பககொம்பே
யணியில்வைக்கோகிலாம் பிகையே.

(க)

இருதலைக்கொள்ளி யெறும்புபோல்வருந்து
மேழையேன் றுன்பொழித் துனது
வீரிதருங்கமல பதநிலை? திருநக
வியலியேயருளுநா னுளதோ
கரியமால்செய்ப்பு சனைக்குகந்தாழி
களித்துடனளித்தகா மீசர்
அரியநற்பாக மமருமாகமுதே
யணியில்வைக்கோகிலாம் பிகையே.

(சு)

சுன்னமாம்வாரி யிடையிற்சன்மமதார்
தாவலையோதிட லெஞ்சம
அனுதினமெலிவுந் திருக்குமென்றையுன்
னருளெனும்புணைநனைத் தந்து
வனசுநற்பதமார் தீரத்திற்சேர
வைத்திடுங்காலமு முளதோ
அனககாமீசர் பாகமதாரு
மணியில்வைக்கோகிலாம் பிகையே.

(சு)

செவியிரான்முன்னர் தணச்சிறுவனுக்குன்
நிருமுலைப்பாறரச் செய்து
நவமுறப்பாடச் செய்தனரதுபோ
னாயினேற்கருள்கிறி சளித்துப்
புவனமெச்சிடப்பா டிடும்வகைசெய்வாய்
பேராதன்மாஸ்போற்றுசா மீசர்
அவமிலாவிடப்பா சத்தமர்மயிலே
யணியில்வைக்கோகிலாம் பிகையே.

(சு)

கோகிலாம்பிகை மாலை.

இரபடிநெற்கொண் டிருபதோடொர
 நியலுமவளர்த்ததா யேயென்
 பொருமிடியசற்றிப் பெருநிய சுகத்திற்
 பொருத்திடவருளுநா னுளதோ
 வருமுயலகண்மேற் றிருவடி யுன்றி
 மாரடம்புரிந்தகா மீசர்
 அருமைசேரிடத்தின் மருவிவாழ்பவளே
 யணிவில்வைக்கோகிலாம் பிகையே,

(௭)

சூயின்மொழிமடவார் மயலினிற்சிக்கக்
 குலையுமென்மனநின தரிய
 வெயின்மிகுவனசம் பயிலடியுன்னி
 வ்னையொழித்திருத்திட வருளாய்
 மயிலிவாகுணைச் செயிரறவளித்த
 வள்ளல்காமீசர்பா சுத்தார்
 அயினிகர்விழியாய் கையையொக்கு
 மணிவில்வைக்கோகிலாம பிகையே,

(௮)

மூடனாக்கும்ப முனியெனவுரைத்து
 முதுக்குறைவின்றியே திரிவேன்
 தேடருஞ்சபைநின் றாடியநாதன்
 நேய்யெயென்றுதா னுண்ணைப்
 பாடிநல்லருளைப் பெறுகிலேனித்தப்
 பாவினெனும்வதெவ் வகையோ
 ஆடரவனிகா மீசர்பாகமதா
 ரணிவில்வைக்கோகிலாம பிகையே,

(௯)

சரவணபவசண் முககுகவயிலைத்
 தரித்திகொர்த்திகை குமர
 பரவடியர்களுக் கருள்செயுமுருக
 வெனவுனற்குதன்நனைப் பரிவாய்க்
 கரமலர்குவித்துப் பாடிடவருளாய்
 கதிர்மதிநதியின மறுகோ
 டரவையும்புனைகா மீசர்பாகத்தா
 ரணியில்வைக்கோகிலாம் பிகையே,

(௧௦)

கோகிலாம்பிகை மரலே,

உதிபுரிநாவுங் கூப்பிகொழுந்
 துய்யரன்மலர்நிகா முகத்திற்
 பதியும்வெண்ணீறு மடைந்துநீன்கோயிற்
 பரிவுடன்வலமபுரி யடியர்
 புதியநற்கமல வடிப்பொடிமெய்யிற்
 படவருள்புரிசுவை தாயே
 அதிகராகியகா மீசர்பாகத்தா
 ரணியில்வைக்கோகிலாம்பிகையே. (க௧)

அடியவர்பணிசெய் திக்கடம்வருந்தி
 யயரவும்வஞ்சர்நட் பிகந்து
 னடுநிலைமையினி னிற்கவும்பொய்யை
 லின்றிடாதிருக்கவு மருளாய்
 கொடியசூர்சனைந்த வடியயில்கரங்கொள்
 குகன்றனைத்தந்தகா மீசர்
 அடைவுறுமிடப்பா கத்தமர்மயிலே
 யணியில்வைக்கோகிலாம்பிகையே. (க௨)

கரும்பகடேறிப் பெருங்கதைபாசங்
 கரங்களிற்கொண்டெம னென்னேர்
 வருமுனம்வடிவேற் கந்தனுமானில்
 வள்ளலாம்பரமனு லீயும்
 மருவிவந்தஞ்ச லென்னுநாளுளதோ
 மான்மழு தரித்தகா மீசர்
 அருகினிலமருங் கருணைவாரிதியே
 யணியில்வைக்கோகிலாம்பிகையே (க௩)

நாள்களுங்கோளு நலியும்வெங்குற்று
 நண்ணுறுவீனையுமென் செயுநின்
 தாளிணைதுதிக்கு மன்பகைக்காக்குந்
 தண்விழியருளெனக் கிருக்கில்
 காளியோடொருகா ளுன்றுமாரடத்தைக்
 களிப்புறப் புரிந்தகா மீசர்
 ஆளிடப்பாக மமருமாவமுதே
 யணியில்வைக்கோகிலாம்பிகையே. (க௪)

கற்பனாகடந்த வொருபொருணிலையைக்
கண்டுபேரின் பசா கரத்தில்
பொறபுறத்தினைக்கும் புண்ணியர்க்குதவப்
பொருந்திந்திருவருள் புரிவாய்
விற்பனமுனிவா நடுங்கிடவந்த
வெங்குளிறுரித்தகா மீசா
அறபுறம் பாசத தமர்ந்தகாருணியே
யணிவில்வைக்கோகிலாம் பிகையே.

(௧௫)

பத்திசெய்தறியேன் பண்புறுமன்பர்
பணியையும்புரிந்திட வறியேன்
உத்தமநூலா ராய்ச்சிசெய்தறியே
ஔன்மத்தனையினே னருளாய்
சத்தவாரிதிபொன் மாலைநீராடத்
தக்கணம்வரச்செய்கா மீசா
அத்தபாகததி மமரொளிவிளக்கே
யணிவில்வைக்கோகிலாம் பிகையே.

(௧௬)

ஒதியுமுணர்ந்தம் பிறர்தமக்குரைத்து
மடங்கியேயொழுகிடாச் சுத்த
பேதையிற்பேதை யாரிலொன்ற
பெருந்திருவள்ளுவர் மொழிக்குச்
சாதமாரிலக்கா விருந்தநான் றிருந்தத்
தண்ணருள்புரிவையோ தாயே
ஆகிபாகியகா மீசர்பாகத்தா
ரணியில்வைக்கோகிலாம் பிகையே.

(௧௭)

புண்டுசெய்வீனையான் மாணிடப்பிறப்பிற்
படிற்றேனுதித்துகல் லன்பார்
தொண்டர்தங்குழுவிற் கூடிநின்னடியைத்
துகித்திட வறிகிலே னருளாய்
மண்டெழின்மதுரைச் சங்கநககீரற்
கிலக்கணம்வழுவற வுரைத்த
அண்டர்கடுகிகா மீசர்பாகத்தா
ரணியில்வைக்கோகிலாம் பிகையே.

(௧௮)

கோகிலாம்பிகை மாலை.

சீமையேபுரியுந் துட்டர்தங்குமுலிந்
சேர்ந்திடாதுன்னையெஞ் ஞான்றும்
பாய்மையோடொழுக்க முடன்றுதிபுரிந்
வல்வீனையொழித்தூந் சமாதி
நாய்மைசோநிலைகா னடைகுவுதென்றோ
சுருணிசுந்தரிதிரி கோணி
ஆமதிபுனைகா மீசர்பாகத்தா
ரணிவில்வைக்கோகிலாம் பிகையே,

(௧௯)

செப்பரும்பஞ்சு பட்டிமும்பாடுந்
தியனென்பட்டிமும் பாட்டுக்
கொப்பலதாயே யினியெனான்முடியா
துன்னடிக்கடைக்கல மருளாய்
முப்புவனங்கள் போற்றிடவிமய
முளைத்ததீஞ்சுவைமிகு கடும்பே
அப்பணிசடைக்கா மீசர்பாகத்தா
ரணிவில்வைக்கோகிலாம் பிகையே,

(௨௦)

முன்னம்யான்செய்த வெவ்வியவீனையான்
முனிந்தெமனாடுங் கிடவே
பன்னரும்பாசத் துடனெதிர்வருமுன்
பாலியேற்கபயமீந் தருளாய்
இன்னிசைமிகுந்த விறலிவென்றிடவோ
நிரும்பெரியோனென வந்த
அன்னங்காணக்கா மீசர்பாகத்தா
ரணிவில்வைக்கோகிலாம் பிகையே,

(௨௧)

செபதபமுதலி யவைகளைநடத்தச்
சிற்தையிலுன்னுமுன் னெதிர்த்தே
இபமெனக்கோபஞ் சோபமோசமுமவந்
திடுக்கிணைப்புரிகின்ற வந்தோ
சுபமிகுவிளங்கு நித்யகல்யாண
சுந்தரிதொலைத்தரு ளன்பர்க்
பயமீந்திகொ மீசர்பாகத்தா
ரணிவில்வைக்கோகிலாம் பிகையே,

(௨௨)

திண்ணியவரக்கர் குலமலவென்ற
 செந்திருமார்படுநு டயனும
 நண்ணுநின்னருளாற் றங்களில் றொழிவே
 நடத்துவொன்னிலுன் புகழை
 எண்ணுவெடுத்துச் சொல்வதறகெளிதோ
 வேழையேற்கண்னையே நலல
 அண்ணல்காமீச ரிடத்தினிலமரு
 மணிவில்வைக்கோகிலாம் பிகையே.

(௨௩)

ஏர்திகழ்நினது வழிவதைக்கண்டென்
 னிருவிழிசனாமன முமமே
 கோதிகழ்நதிமொ னந்தவெள்ளத்திற்
 றினைத்திலசெப்புதற கரிசாம
 நார்திகழ்நானம விளங்கிலதாயே
 நாயின்னுய்வதெவ் வகையோ
 ஆர்திகழ்சடைக்கா மீசர்பாகத்தா
 ரணிவில்வைக்கோகிலாம் பிகையே.

(௨௪)

சத்ததம்வாளாப் பலிதனைக்கொள்ளுஞ்
 சங்கடமிகுதெய்வங் களையென்
 சிந்தையிலென்றுஞ் சிந்தியாதுண்ணைச
 சேந்தனைச்சிவபெரு மானை
 அந்திரற்பகல்கா லையிலும்வேலையதா
 வன்புடன்றுதிரைய வருளாய்
 அந்தரர்துதிகா மீசர்பாகத்தா
 ரணிவில்வைக்கோகிலாம பிகையே.

(௨௫)

கனல்புனனிலம்விண் கான்மதியிரவி
 காரிருள்பகல்பல வுயிர்கண்
 மலும்மிவைகளிற் பூ மணநறும்பாலின
 வழுத்தருஞ்சவையெனக் கலந்த
 வனமிகுமயிலே யடியனென்புன்மை
 மாற்றில்லருள்செய லென்றோ
 அனகர்கடுதிகா மீசர்பாகத்தா
 ரணிவில்வைக்கோகிலாம் பிகையே.

(௨௬)

செழிபர்கோன்மகளா யுதித்துலகாண்ட
செவ்வியேநினைகடை விழிகள்
பழியிலாவடிய னொன்பவர்க்கரிப
பாக்கிடங்கல்லியுங் கதியும்
ஒழிவறககோடுகரு மென்னிலுன்பெருமை
யுரைக்கவ்வெளியனாற் றகுமோ
அழிவிலாத்திருக்கா மீசாபாகத்தா
ரணியில்லைவககோகிலாம பிகையே.

(௨௭)

கலைதெரி மகளு மலைவருமகளுங்
கலந்துநின்பொன்னடி குறித்து
மலைமகளென்று வழுத்திராததழுமப
வந்தனபுரிசுவ னென்றால்
புலையனென்னுந்நெப புகழ்ச்சியாசசொலுமிப
புன்கவர்க்குத்தரு ளுவையோ
அலைந்தியணிகா மீசாபாகத்தா
ரணியில்லைவககோகிலாம பிகையே.

(௨௮)

செய்திடுங்குறைக ளொழிந்திடநினது
திருவடிதுதிசெயதே னீனியான்
வையகந்தன்னி லுதித்திடினினது
குறையன்றியார்குறை வழுத்தாய்
தையல்பொன்னையாட் கருடரச்சித்த
சாமியாய்வந்தகா மீசர்

ஐயமரிடப்பா கத்தொளிரணங்கே
யணியில்லைவககோகிலாம பிகையே.

(௨௯)

பருப்பதமுனைத்த தீஞ்சுவைக்கரும்பே
பவளமால்வரைபடர் கொடியே
விருப்பொதெதிக்கு மிடியனேற்கிரங்கி
விழியருள்கரந்தருள் புரிவாய்
செருப்புரிவிசய னலம்பெறவெதிர்த்துச்
செப்பரும்போர்செய்கா மீசர்
அருத்தமாரிடத்தி லமரொளிவிளக்கே
யணியில்லைவககோகிலாம பிகையே.

(௩௦)

முற்றிற்று.

உ

முருகன் றுணை.

வில்வவனத்தில் திருக்கோலங்கொண்

டெழுந்தருளியிருக்கும்

முத்துக்குமார்க்கடவுள்பேரில்

பஞ்சரத்தினம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பார்.

மஞ்சதிகமும்பொழில்சூழ் வண்மைவில்வைவேண்மீது
பஞ்சரத்தினத்தைப் பகாவதற்கு—விஞ்சு
நலம்புரியுஞ் சங்கராஹர் நல்குஞ்சுதனும்
வலம்புரிவி நாயகனை வாழ்த்து.

நூல் - வண்ணச் சந்தவிருத்தம்.

மலரைந்தரு துன்றியிலங்கிய - ககனந்திக ழிந்திரனென்று
மதிமங்குத லண்டிடவெண்டிசை - களின்மேவா, [3ன்

மருள்கொணடிடு வஞ்சகநெஞ்சர்கள்
கவிசெந்தமிழ் சந்ததமுஞ்சொலி
வளமின்றுதி ரிந்துதிரிந்தன
னவமாயே,

மேலிகின்றனன் மஞ்சதினந்திகழ் - மலைநின்றுபி றந்திடு
விழைவொன்றும ருஞ்சுதனென்றுந-ஔமோரேடே, [மம்பிகை

வேருவிந்தையி தென்றெவருஞ்சொல-நருசந்தமி ருந்துபுக
விணநின்றுமொ ழிந்திடவந்தருள்-புரிவாயே, [ன்றிட

, அலையொன்றுக் ருங்கடன்மண்டிய
வணிகின்றவி லங்கைபொருந்திய
வசுரன்சிர மண்டனில்சுந்திட
சினமோடே,

உ முத்துக்குமார்க்கடவுள்பேரில் பஞ்சரத்தினம்.

அறையுங்கணை யுத்துமுருந்தனின்-மருமந்திக முந்திருவென்
மலர்மங்கையு வந்தருளுந்திரு-மருகோனே, [நிடு

மலைதங்கிய வன்குறமங்கையை
நலமிஞ்சுபு னந்தனில்வந்ததி
மயல்கொண்டும னந்துமகிழ்ந்தருள்
முருகோனே,

வனசங்களு மஞ்சருமிஞ்சியும்-வீளைகின்றி லங்கணிறைத்
வளமொன்றிய வில்வையிலங்கிய-குகவேளே. [துள (உ)

அறிவுமங்க லுற்று - முனம்வருந்தி மெத்த
வருமையென்றிழைத்த - வீளையாலே,

அறையுமந்த ரத்தின் - பிறையைவென்ற நெற்றி
யழகமைந்து முற்று - மதினமேலே,

நறியமஞ்ச ளிட்ட - வடிவுகண்டு சொற்ப
நலமின்மங்கை நத்து - செயலாலே,

நவிலுகின்ற பித்த - விருமல்கொண்டு சத்தி
நலியுமென்ற னுக்கு - னருளானா,

மறவிகந்த சுத்த - வவிடதங்கொடுத்து
மணிபமாந்திசைக்கு - மணிமேவா,

மலர்களென்று னைக்கும் - பதயுகஞ்சி ரத்து
மனமுவந்துவைத்தெ - னெனையாளாய்,

கிறையிருந்த பத்தன் - றுதியுணர்ந்து பச்சைச்
கிகியில்வந்து விட்ட - முருகோனே,

திருமணஞ்சி றக்கப் - புரியும்வில்வை யுற்றுத்
திகழுகின்ற வத்த - குகவேளே. (உ)

சந்தந்தங் கைந்தருவாரிழல் - குந்தந்தம் பந்தியினூடியர்
தந்தந்தர் தந்தனதானென-நடமாட,

சங்கும்பம் பம்மென லுதிட-அங்கங்குஞ் சித்துசன்பா
தங்கும்பொங் கிந்திரனேமுத-லனைவோரும், [டி]

முத்துக்குமாரக்கடவுள் பேரில் பஞ்சரத்தினம். ௩௩

வந்தஞ்செம் பஞ்செனவேதிகழ் - கஞ்சந்துன் றும்மிருசீரடி
மந்த்ரங்கொண் டன்புறவேசொலி-துதிமேலா,

மண்டுந்தின் கந்தினையேமுறி-வம்புங்கொண்டன் டிய
வஞ்சம்மிஞ் சும்படையோடு-னமனானன், [மேதியில்
தொந்தங்கொண் டங்கரமேவிய-நஞ்சும்பொன் றங்கயிஞ்சு
துந்தூந்தும் மென் றெனையேயட-வருநாளே, [டெதிர்

சுங்கந்தொங் குஞ்சிகிமீதினில்
பங்கங்கன் றுந்திருமாதரின்
துன்றங்கம் மிங்நதமேகொள
வருவாயே,

சந்தஞ்சந்தம் மகில்குழ்தரு-வந்தந்தன் பண்பொடுசீழ்
கண்டஞ்சம் விண்டன் மாதவன்-பணிவேலா,

கந்தரந்துஞ் சும்மணிமேடைகள்
எங்கெங்குந் தங்கெழில்குழ்விலைக்
கண்டங்குந் துங்கதயாபர
குகவேளே.

(௩)

பவ்வீனையப் புரியபவப்-பிறவியெடுத் தருமையெனப்
பகருமனுக் களிணில்வரத்-தவமேவா,

பரனடினையக் கருதறவிர்த்-தழகொருகப் புழுநீரத்
பழமொழியர்க் குருகிமனத்-தளர்வோடே,

அவமதியுந் றனனெனமித்-திரரிகழத் திரியுமெனக்
கதிகபலப் பலமணியிட்-டவைபூடே,

அவிரொளிபொற் பரிபுரமிட்-டடைவொடுமிக் கொலி
கடிமலரைத் துதிபுரியத்-தருவாயே, [செய்மணக்

கவனமுறத் திகுதிசெனச்-சிறகொடுநீர்த் தனமிடுசொற்
கலபமயிற் பரியதனிற்-களியாயே,

கருதுமடக் குமரிகளுக்-குவகைமிகக் கழலர்மனக்
கவலையொழித் திடவருசத்-தியவேலா,
தவர்வெருவச் சுரரயரத்-துயர்புரிமுப் புராகரிற்
தழலெரியச் செயுமரனுக்-கருள்வோனே,

தமனியபொற் சிகரிகளிற்-புயல்கள்களித் துலவுவிலைத்
தனிரகரிற் திகழயில்லைக்-குகவேளே.

(௪)

முத்துக்குமாரக்கடவுள்பேரில் பஞ்சரத்தினம்.

ஞானமிகுத்திடு முத்தர்களசித்தர்கள்-மோனொனுச்சொலு
[பத்தர்கள்விற்பன
நரவலரற்புத மிக்கதவத்தர்கண்-முதலோரும்,

ஞாலமளித்தருள் வித்தகியுத்தமி
யாலிலையிற்றுயி லச்சுதனுக்கிளை
நாரணிதற்பரி சாக்குணிரிர்க்குணி
யபிரரமி,

வானுலகத்தமு தொத்தமொழிச்சிமுன்-மேனையளித்திடு
[புத்திரிமுக்கணன்
வாமமதிற்றிகழ் சத்திதனக்கொரு-சுதனாகி,

வாரியின்மத்திமு னைத்தெழுமொக்கினை
வேலினைவிட்டுமு நித்திடுநித்திய
வானவர்சொற்றுதி பெற்றிடுசிற்பர
வெனவோதும்,

கானவர்பெற்றகுறத்தியுவப்புறு-நாயகனத்தியு னைதொரு
[மெற்குநின
கான்மலரொத்தப தத்துணையெத்தர-வரவேணும்,

காதமணக்கும லர்க்கணைவைத்திடு
மேதமில்சித்தச னிற்றிகழுற்றிடு
காவலர்மெச்சுதி ருத்தணிகைப்பதி
யமர்வேலர,

சினர்கள்பப்பர ரொட்டியர்குச்சரர்-மாளுவமக்கடு
[ருக்கர்கணமுற்றுள
தேயமுமொக்கம கிட்சிகொளத்தகும்-வளமேவிச,

செருமுக்கிய நற்பொழில்பற்பல
வேருறவைத்தெழி னைச்செயமிக்கதி
சீதளமுற்றவில் வைப்பநிச்சிய
குகவேளே.

முற்றிற்று.

